

ידיעות אחרונות הכפר הירוק

עיתון בית הכפר הכפר הירוק	מנכ"ל ד"ר קובי נווה (סיסקו)	מנהלת נעמי אלישיב	עורכת ומורה מלווה ורדה קרין	עורך ראשי אסף שרף	עורכת משנה גל מאור	עורכת אחראית: תאיר שכנר רוכמן	יוצא לאור בשיתוף ידיעות אחרונות	ראשון, כ"ח באייר תשע"ו 5.6.2016
------------------------------	--------------------------------	----------------------	--------------------------------	----------------------	-----------------------	----------------------------------	------------------------------------	------------------------------------

על רופאים ותלמידים
מגמת קדם רפואה
בפעולה
עמ' 20

לא נודמת תל אביב!
סיור בעיר הכי ישראלית
עמ' 8

כל אנשי העיתון
ביקור בחדר החדשות של המדינה
עמ' 15

ישראל! זה אני!

איפה הוכרזה המדינה ומי היו מייסדי תל אביב? מתי הוקמו קיבוצים, ולמה? ומי יכול לקבל אזרחות ישראלית? • שיעורי אזרחות, הרצאות אורח, סיורים והרקדות! תלמידי הכפר מתעמקים בזהות • עמ' 8

הנוס!

ירמי קפלן הרים את האמפי בשבוע אמוניות
עמ' 35

מובילים לעשייה

המנהלות דפנה מנור, נעמי אלישיב ועירית יצחק

המנהלת שלנו נעמי אלישיב

השנה, בזכות תלמידינו המוכשרים והצוות המקצועי זכינו בפרסים רבים: בתחומי ספורט שונים (ניווט את' גרי, אתלטיקה, שחייה ושח'מט), ברובוטיקה, בכימיה, בכיולוגיה ובמתמטיקה. הצוותים החינוכיים הובילו את תלמידינו לעשייה מבורכת ורבה בכל התחומים. תלמידינו בשנת הלימודים תשע"ה הגיעו ליותר מ-96 אחוז זכאות לבגרות ותלמידי הפנימייה ל-100 אחוז זכאות. כל הכבוד למורים ולתלמידים! ברצוני להודות לכל הכתבים על הפקת עיתוני הכפר הירוק ותודה מיוחדת לעורך הראשי אסף שרף על המסירות וההשקעה האינסופית. אני מאחלת לכולם קיץ שקט ובטוח. תיהנו ותנחו במהלך קיץ זה. למתגייסים לשירות בצה"ל ולהולכים לשנת שירות בהצלחה ושמרו על עצמכם.

העורך אסף שרף י"ב/8

כל הזמן יש מה לעשות - אז תעשו!

בכמה שיותר כדי שתוכלו להבין מה באמת גורם לכם כסף ובמה אתם רוצים להתמיד. אולי חשוב לכם להטביע חותם? אני בטוח שעבור חלק מכם התשובה היא כן ולכן השאלה האמיתית היא איך, איפה, ובעזרת מי. לכם יש את הרעיון והיכולת, לכפר יש את המשאבים והרצון.

את ריח הסיוע שעולה מהמילים האלה, כל שמיניסט מריח כבר כמה שבועות או חודשים. קוראים לי אסף ואני תלמיד כיתה י"ב. מכך תבינו, שיותר נכון לקרוא לי שמיניסט ולומר שאני חלק ממחזור ס"א. אני והשכבה שלי, אותם חבר'ה שחיים ב"סיפור אגדה" ושהכול אצלם "סכבה אגוזים", הולכים לסיים בעוד כמה שבועות את שנת הלימודים ואיתה את הפרק הראשון בחיינו, את בית הספר. אחדים מתכננים קרימה למכינות או לשנת שירות, רובנו כנראה נעבור דרך הצבא ומי יודע מה מגיע אחר כך. כולנו נמי צאים עכשיו שני צעדים מנקודת זמן שהיא מהמרגשות, המפחידות והסוערות ביותר שנהווה בחיינו. התחושה הזאת כל כך מפחידה - שרובנו לא חושבים עליה. נשאר זאת כך, כדי לא להפחיד את המכחישים.

אני רוצה לסיום, לומר כמובן תודה. בכיתה י' הגעתי לכאן מבית ספר אחר ושונה לחלוטין. מרגע כניסתי לכפר, חיי התהפכו. חברים חדשים קיבלו אותי בחום ובכבוד והראו לי דרכים להשתקם ולצ' מוח. הם משכו אותי אחורה מתהום שעמדתי ליפול אליה וגם נתנו לי מראה כדי לראות ולהבין מי אני באמת. בזכות הכפר, יכולתי לעבור תהליכים עם עצמי בלי לפחד משיפוטיות או ביקורת. לחוות, להתנסות ולנצל הזדמנויות. בזכות הכפר, טעמתי ממגוון עצום של תחומים ומקצועות שהחיים יכולים להציע לי. בכפר למדתי מהי חברות אמת, ואיך נשמע צחוק קולח, נטול פחד ומלא אושר. בכפר למדתי שתמיד אפשר לעשות עוד ותמיד יש במה לעסוק. בכפר למדתי שאנשים טובים קיימים בעולם, ורק צריך לחכות בסבלנות כדי למצוא אותם.

אז תודה. למנהלים, למורים, לסגל והצוות שיצרו ותחזקו את העולם הזה עבורי. לכם על שעזרתם, נתתם יד ונתתם להרגיש ביטחון ונחות. לכל מי שהוא חלק מהמשפחה הזאת. אני אוהב אתכם בלב גדול.

אסף שרף עם עורך ידיעות אחרונות רון ירון

שלום לבב, זוהי הפעם האחרונה שאני כותב כאן, במסגרת עיתון הכפר במשך שלוש שנות פעילותי בעיתון התפתחתי מכתב מתחיל לעורך. בזכות פעילות העריכה זכיתי להכיר את הכפר בצורה מעמיקה, קצת יותר מקרוב. הייתי עד לשינויים, הצלחות וחיי דושים שמתרחשים לנו כל הזמן מתחת לאף - אפילו בלי שנשים לב. הכרתי כמה מהאנשים שמקיימים את המפעל העצום הזה שנקרא הכפר הירוק, שמתרלקים אותו באנרגיה בלתי נגמרת ושמאפשרים לגלגלים שלו להמשיך להסתובב.

בפעילותי כעורך העיתון, תחום הראייה שלי היה רחב יותר משל תלמידים אחרים. נחשפתי לפרויקטים בתיכון ובחטיבה. דיברתי עם מורים חרשים, ותיקים ופנסיונרים. ביקרתי בפינות הר" חוקות ביותר של הכפר והיכרתי תלמידים רבים. אני באמת מודי שיש זאת בזכות. ועל כן, מהניסיון היקר שזכרתי - אני מרשה לעצמי לחלוק אתכם עצה.

אם אתם כרגע בתיכון - תהיו מעורבים. שימו לב מה או מי נמצא סביבכם, אילו נושאים צפים באווירה אילו פרויקטים יוצאים לפועל ומה עוד צריך לדחוף ול- קדם. שימו לב לחברי השכבה שלכם, כי בתחילת י"ב פתאום תבינו שאין עוד כל כך הרבה זמן ויש עוד 300 ילדים להכיר. הלימודים תמיד יהיו שם, גם בי, גם ב"א וגם ב"ב - אז אל תמהרו להשקיע את כל הזמן בלימוד - ואל תשרפו את עצמכם לפני שהתחלתם את שנת הלימוד האחרונה - תאוננו נכון ותנצלו את החוויה החברתית הזאת שנקראת שכבה. בכפר יש המון פרויקטים חברתיים. מהאירועים שהתרגלנו לחשוב עליהם כסטנדרטיים, כמו טקס שדה החיטה, כ"ט בנובמבר או תחרות שירים וסיפורים, ועד ליוזמות הפרטיות של הכיתה שלכם. בביטחון אני אומר לכם - בכפר כל הזמן יש מה לעשות. או תעשו. כל הזמן יש דברים חדשים. אז תתעניינו. והאמת? אין הרבה מקומות כאלה, בתי ספר בטוח אין הרבה - אז תנצלו את הזכות הזאת.

אם אתם בחטיבה, יש לכם עוד קצת זמן. תחשבו, מה אתם רוצים להפיק מבית הספר הזה? המאגר הפוטנציאלי העצום להגשמה עצמית, חברתית ומקצועית. מה חשוב לכם או מה אתם רוצים עוד לגלות? אל תפחדו להתנסות. ההפק, תתנסו

ידיעות אחרונות | מהורת בתי ספר

ידיעות אחרונות הכפר הירוק | עורכת ומורה מלווה ורדה קרין | **עורך** אסף שרף | **עורכת משנה** גל מאור | **עורכת אחראית** תאיר שכנר רוכמן | **צילום** ורדה קרין, מאיה קוגן, שחר סתוי, שירה קנדל, דניאל פולק (שער) | **מעצבת גרפית** חגית הלוי

יועצים טכנולוגיים:

שייע וינשנקה, רודי רודיטי, יוסי משען, שירז איפרגן

מורים:

אבי תירוש, אורן ביכרמן, אריה קוגן, אלי בן דבורה, דורית רוזנפלד, הרס גרדי, ורדה קרין, חגית ברגמן, חדווה אפשטיין, חני שושן, נועם נדיר, נורית שלם, נתי פס, סיוון הור, עדי גל, עדינה ברגר עידו, עופרי שובל, עינת פוליטי, עירון כוהן, ענת אנטה, פולינה מוסטובה, צפי רום, רודי רודיטי, רוני שושן, רועי מירון, שחר סתוי, שירז איפרגן

תלמידים:

אביגיל גבעון, אביגיל מנור, אוליאנה אוסטפנקו, אור כרמל, אור פימנטה, אורי רוזנבוים, איתי קוויאטק, אילי גוסרסקי, אלה איסמן ליבר, אלינה סבלובה, אלינה קווי צינה, אמילי חי, אמרי שנדרב, אסף אגא, אסף שרף, אריה אקלין, בועז ריף, בן אשר, בן מוצ'ניק, ברי בורץ, גל בועז, גל מאור, גל עוזר, דור סוקי, דימה קרצ'וק, דנה ווסטמן, דפנה לוקאץ, דריה לטובה, דשה קליצ'ניקובה, הרר דותן, הדר קדישוון ינאי, הרס רונני, ולנטינה איבנוב, ורד בק, יהב גל, יהב ישי, יואב בר-נס, יסמין פרנסצי, ליעם קימל, מאי קרסין, מאיה בן יעקוב, מיה מורג, מיכאל שר, מיכאלה מרקוביץ, מיכל ברנפולסקי, מתן זוגייה, נואי פנחס, נועה ברנע, נועה שטראוס, נועם טלמור, נועם מנור, נעם ניורי, נטלי עוזר, ניב בן זאב, ניקול קילימניק, נסטיה גריגורובה, נסטיה ילמוז'קו, נעמה חכה, סופיה פונומרוובה, סשה קול-פקוב, עומר מלי, עומר פרץ, עופר אריאן, עילי מרבחקה, ענת גרוס, רוני לוי, רותם וולקן, רותם ששון, שוהם ספרן, שחר שפר, שירה קנדל, שקר אביב, עידן לוצקי, נטע בן ארי, אלה לוטן, נועה בלומה, שחר לוי, תומר שלוין-גה, Hannah Cook, Lail Solotorevsky, Maya Lender, Yasmim Franceschi

מערכת "ידיעות אחרונות בתי ספר": 03-6082524 | דוא"ל: yt@yediouth.co.il | כתובת: רח' נח מוזס 2, תל-אביב

זכות ההשבה

על גן מקלט משותף עם בית ספר מקלנסוואה שבו נציל צמחים ובעלי חיים מסכנת הכחדה

באמצע מרץ אירחו נציגי כיתות ח' את תלמידי כיתה ה' מבית הספר אבן רושד בקלנסוואה. רעיון הביקור נולד עוד קודם בעקבות סיור מנהלים בבית ספרנו ובגן המקלט להשבת צמחים ובעלי חיים בסכנת הכחדה. סיור זה הוליד שיתוף פעולה בין בתי הספר שרצו להקים גן להשבת מיני צמחים שאפיינו את אזורם אך שכיחותם פחתה. הביקור אמנם לווה בטפטופים קלים אך מזג האוויר לא פגם בט

עמו הטוב שכלל סיור שהובילו תלמידינו בגן המקלט תוך הסברים על הגן ועל אופן השבת הצמחים ובעלי החיים. בהמשך יצאנו לסיור בטרקטור בשטחי הכפר שכלל שתילה משותפת של צמחים בשטחי שיקום הנוף וביקור בבריכת החורף. פרויקט שיתוף הפעולה בין בתי הספר הוא חלק ממהלך דו-שנתי ועתיד להימשך גם בשנה הבאה.

אורי רונבוים

ביקור תלמידי קלנסוואה בכפר בעבודה עם תלמידי הכפר הירוק

ראשונים בהזנקה

אנו שמחים לברור ששלושת תלמידי הכפר הירוק אייל מרחבי, מנואל נמירובסקי ואופיר דובי מבית הספר לסטרטאפים "סטארטאפ בראש" זכו במקום הראשון בתחרות היוזמות באבטחה isic במסגרת כנס האבטחה הגדול בארץ. כל הכבוד על העשייה, גאים בכם!

חשיפה למגמה

בסוף פברואר התקיים יום חשיפת מגמות ואשכולות לימוד לתלמידים שלנו העולים לכיתה י'. ההורים והתלמידים הוזמנו לעבור בין המגמות השונות בכיתות ובכניין של כל מגמה ופגשו שם את צוות מורי המגמה. אנו מאמינים כי בחירה נכונה ומתאימה של מגמה תהפוך את הלימודים לחווייתיים יותר. התלמידים וההורים נחשפו למגוון המסלולים והמגמות שיש בבית הספר. תודה לצוות שכבת ט' על הארגון וההשקעה.

תלמידי מגמת מוזיקה קלאסית מנגנים

מורי החטיבה עם המנהלת דפנה מנור ביום חשיפה למגמות

18 סוגי סלטים כל יום!

שרה ג'נת, השפית של חדר אוכל בית הספר, אומרת שתלמידי שכבה ז' הם בדרך כלל המארגנים ביותר • וכן, היא שמחה לשמוע רעיונות למתכונים חדשים

אוכל עשיר ומגוון בחדר האוכל

אחת השעות הכי כיפיות שלנו בכפר היא שעת האוכל, השעה שבה אנו הולכים לאכול עם החברים שלנו בחדר האוכל המפנק של הכפר. זו מין אתגרתא נעימה מהיום העמוס. אם תהיתם מי עומד מאחורי הארוחות החמות, הטריות והמוזנות המוגשות לנו בכל יום, הרי זו שרה ג'נת, שבמסירות ובאהבה מבשלת לנו במשך שנים ולפני כשנתיים אף זכתה בפרס העובד המצטיין שהוענק לה על ידי נשיא המדינה! לפני כמה ימים פגשנו את שרה על מנת לשמוע ממנה על עבודתה.

שרה, היא השפית ואחת מצוות של עשרים ושבעה עובדים ובהם משגיחים, מנהלים ועובדי ניקיון. לרבי ריה, צוות חדר האוכל מקפיד על גיוון רב ככל שניתן בכך שהוא מעמיד לנו מרקים, ירקות, סלטים, קטניות, תוספות, בשרים, מנות אחרונות, מנות טבעוניות, צמחוניות, וכן אוכל לתלמידים הרגישים לגלוטן. לדבריה, תלמידי כיתות ז' הם בדרך כלל המארגנים רים יותר, שכן לוקח לנו זמן להסתגל לאוכל המוגש, והטעמים שלנו עוד לא פתוחים להכול. אנו מעדיפים בדרך כלל את האוכל היבש, ללא תיבול ולכן מעמידים בפנינו בכל יום כ-18 סוגי סלטים ללא תיבול, כשלידם מגוון רחב של רטבים על מנת שכל אחד יוכל לבנות לעצמו סלט לטעמו. חשוב לשרה להדגיש כי היא זמינה ופתוחה לשמוע הצעות וביקשות וכי בכל פעם שאחד התלמידים מתלונן היא שמחה לשמוע

ממנו על העדפותיו או הצעותיו לשיפור, ועושה ככל שניתן על מנת לממש זאת. זו היתה לי חוויה מעשירה ומעצימה לפגוש את שרה, שכל כך מסורה לנו, התלמידים, ועושה כה רבות למעננו ועל כך אני מודה לה.

הדר דותן, ז'2

עושים היסטוריה

המציאות במזרח התיכון, ערכי בסיס של דמוקרטיה, איך להתמודד עם אנשים שנולדו עם מוגבלות, או סתם להכיר מי היו מייסדי העיר תל-אביב ולשמוע על הטראומה הציבורית שגרמה מלחמת יום כיפור • כל אלה נושאים מרתקים וחשובים לא פחות מתורת המשחקים, למשל • אז יצאנו ללמוד

אנחנו במלחמה (אם לא שמתם לב)

ד"ר מרדכי קידר, שבא להרצאה בכפר, הוא מזרחן מאוניברסיטת בר-אילן, שחושב שלישראל אסור להפסיד. הוא מתלונן על כך שמצפים מהמדינה לא לנהוג באכזריות כמו אויביה • הקשבנו

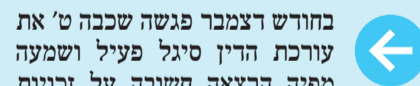

זכויות או לא להיות

הרצאה של סיגל פעיל על זכויות אדם פקחה את עינינו

סיגל פעיל מרצה לשכבה ט'

בחודש דצמבר פגשה שכבה ט' את עורכת הדין סיגל פעיל ושמעיה מפיה הרצאה חשובה על זכויות אדם. היא התרכזה בזכות הבסיסית לחירות שסביבה התפתחו דיונים סוערים ונלהבים על מצבים שבהם נשללת חירותו של אדם.

סיגל הבהירה לנו באילו מצבים קיים היתר לפרסום תלונה על מעשה מגונה ברשתות החברתיות ובאילו מקרים ההפצה נחשבת לפגיעה בשמו הטוב של אדם. בנוסף לכך, היא הציגה כמה מקרים שבהם החלטת בית המשפט הייתה מוטעית ונדרש פסק דין חוזר. כמו כן, דנו בהרצאה על קבלה או על אי-קבלה למקומות עבודה רק על פי לבוש/ה של המועמד/ת. ההרצאה הייתה מאוד מעניינת, למדנו ממנה רבות על עצמנו, על החברה ועל זכויות האדם והאזרח.

מאי קרסין, רותם ששון, ט'1

נוסד בשנת 2003 כחלק מאל-קאעידה, ומשנת 2014 משמש כגוף עצמאי. במהלך ההרצאה הבנו כי אותו ארגון הוא מדינה קיימת, הכובשת שטחים (שטחה גדול פי 17 בערך משטחה של מדינת ישראל), שיש לו נציגויות ברחבי העולם וחברים בו אזרחים רבים. בנוסף, למדינה האיסלאמית יש דגל, סמל, מנהיג, מטבע, אמבולנס, סים, מערכת חינוך, נשק ומשטרה. מטרתו של דאעש להחזיר את ימי הזוהר של האיסלאם מתקופת הנביא מוחמד והח'ליפים הראשונים שבאו אחריו. זאת באמצעות ג'יהאד, מלחמת קודש, המופנה נגד האויבים מבית ומחוץ. הג'יהאד, על פי תפיסה זאת, הינו חובה אישית של כל מוסלמי. מתוך זרם זה צמחו ארגון אל-קאעידה וארגוני הג'יהאד העולמי, עימם נמנה דאעש. החזרה לתקופת הזוהר של האיסלאם, על פי תפיסת דאעש, תיעשה על ידי הקמת ח'ליפות איסלאמית על-לאומית על פי הדגם של הח'ליפים הראשונים, ששלטו לאחר מות מוחמד.

בפועל, לארגון תוצאות הרסניות על העולם, הוא רוצה בדם קר אנשים רבים וחפים מפשע כדי להשיג את מטרותיו. בנוסף, הוא הופך את נשות הארגון לשפחות מין שכל מטרתן היא להוליד את הדור הבא. המדינה האיסלאמית מבצעת סחר בבני אדם ובכך שוללת מהם את חירותם ואם כל זאת אינו מספיק, הם גם דורשים כופר מופקע על החטופים וכך הדרך לשיבתו של חטוף לביתו גובה מחיר כבד גם מבחינה כלכלית. במקרים מסוימים הארגון רוצה את החטופים על ידי עריפת ראשים ומעשים מבחילים נוספים והחטופים שחוזרים למשפחותיהם חוזרים בשקי גופות.

בעקבות ההרצאה הבנתי את גודל האיום והסכנה של המדינה האיסלאמית על עולם. צר לי מאוד שמנהיגי העולם לא פועלים במשותף כדי לשלול את כוחה של המדינה. פחדתי מאוד מן המראות הקשים של החיילים ואני חושבת שרבים מן המנהיגים מתנערים מאחריות על הפסקת שליטתה של המדינה. מנהיגי העולם צריכים להפסיק את מרחץ הדמים הזה, ויפה שעה אחת קודם.

רותם ששון, ט'1

את האזרחות של חשודים בטרור. על כך לא נותר אלא לברך ולומר שעדיף מאוחר מאשר אף פעם", אומר קידר. "כשם מילות הקודש 'זכויות אדם' העניקה אירופה את זכות ההגירה לכל מובטלי העולם", הוא ממשיך. "השאלה הנשאלת היא האם אותם אנשים ממלאים אחר 'חובות האדם'? אם לכך נוסיף את אידיאל ה'רבות-רבותיות' הלא ישים מבחינה עניינית (משום שלאחר זמן לא רב נוצרת תת-תרבות של תרבות השלטת אין יכולת לאכוף בה את עקרונותיה וחוקיה), הרי קיבלנו מתכון בטוח לפנייה לטרור. ולכן הבעיה אינה עם אותם מרצחים בודדים אלא

ד"ר מוטי קידר עם שכבה י"ב בהרצאה על דאעש

צריך להיות ברור שאסור שדמוקרטיה תהיה כלי בידי מי שמתנגד לדמוקרטיה ולערכיה, ובראשם ערך החירות. המלחמה היא נגד קנאי האיסלאם."

הדר קדישזון ינאי, י"ב/5

פחד...

בסוף דצמבר שמעה שכבה י"ב וכן כיתה ט'1/ הרצאה של ד"ר מרדכי קידר, מזרחן מאוניברסיטת בר-אילן, בנושא המדינה האיסלאמית (דאעש).

דאעש הוא ארגון טרור איסלאמי סוני קיצוני שהתפצל מאל-קאעידה, השתלט על שטחים נרחבים בסוריה ובעיראק ופועל גם במדינות נוספות. הארגון מגדיר עצמו כח'ליפות איסלאמית סוניית. הארגון

בתחילת החודש הגיע להרצאה בכפר ד"ר מרדכי קידר. קידר הוא מזרחן ומרצה במחלקה לערבית באוניברסיטת בר-אילן, מומחה לסוריה ועמית מחקר במרכז בגין-סאדאת למחקרים אסטרטגיים בבר-אילן. ההרצאה הייתה על המדינה האיסלאמית, או בשמה הידוע יותר, דאעש.

"הניסיון הרחוק והקרוב מלמד כי במזרח התיכון מה שקובע הן פעולות ולא הבטחות או הסכמים חתומים. ולמרות זאת, מישראל דורשים יותר", אומר קידר. "מדוע מה שמותר לכל מדינה אחרת באזור אסור ליהודים?" הוא שואל, ומתכוון לאלימות שמפעילה המדינה האיסלאמית כלפי אויביה ונת-פסת כדרך שאסור למדינה כמו ישראל לנקוט בה. "עד שלא יגיע מנהיג מוסלמי אמין שיקדש את החיים על פני המוות העתיד אינו מזהיר אלא מועיר", משחק קידר עם המילים. "בינתיים דאעש, שכולם מתייחסים אליו כאל ארגון טרור, בשעה שהוא מדינה לכל דבר עם חוקים, מטבע וצבא - כובשים שטחים במזרח סוריה תוך השתלטות על מקומות קטנים וחלשים ו/או הטלת מצור על מקום מכותה. בכך הם מתיישים את האויב, פיזית וגם פסיכולוגית. הם גם משתלטים על מעברי גבול, שכן שליטה מקנה להם אפשרות לעצור את התעבורה היבשתית בין סוריה ושכנותיה. במהלך השנתיים האחרונות הם השתלטו על רוב מעברי הגבול בין סוריה ושכנותיה - עיראק, טורקיה וירדן. כך הם בודדו מקומות רבים, כולל דמשק, דבר שגרם לאיראנים ולרוסים להיכנס למערכה (כל אחת בדרכה). לבנון הייתה עד לא מזמן המדינה היחידה שאסר שלט על כל מעברי הגבול עימה.

"פיגועי פריז העירו את העולם. הפיגועים האחרונים היו נגד סמלי תרבות כמו תיאטרון, קונצרט, מסעדה, אצטדיון. גם הפיגוע נגד המטוס הרוסי שהמריא משארם אישיח' הוא חלק מהמלחמה. רוי סיה נלחמת בג'יהאדיסטים בסוריה, ולכן אורחיה הם מטרה לגיטימית בעיני לוחמי הג'יהאד, גם אם אלו תיירים.

"נשיא צרפת, פרנסואה הולנד, הכריז שצרפת תשנה את החוקה באופן שיאפשר לשלטונות לשלול

קפה עם החברה הישראלית

אפליה בתקצוב החינוך היהודי מול החינוך הערבי? יחס החברה לניצולי שואה? הצגת נשים בתקשורת? • אין נושא שחומק מדיון מעמיק במגמת מדעי החברה

מגמת מחשבות בדיונים על שאלות חשובות בחברה הישראלית

פרויקט "קפה חברה" היה למסורת במגמת מדעי החברה. השנה בשונה משנים קודמות, שבהן התקיים השיח בערב עם הורים, הוחלט על ידי צוות המגמה להרחיב את קהל השותפים לשיח לקיים אותו בבוקר עם מספר רב של משתתפים מקרב התלמידים. את היום פתחו התלמידים עומר פרץ וליה נדן מ"י/11, שכתבו ואמרו את הדברים הבאים:

מגמת מדעי החברה הצליחה להרים בוקר לתפארת ולהציף על פני השטח נושאים חשובים כגון החפצת נשים ברשת, השתמטות או תחבורה ציבורית בשבת

הכלים שנרכשו במהלך הסמסטר ולעורר דיון לגבי בעיות נבחרות בחברה שלנו. היה עלינו להתחלק לקבוצות ולבחור יחד את הנושא בו נעסוק. החקר התבצע בשתי צורות: חקר עיוני, כלומר שימוש במקורות מידע אינטרנטיים, ספרותיים וראיון. היה עלינו למצוא אדם בעל זיקה או עיסוק בבעיה ולהרכיב ראיון תמציתי ויעיל. זה היה החלק המאתגר והמהנה ביותר, להתגבר על הפחד שבהתמודדות מול אדם זר ולשאוב ממנו ידע שלא היית משיג בצורה אחרת. אך, כל הידע שרכשנו היה נהפך ללא שמיש ללא כריזמה ויכולת לדחוף דיון. לשם כך, העבירו לנו הרצאות בנושא עמידה מול קהל ושאלת שאלות. על מנת לקבל טעימה מן הדבר האמיתי עשינו הרמיה של הבוקר בינינו לבין עצמנו, שהיתה חשובה מאוד לזרימה החלקה של האירוע עצמו.

לסיכום, מגמת מדעי החברה הצליחה להרים בוקר לתפארת ולהציף על פני השטח נושאים חשובים כגון החפצת נשים ברשת, השתמטות והשתמטות מכך, או תחבורה ציבורית בשבת. אני רוצה להודות למורות ומורה המגמה הנהדרות והנהדר שהנחו אותנו, לסטודנטים ולמנטורים מ"י/11 שלייוו אותנו לאורך הדרך ולחברי לשכבה ששיתפו איתנו פעולה והיוו את הגורם המרכזי להצלחת הבוקר.

עומר פרץ, בן אשה, י"י/11

"במהלך המחצית ראינו תוכניות העוסקות בבעיות בחברה הישראלית כגון 'השד הערתי' של אמנון לוי. ניתחנו אותן והוצאנו מהם את הביקורת. בין קבוצות הדיון הועלו הנושאים הבאים: זכויות מיעוט בישראל – מעמד העדה הדרוזית המשרתת בצה"ל. החברה האזרחית בישראל והיחס שלה אל מהגרי עבודה ומבקשי מקלט.

- פערים בחינוך – תקצוב החינוך היהודי מול החינוך הערבי. יחס החברה לניצולי שואה.
- מונופולים בתקשורת – תחום המוזון.
- הגיוס לצה"ל – האם אפשר לא?
- סטריאוטיפים בתקשורת – הצגת נשים.
- חינוך לחשיבה מגדרית מגיל הגן.

הנושאים הועלו על ידי התלמידים הם חקרו אותם וניהלו את הדיונים. גם מורים, סטודנטים ואורחים הצטרפו למעגלי השיח – להקשיב, להביע עמדה, לתרום ידע, וללמוד. היה מרתק ומעניין.

עומר פרץ וליה נדן

להציף את הבעיות על פני השטח

בסוף ינואר הפציע השחר בגוון מעט שונה על הכפר הירוק. תלמידי מגמת מדעי החברה של שכבה י' הגיעו השקם בבוקר אל הרחבה והחלו לסדר בה, בשקט-בשקט, שולחנות מקושטים וסגנוניים, קודרים ומשוננים. כל שולחן מסמל סוגיה או קונפליקט בחברה הישראלית וטומן בחובו פוטנציאל אדיר לשיח. במהלך השנה עבדנו, תלמידי המגמה, על פרויקט "קפה חברה" או "בוקר השולחנות העגולים". מטרת בוקר זה היתה להביא לידי ביטוי את

מחשבות על מדבר

באווירת שקטה ורחוקה מההמולה מצאו תלמידי מגמת מחשבת זמן לעצמם ולמחשבות עמוקות על מה שחשוב להם באמת

באמצע מארס יצאנו להתרגשות רבה, תלמידי מגמת מחשבת כיתות י"ב, לטיול בנושא מדבר. קשה לתאר במילים את החוויה שעברנו יחד כקבוצה ואת החוויה האישית שכל אחד ואחת מאיתנו עבר.

בבוקר הגענו להר קנאים במדבר יהודה שם פגשנו את איהב וישבנו איתו למעגלי שיח והקשבה. אחר כך פנינו לזמן מה למנוחה ולהסתכלות על הנוף – הודמנות מעולה להרגיע את המחשבות ולתת לרוח ולנוף המדברי להשרות עלינו את שלוותם. אחדים ישבו בקבוצות, אחרים לבד, התגבשנו ולמדנו להכיר אחד את השני.

משם נסענו לכפר הנוקדים, שמענו הסבר על התרבות וההיסטוריה הברואית וטעמנו מהתה והקפה המסורתיים. לאחר ארוחת ערב נהדרת עשינו פעילות לילה סביב המדורה, נפתחנו אחד בפני השני והעלינו נושאים שחשובים לנו. איפשרנו לכוכבים הבוהקים בשמי הלילה של המדבר, רחוק מהאורות הזוהרים והסחות הרעת, להלך רוחם עלינו ולמלא אותנו השראה ופתיחות דעת, להיפתח לאנשים, לרעיונות ולדעות שלא הכרנו.

בבוקר השכמנו ואחרי ארוחת בוקר יצאנו לגיא שנמצא במרחק כמה מאות מטרים מכפר הנוקדים, שם שרנו קצת שירים יחד ואז עברנו לשתיקה ממושכת שבה לכל אחד היה זמן לחשוב, לנוח, ולהירגע לקראת החזרה לשגרה.

בשבילי (בן) הטיול היה הודמנות לנקות את הראש ולחוות את החוויה המדברית בשלמותה ללא הפרעות. האחידות של המדבר והשממה השוררת בו השאירו אותי ללא מילים והכניסו אותי למצב של רוגע נפשי שנשאר בי להמון זמן.

עבורי (אביגייל) היממה בטבע היתה הודמנות להיזכר ולהזכיר מה הם הדברים החשובים באמת, מה ומי אני אוהבת ושמותר לי בתוך כל הלחץ של י"א והפחד מהבגרות לקחת שנייה לעצמי, לנשום ולהירגע.

בן מוצ'ניק ואביגייל גבעון, מגמת מחשבת

מגמת מחשבת בסיור במדבר

החבר של ז'ק

ז'ק נריה היה יועץ מדיני בלשכת ראש הממשלה יצחק רבין • בהרצאה ליוזביתניקים הוא תיאר את העבודה לצידו של ראש הממשלה האחרון כאן שרצה שלום

ז'ק נריה בהרצאה בפני שכבה י"ב

שנערכו בין ישראלים לערפאת ומה גרם לערף פאת לצעוק ולהתעצבן, תיאורים כאלה הופכים את ההיסטוריה לאנושית, למדוברת ולכוזבת שנוגעת לכל אחד מאיתנו. בדבריו, נריה הזכיר לכולנו שמנהיגים הם קודם כול בני אדם. הם אנושיים, מחייכים, מתרגזים וגם משחקים משחקי אגו. בדרך כלל, הם אפילו יותר רגישים מאיתנו. ולכן, כולנו יכולים להגיע לשם.

אסף שרף, י"ב/8

כמתורגמן שלו במקרים רבים. מוצאו של נריה מלבנון ולכן כאשר הציגו אותו רבין לפני ראשי מדינות ודיפלומטים כינה אותו "הלבנוני". נריה היה מנחה את רבין מה לומר כשהיו מגיעות משיחות מחו"ל והיה דואג שהמשרד יהיה מסודר בצורה הנכונה. לדבריו, הוא היה היועץ הבכיר ביותר בתפקידו ורק לו הותר להיכנס למשרד ראש הממשלה בלי להיות מוזמן מראש. הוא הרחיב על המדיניות הפוליטית של רבין כמו גם על הדברים שעיצבנו אותו. על פגישות

"חבר". ככה קרא ד"ר ז'ק נריה ליצחק רבין. נריה היה יועץ מדיני בלשכת ראש הממשלה בתקופת רבין ובה לכ"פר הירוק להרצות על כך לפני שכבה י"ב.

אמנם הוא דיבר על ראש הממשלה, אך גם לו עצמו יש סיפור חיים מרשים. הוא סיפר על מפגשיו עם ראשי מדינה, עם יצחק רבין ובעיקר עם ערפאת. נריה הכיר מקרוב אישים שנכיר את שמותיהם בעיקר מדפי ההיסטוריה. הוא היה היחיד בלשכת רבין שדיבר ערבית ולכן שימש

שיר השירים סטייל

שכבה ח' קיימה תחרות "שיר השירים" שבה בחרו וביצעו התלמידים שירים הקשורים לסיפורי התנ"ך • אקס פקטור, מאחוריהם!

גל עוזר וחבריו מכיתה ז' מדגימים את מכות מצרים

מסכמת בנושא מכות מצרים. התחלקנו לקבוצות המורכבת מ-4-5 תלמידים ובהגדלה כל קבוצה קיבלה מכה אחת ממכות מצרים.

התבקשנו להכין מיצג לכיתה (של כ-15-20 דקות) שבו סיכום המכה, דרך יצירתית להצגתה ופעילות מעניינת לכיתה שמסכמת את הנלמד. הקבוצה שלנו קיבלה את מכת חושך. נפגשנו אצל בועז (חבר מהקבוצה) מספר פעמים, חשבנו על דרך יעילה יותר לנהל נכון את הזמן והחלטנו להתחלק לקבוצות כשכל קבוצה עבדה על נושא אחר. אם קבוצה לא הצליחה לעבוד, החלטנו להחליף את הנושאים. בעבודה בחרנו להכין פלקט שכולל הסבר וסיכום על המכה ועליו עבדו בועז ועילי.

כדרך יצירתית בחרנו בהכנת תסריט (שעליו עבד מיכאל), וכולנו השתתפנו בהצגתו. הפעילות לכיתה כללה שאלון טריוויה בנוסח "אל תפיל את המיליון" והשנייה זיהוי טעמים וריחות בלי להסתכל על המוצרים. לשאלון הזה קראנו "על טעם וריח אין להתווכח". נהנינו מהכנת העבודה בקבוצות ולמדנו הרבה דברים חדשים על מכת החושך. מקווים שנהניתם והשכלתם.

גל עוזר, בועז ריף, אמרי שנהר, מיכאל שר ועילי מרחבקה, ז' 3/

במסגרת שיעורי תנ"ך, התקיימה תחרות "שיר השירים". בתחרות, השתתפה כל אחת מכיתות ח' - הכינה ביצוע של שיר הקשור בסיפורי התנ"ך (למשל: יחזקאל, ארון עולם, מכות מצרים), תלבושות, ריקודים ותפאורה. ההכנות היו מפרכות, ואף כרוכות בקשיים כמו איזה שיר לבצע? מי ישר? מי ירקוד ומי ינגן? אך לבסוף, כל כיתה יצאה עם תוצר סופי נהדר, היכרות נוספת עם סיפורי התנ"ך וחוויה טובה ומגבשת.

התחרות עצמה היתה מלמדת ומהנה, בכך שדרך השירים, התפאורה והריקודים המרהיבים, למדנו דברים רבים וחדשים על סיפורי התנ"ך. למרות שיכלה להיות רק כיתה מנצחת אחת, כל הכיתות יצאו מרווחות מהתחרות - בין אם מההכנות המגבשות, ההנאה שבנגינה, בשיי רה ובריקוד או הלמידה מהשירים אותם הכינו הכיתות.

לדעתי, את תחרות "שיר השירים", יש להמשיך כמסורת כך שבכל שנה, שכבה ח' תוכל לחוות את החוויה המקסימה.

ורד בק, ח' 7/

קיבלנו מכה

במסגרת שיעורי תנ"ך ניתנה לכיתה עבודה

חידון במספרים

אלי בן דבורה, המורה למתמטיקה, מגיש: אימון מוח • פרסים ישלחו לזוכים!

הפרופסור המבוגר

פרופסור והסטודנטית שלו מטיילים ברחוב. ממולם מגיחים שלושה אנשים. הסטודנטית שואלת את הפרופסור: "האם יש לך הערכה מה גילם של שלושת האנשים ממול?" הפ-רופסור חושב ועונה: "מכפלת הגילאים של האנשים ממול היא 2450 וסכום הגילאים שלהם הוא כפול מגילך". הסטודנטית חושבת מספר דקות ואומרת לפרופסור: "לא יכול להיות חסר לי נתון". הפרופסור בודק את עצמו ועונה לה: "נכון, את צודקת אני המבוגר מכולם". מה הגילאים של שלושת האנשים ממול (הגילאים במספרים שלמים)?

כיצד לבלוע את התרופה

אתה נמצא בחדר חשוך, על השולחן ארבע גלולות, שתיים מהן בצבע אדום ושתיים בצבע צהוב. הגלולות באותו גודל, אותו מרקם, כלור-מר לא ניתן לזהות את הגלולות על ידי מישוש, אנו לא רואים כלום! הרופא נתן לנו מרשם לבלוע מינון של גלולה אחת אדומה ואחת צהובה! כל קומבינציה אחרת אסורה! אחרת יכולים למות... מה עלינו לעשות כדי שבטוח נבלע במינון כפי שהרופא המליץ?

אלי בן דבורה, מורה למתמטיקה

איך משלמים לבדואי?

שיח אחד רצה לעבור את המדבר ופנה לבי דואי עם גמל בבקשה שיעביר אותו את המדבר, לשיח היה מטיל זהב, הם סיכמו ביניהם שכל שביעית מן הדרך השיח ישלם לבדואי שביעית מן המטיל. איך צריך השיח לחלק את המטיל אם מותר לו לבצע רק שני חיתוכים במטיל? אם הצלחתם לפתור חידה זו האם תצליחו בשני חיתוכים לחלק את המטיל כך שהשיח ישלם לבדואי כל 1/15 מן הדרך?

הגנבים בעיר וולר

בעיר וולר כל האנשים גנבים. הרשויות יכיר לות לפקח רק על דברים הנשלחים בתוך ארגז נעול עם מנעול. הם גונבים כל דבר שלא נעול. רועי, הגר בכפר הירוק, רוצה לשלוח לדניאל שגר בעיירת וולר סכום כסף. לכל אחד כמות ארגזים ומנעולים בלתי מוגבלת מהסוג הישן (לכל אחד יש את המנעול והמפתח שלו). אין להם מפתחות של המנעולים שלא ברשותם (הגנבים הם גנבים חכמים ואי אפשר לעבוד עליהם כמו למשל להחביא מפתח מתחת לארגז). אם ישלחו מפתח במעטפה הוא ייגנב. אם ישלחו ארגז עם מפתח ייגנב המפתח. האם גם אתם תוכלו להתחכם ולמצוא שיטה שבה רועי יעביר כסף לדניאל מבלי שהגנבים יגנבו אותו?

תלמידי כיתה י' בשיעור גאומטריה

לחשוב מחוץ לקופסה

פעילות בשיעור הוכיחה שגיאומטריה זה לא רק על הנייר

הנושא של המתמטיקה התקשר לחיים שלנו ביומיום. יכולתנו לראות איך פתרון בעיות יכול לעזור לבנות כל מיני דברים בהרבה תחומים שונים. היה כיף מאוד לעבוד על כך עם חבריי לכיתה, להתייעץ יחד על רעיונות לפתרון התרגיל ולהשוות תוצאות.

נטלי עוזר, י' 8/

פעילות המתמטיקה בנושא בעיות קיצון גיאומטריות היתה מעניינת מאוד, היינו צריכים לבנות קופסה מקרטון שתהיה לה את הנפח המקסימלי. אלי, המורה למתמטיקה, הביא לנו דפים קשיחים ואמר לנו לנסות לחשוב איך אפשר למצוא את הנפח המקסימלי של הקופסה. זו היתה חוויה מהנה מאוד שבה היה אפשר לראות איך

60 האלף איטליאני
1807
מהמלחמה

עברית בסתר

מהרצאה של פעיל עלייה מברית המועצות למדנו על המציאות של אסירי ציון ומאבקם לשחרור

דן רוגניסקי ומשפחת בורץ עם תלמידי ט'1

דשות (שהובילו בסופו של דבר להתפרקותה של ברית המועצות) נוצר גל ענק של עלייה לארץ, של כמיליון יהודים בשנים 1989-1991.

למרות שההרצאה לא היתה ארוכה היא עוררה התעניינות רבה ותלמידים רבים גם התפעלו מה- עברית המעולה של דן.

ברי בורץ, אריה אקלין, ט'1

אחותו סיפרה שמאוד פחדה שמאבקו ייכשל ושהוא ימות או ימצא את עצמו בכלא. בנוסף היא מציינת שדן וחבריו היו מיעוט באותה תקופה. רוב היהודים בברית המועצות, כמו גם היא עצמה, לא הבינו למה חשוב לעלות לארץ ישראל. אבל לאחר שנים של יחס מחפיר הבינו יהודי ברית המועצות את הצורך במדינה יהודית. בזכות הרפורמות החד

נועדו להפחיד וליצור אווירה של טרור בקרב האזרחים.

רוגניסקי סיפר על הרצון ללמוד עברית. הוא הצליח, דרך חבר שהיתה לו גישה מיוחדת שניתנה למעטים בלבד, לשאול ספרים מהספרייה הגדולה של מוסקבה, לקבל ספר תנ"ך ולקרוא אותו במחתרת. בהיותו תלמיד מצטיין במשך שנים רבות נהפך דן למורה לעברית. כמובן שלימודי העברית היו במחתרת ונחשבו לא חוקיים. איום החשיפה של הפעילות הזאת על ידי הק.ג.ב היה מוחשי ולימוד עברית היה סיכון גדול.

לצערו, ההרצאה היתה מאוד קצרה (שיעור אחד בלבד) ולכן הוא לא הספיק לספר הכל. כדי לשמוע עוד פרטים פנינו לאחותו, סימה בורץ, שנתנה לנו פרטים נוספים על פעילותו. היא אמרה שרוגניסקי היה אחד ממובילי הסרבנים בברית המועצות בשנת 1971. הוא הכיר אישית אנשים כמו נתן שרנסקי, כיום יו"ר הסוכנות היהודית ובעבר אסיר בברית המועצות ואת יולי ארלשטיין, כיום יו"ר הכנסת ובעבר אסיר ציון גם הוא.

בזכות קשרים טובים שרכש באנגליה ובאמריקה היתה לרוגניסקי תמיכה רחבה בעולם. הוא אפילו נכלא למספר ימים אבל שוחרר בעזרת לחץ ברי-טי-אמריקאי. כעבור מאבקים רבים הצליח לנצח ולעלות לארץ ישראל. ברגע נחיתתו בארץ פגשה אותו גולדה מאיר, ראש ממשלת ישראל באותה תקופה.

באמצע פברואר הגיע אלינו דן רוגני- נסקי, פעיל עלייה מברית המועצות לשעבר, כדי לספר על עבודתו וזאת במסגרת שיעורי היסטוריה על משטרים טוטי- ליטריים בין מלחמות העולם ובכללם המשטר הקומוניסטי בברית המועצות.

דן נולד בשנת 1939 וילדותו ונעוריו חי תחת שלטונו של יוזף סטלין. הוא סיפר לנו על שטיפת המוח שעברו הילדים שנולדו באותה תקופה, על היחס של התושבים לסטלין, על הכבוד שרכשו כלפיו. מבחינתו, מה שמאפיין משטר טוטליטרי כמו שהיה בברית המועצות הוא היעדר חופש מחשבה. אנשים באותה תקופה לא רק פחדו להביע את דעותיהם נגד המשטר בציבור, הם פחדו אפילו לחשוב מחשבות כאלה. הק.ג.ב, המשטרה החשאית של ברית המועצות, הפחידה אנשים רבים ואף אחד לא רצה להיתפס על ידם.

רוגניסקי סיפר שלמרות הדימוי האבהי שסטלין בנה לעצמו, הרי שבתקופת שלטונו הוציא להורג בין 10 ל-50 מיליון איש, רובם בכירים במפלגתו שלו (המפלגה היחידה דאז). ועוד עשרות מיליונים הוא שלח למחנות עבודה בסיביר שבהם מתו רבים. רוב ההוצאות להורג נעשו באופן מוסתר והציבור לא ידע בוודאות מי הרג אותם. הם יכלו רק לנחש. כמובן שבנוסף להוצאות החשאיות להורג היו גם הוצאות להורג פומביות, שבהן הואשמו בעיקר מתנגדי השלטון בכגריה במדינה. פעולות אלה

לחיות עם הפחד

הרצאה של ויקטוריה רודנייב המחישה מעט מהבעייתיות של חיים תחת המשטר הסובייטי המדכא (שהשתנה בינתיים)

טרה החשאית, הק.ג.ב, חשדו שהיא פוגעת ומסכנת את בטחון המדינה. כמובן לא היתה סיבה לכל ההפחדה.

ההרצאה היתה מעניינת, ותרמה להבנה שלנו מה המשמעות של חיים בחרדה תחת שלטון מדכא.

אריה אקלין, ט'1

והיא באה להרצות ולספר על חוויותיה מתקופת הילדות וההתבגרות. לדוגמה, היא סיפרה על הפחד שבו חיינה במשך שנים רבות. יום אחד ביקשו ממנה כמורה במקום עבודתה, להרדיק קבוצות של אדריכלים וללוות אותם לתיאטרון.

כשחזרה לביתה אמה היתה מפוחדת כיוון שמש-

במהלך ינואר באה לכיתתנו ויקטוריה רודנייב, ילידת באקו באזרביג'אן. במסגרת שיעור היסטוריה למדנו עם ורדה קרין על אפיוני המשטר הטוטליטרי, ובהם התעמולה, שטיפת המוח, שליט יחיד והטרור המתמשך. רודנייב היתה מורה לספרות וצרפתית בבאקו,

ערבית במציאות רבודה

כיתות ז' יצרו תערוכה בתוספת קול שמוקדשת לבן משפחה (וכל זה בערבית)

במסגרת שיעורי ערבית של כיתות ז' התנסו התלמידים במשימה שבמהלכה כל אחד מהם יצר דף רמזים אישי המורכב מהקלטת קטע מ"שיר המשפחה" אשר מוקדש לבן משפחה נבחר. את העבודה הציגו התלמידים בדף, וצירפו את ההקלטה בקוד QR. המשימה בוצעה ביישומונים חינוכיים בסמארטפון שנלמדו בשיעורים. הדף עוצב בשיעור שיא, בדרגה גש מאפיינים חזותיים אישיים ומאפיינים אמנותיים איסלאמיים.

המשימה הושלמה בהקמת תערוכה והפעלתה הקולית, לזיהוי התלמידים מאחורי הדפים באמצעות סורקי קודים, להנאתם המרובה.

גלילה מולדבסקי, מורה לערבית

ויקטוריה רודנייב מספרת את סיפור חייה בתקופה הקומוניסטית בפני כיתות ט'

מי אני? מה אני?

איפה הוכרזה המדינה ומי איפשר זאת? איפה חי ביאליק המשורר הלאומי, ומי הם מייסדי תל אביב? מה זה קיבוץ? ואיך הוא קשור לזהות שלנו כישראלים? • על שאלות אלה ועוד אנו מקבלים תשובות לאורך השנה, בשיעורי אזרחות ובספורים מרתקים

צוהלים ושמחים בכ"ט בנובמבר

דניאל פולק

אנו מכריזים בזאת

לפני כמה ימים חגגנו בכפר את כ"ט בנובמבר – היום שבו האו"ם הצביע על הקמת מדינה. האירוע היה לכבוד כל שכבות בית הספר, במגרש הכדורגל הגדול. לכבוד האירוע חולקו דגלים של ארץ ישראל והביאו מספר מפעילים לארגון הרק-דה גדולה לצלילי שירי ארץ ישראל. הילדים רק-דו, שרו, צחקו ונהנו. זו היתה חוויה מגבשת, מהנה ונתנה לנו הרגשה של שייכות וחיבור לארצנו.

מאיה בן יעקב, ט'2

רק בישראל!

כיתה י' 7 יצאה ביום ראשון לקיבוץ רביבים שבנגב. התלמידים שולבו בעבודה בענפי המשק השונים: כרם זיתים, נוי, חדר אוכל, חי-נגב, מחסן בגדים. התלמידים נפגשו עם בני הקיבוץ ועם מתנדבי בים מרחבי העולם ולמדו על החיים בקיבוץ. נושא הסיוור הותאם למסגרת מחויבות אישית בנושא זהות ישראלית.

שירז איפרגן, מזכירות הכפר

כבשנו את מדינת תל אביב

סיוור באתרים חשובים לייסודה של תל אביב (שכונת אחוזת בית) ושל מדינת ישראל (בית העצמאות) המחיש את הקשר בין הקמת המדינה לעיר שאנחנו מכירים היום • וסיימנו בפיקניק על חוף הים

הכיסאות והתמונה של בנימין זאב הרצל, שהיו בו ביום ההכרזה. לאחר שהיינו בבית העצמאות, הלכנו לעבר מגדל שלום ושם ראינו והתרשמנו מהפספס הצבעוני והמרהיב שהשתרע לאורך 100 מטר רבועים על קירות פנים, המורכב מיותר ממיליון אבני פסיפס צבעוניות קטנות. עלינו גם אל מוזיאון הגימנסיה, ובו ראינו תמונות שונות מימי הגימנסיה ואפילו את תעודות הבגרות של התלמידים שלמדו שם בעבר. כשנכנסנו לביתו של חיים נחמן ביאליק התפעל לנו מיופיו של פנים הבית ומהכמות העצומה של הספרים שהיו בו. בבית העלמין הישן הסתובבנו והתבוננו בקברו של ביאליק ובקבריהם של שאר המנהיגים הגדולים שהיו בארץ.

במהלך הטיוול קיבלנו משימות הקשורות במי קום בו טיילנו, באחת המשימות התבקשנו להסיי תובב ברחוב ביאליק ולתשאל את העוברים על שיריו. בסיום הסיוור שתי הקבוצות צעדו אל חוף הים, שבו ערכנו פיקניק, שרנו שירים ושיחקנו משחקי חברה. זה בהחלט היה טיוול מרתק ובלתי נשכח. אנחנו רוצים להודות בשם כל הכיתה למורים שליוו וארגנו את הסיוור.

מאי קרסין, אריה אקלין, ט'1

על יד אנדרטת המייסדים בשדרות רוטשילד

שהיה בעבר ביתו של מאיר דיזנגוף, ראש העיר הראשון של תל אביב, כמוזיאון "ההגנה" ובמגדל שלום (היכן שעמדה פעם הגימנסיה הרצליה). הטיוול העשיר את הידע שלנו, ובזכותו יכולנו להבין הרבה יותר טוב את ההיסטוריה הרחבה של תל אביב. בשכונת אחוזת בית, ראינו את הבתים הראשונים שהוקמו בעיר תל אביב על ידי שישים ושש משפחות המייסדים שלכבודן הוקמה "אנדרטת המייסדים", שראינו לאחר מכן. לאחר מכן הלכנו לבית העצמאות, שכיום משמש כמוזיאון, אך בשנת 1948 דוד בן-גוריון ראש הממשלה הראשון של מדינת ישראל, הכריז בו על הקמת המדינה. ראינו כי באותו החדר שבו הוכרזה המדינה, נשאר עד היום השולחן,

תלמידי ט'1 והוריהם ברחוב ביאליק על יד בית העירייה הישן

ביאליק, בבית העירייה הישן, בבית העלמין הישן, בבית הכנסת הגדול, ברחוב אלנבי ובמקומות נוספים. הקבוצה השנייה ביקרה בנווה צדק, אנדרטת המייסדים, בשכונת אחוזת בית, בית העצמאות (הבית בו הוכרזה הקמתה של מדינת ישראל,

בחודש מרץ יצאנו לסיוור לימודי בתל אביב במסגרת שיעורי אזרחות והיסטוריה, שארגנה לנו המורה ורדה קרין. לפני הסיוור, הכיתה חולקה לשתי קבוצות שטיילו בחלקיה השונים של העיר. קבוצה אחת ביקרה כמוזיאון ראובן רובין, בביתו של חיים נחמן

להכריז כמו בן גוריון

י"א/2 בשחזור של תמונות היסטוריות. אז והיום

שחזור תמונות היסטוריות על ידי התלמידים התברר כפרויקט יצירתי, מפתיע ומהנה במיוחד • המשך יבוא

התמונה ועל הקונטקסט ההיסטורי שבו צולמה. התוצאה יצאה מפתיעה ומקצועית מאוד. כל התצלומים נעשו בכפר, על חשבון שעות היסטוריה ולא כשיעורי בית. שחזור התמונה איפשר לתלמידים לחקור את הנושאים לבגרות מוויית קצת אחרת, יצירתית יותר, ומטלה שכוון יכולה בהחלט להיות חלק מהערכה חלופית.

רועי מרון, מורה להיסטוריה

← לאחר שסיימנו בי"א/2 את הפרק "בונים מדינה במזרח התיכון", לקחנו הפסקה מהמירוץ לבגרות ובמשך כמה שיעורים התלמידים בחרו תמונה מן השנים 1945-1949 הקשורה להעפלה, להתיישבות ולי-מלחמת העצמאות והצטלמו בעצמם בדיוק כמו בתמונה המקורית.

ליד התמונות, המקורית והמשוחזרת, התלמידים היו צריכים לכתוב סיכום על סיפורה של

ורסאי הוא לא רק ארמון

משחק תפקידים שימש לכיתה ט'1 הודמנות להבין לעומק את האינטרסים של המדינות שהשתתפו בוועידת ורסאי, שהתכנסה בסיום מלחמת העולם הראשונה • היה מרתק

תלמידי ט'1 בסימולציה על הסכם ורסאי

← באמצע דצמבר קיימנו שיעור מעט שונה. אנו, תלמידי ט'1, הצגנו את ועידת ורסאי שהתרחשה בשנת 1919 בפריז שבצרפת.

מספר שיעורים לפני ההצגה למדנו על הסכם ורסאי ועל העמדות של מדינות ההסכמה מול מדינות המרכז. כתוצאה ממלחמת העולם הראשונה מספר מדינות קרסו, אחרות הוקמו, מדינות המרכז הוכנעו וגרמניה הושפלה.

בתחילת המשימה הכיתה התחלקה למספר קבוצות, שתפקיד כל אחת היה לייצג מדינה אחרת שהשתתפה במלחמת העולם הראשונה. למרות שעדיין לא הוקם חבר הלאומים שלושה תלמידים מהכיתה, בהם אני, השקפנו על הצגת העמדות של הקבוצות. פשרה מול כניעה, אולטימטומים, שינוי גבולות, התפקיד שלנו בתור חבר הלאומים היה להשקיף ולהעריך כל קבוצה.

לאחר הכנה אינטנסיבית של מורתנו ורדה קרין, והצגת העמדות, אין ספק שהבנת את הנושא הנלמד לעומק.

באימפרוביזציה של הפסגה, הבחנו בתלמידים

לקרב את ההיסטוריה

מפגשים עם שני בני משפחה של רועי מירון (סבתו, על תקופת ההעפלה ואביו, על חזית הדרום במלחמת יום כיפור) הבהירו עד כמה האירועים הכתובים בספרים יכולים להיהפך מוחשיים אם שומעים עליהם מפי אנשים שהשתתפו בהם

ריאה וצפייה בסרטים נעשה ממשי דרך חוויות של אנשים שהיו חלק מהאירועים. חוויית הלימוד היא שונה דרך הסיפור האישי והעלתה גם את המחשבה שההיסטוריה, בסופו של דבר, היא קצת כמו חיבור יחד של הרבה סיפורים אישיים.

נועה שטראוס, י"א/2

רועי מירון וסבתו רבקה בסיפורי העפלה

← בסוף נובמבר באה אלינו לשיעור היסטוריה רבקה מרון, סבתו של רועי, לספר לנו את סיפור העלייה שלה לארץ. היא סיפרה על מסע ההעפלה שלה לארץ ישראל, מרומניה לבלגריה ברכבת. משם היא המשיכה בהפלגה בתנאים קשים באניית מעפיל לים לישראל שנתפסה והועברה למחנה מעצר בקפריסין עד להגעה המיחלת לארץ ישראל בשנת 1948, עם קום המדינה.

לאחר כחודשיים, הגיע אלינו לכיתה עוד קרוב משפחה - אביו של רועי, אלי מרון, לספר לנו על מלחמת יום כיפור, שבה השתתף. הוא דיבר על שירותו בחיל הקשר בחזית הדרום ועל המצב ששרר במדינה אז - משכרון החושים שלאחר מלחמת ששת הימים ועד לחקירה שערכה ועדת אגרנט והמחאה שהתעוררה לאחר מלחמת יום כיפור. דרך הסיפור שמענו ממקור ראשון על התחושה של יום פרוץ המלחמה, על החוויה של לשבת בחזית הדרום ממש מול גורדיש ולראות את מפת הקרבות, על האווירה של האבל ולאחר מכן של המחאה.

היה מעניין לראות כיצד החומר שלמדנו מק

עם המדע, עד סוף העולם

בתחרות הנדסת תוכנה בבייג'ינג, שם הציגה חגורת נחיה לעיוורים, סיימה משלחת הכפר במקום השני • היה מעורר גאווה

תלמידים בתחרות בסין

ביותר שם. המפגש היה מרתק. המנהל וצוות המורים ביקשו לשמוע על מערכת החינוך בארץ ועל הלימודים בכפר הירוק והביעו נכונות רבה לקיים מפגשים וחילופי נוער בעתיד.
אריה קוגן, סמנכ"ל הכפר

ליה, מלזיה, ארצות הברית, דרום אפריקה. תלמידי הכפר זכו בשני פרסים. מקום שני בתחרות ופרס כספי מטעם ארגון היומים הסיני. בנוסף לתחרות, הוזמנה משלחת הכפר לבית הספר מס' 8 בבייג'ינג, שנחשב לבית הספר הטוב

המקל. בתחרות השתתפו תלמידים מסין והעולם. הוצגו פרויקטים מתחום הזואולוגיה, כימיה, פיזיקה, הנדסה, מחשבים, מתמטיקה ופסיכולוגיה. במשך לחת הישראלית היו 3 תלמידי הכפר הירוק מתן ממיסטבלוב, מאיה מיסיוק וענאל אחדות, תלמידי שכבה י'. נכחו גם משלחות מטיוואן, מקאו, הונג קונג, איטליה, צ'כיה, רוסיה, אוקראינה, אוסטרליה

שכנו מסין היום. יצאנו לתחרות בינלאומית שהתקיימה בקמפוס האוניברסיטה למדע וטכנולוגיה של בייג'ינג. התלמידים הציגו פרויקט יומי בתחום הנדסת תוכנה ומחשבים שבו פיתחו אב טיפוס למכשיר נחיה לעיוורים. המכשיר הוא חגורה עם חיישנים המהווה תחליף למקל הנחיה הקיים. החיישנים מאפשרים לעיוור לנוע בחופשיות ללא עזרת

סמנכ"ל הכפר אריה קוגן עם תלמידי המשלחת בחומה הסינית

המורים חוגגים

ט"ו בשבט וסיום מחצית. פירות יבשים ונהנים

מורי החטיבה והתיכון בחג פורים

יו"ר הדירקטוריון ישרון עם המנהלת נעמי אלישיב

להתחיל את האקזיט בבית הספר

פרויקט יזמים צעירים מדמה הקמה של חברה, תפעול שלה, וטיפוח כל מה שקשור בה • הכנה לחיים כבר אמרנו?

תחרות סייבר

רעיונות ומצביעים עליהם. ברור ששלב זה הכי רחוק, ושניתוח הרעיונות הוא שלב קריטי ומעניין וברור שתמיד יהיה אבל לא כל תהליך של יצירת חברה הוא נוצץ כמו שחושבים. לא שמשעמם, חס וחלילה, אלא שהעבודה ביזמים היא די אינטנסיבית ולא כולם עומדים בעומס. מלבד הפעילות המרובה יזמים צעירים הוא פרויקט כייפי, מגבש, מהנה ומעשיר.

החלק האהוב עלי הוא המכירות. במהלך השנה עשינו מכירות שונות, לרוב של אוכל, וכל מכירה גייסה בין אלף לאלפיים שקל. במהלך הפעילות ביזמים הכרתי ילדים מכיתות אחרות ושמתתי למצוא גם חברות נהדרות שלא פגשתי קודם.

משיחות עם כמה ממשותפי הפרויקט מצאתי שחלקים לא חשים כלל בעומס, נהנים ומאותגרים מהחלק התיאורטי. לעומת זאת יש אחרים אוהבים את חלק המכירות, את תכנון המוצר או את העבודה בקבוצות.

קשה לומר מה החלק המהנה ביותר, ככלל זהו פרויקט מעשיר ונדיר מסוגו והוא נועד בעי קר בשביל היצירתיות והרחבת האופקים. כמוכן שהוא לא מתאים לכולם ויש שפורשים אבל אם אתם מתלבטים אני ממליצה מאוד.

שירה קנדל, 5/ט'

יזמים צעירים הוא פרויקט שקיים בכפר כנרת שנים. בתחילת שנה כ-30 תלמידים משכבה ט' מקימים חברה. הם בוחרים לה שם, לוגו, מוצר ומנכ"ל. מלבד תפקיד המנכ"ל יש מגוון תפקידים נוספים: אחראי כספים, מנהל שיווק, מנכ"ל פיתוח מוצר, מנהל ירוק (אדם האחראי לערך הסביבתי של המוצר) ואחראי מיתוג (שמנהל את עמוד האינסטגרם, פייסבוק וטוויטר של החברה). לקראת סוף השנה חברות שונות מרחיבי הארץ מתחרות זאת מול זאת. המנצחת יוצאת לתחרות הבינלאומית. הפרויקט מעביר ערכים, ידע, וניסיון כלכלי וחופץ מזה הוא כייפי, מעניין, ומגבש את השכבה.

אני שותפה כבר כחצי שנה. במהלך הזמן הזה מכרנו מאכלים שונים ומשונים (סופגניות לחנוכה, ורדים ליום האהבה, עוגיות ועוגות סתם כי זה טעים), בחרנו מנכ"ל לחברה (עדי) ותכננו במשך שעות מוצרים מכל הסוגים (חבילת טישו שהופכת לפח, אינפוזיה ירדנית, סבון עם הפתעה בפנים ושרשרת צמח). כל זה עשינו כדי להקים את החברה שלנו green dream. למרות מה שנהוג לחשוב ב"יזמים" יש חלק תיאורטי גדול: אנחנו יושבים ליד שולחן, מעלים

בנחרת הרובוטיקה

רובוטיקה שיתופית

חברי קבוצת הרובוטיקה מתנדבים במקומות שונים כדי לעניין ולקדם ילדים שאינם מכירים את התחום

מגמת רובוטיקה תשע"ו

הסייבר ובית הספר לטכנולוגיה מאפשרים לילדים ליצור, לחוות ולפגוש אתגרים פנטסטיים תוך כדי יצירת מארג של שיתוף פעולה בינם לבין התעשייה, וחבריהם. החוויה השיתופית והאינטנסיבית מייצרת אצל הילדים חברויות עמוקות ונפלאות וכל זה עושה את הכפר הירוק למקום של הרפתקה אדירה ומתגמלת."

בתור חבר קבוצה, החוויה של הרובוטיקה תרמה לי והעשירה את אופקיי, ואני בהחלט מתכוון להמשיך להשתתף גם בשנים הבאות.

שקד אביב, 9/י'

רובוטים למען הקהילה

עידן לוצקי, ראש צוות קהילה ופרויקטור של גריי נבליץ: "אנחנו מאוד גאים בתרומה העצומה שלנו לקהילה, בהחלט אפשר לומר היום גריינבליץ היא הרבה מעבר לרובוטיקה, ואפילו קיבלנו הכרה בפעילות הענפה שלנו וזכינו בפרס "השראה להנדסה" שבזכותו נשתתף בתחרות הבינלאומית בארצות הברית ונייצג את המדינה ואת הכפר הירוק". שיכנס למדור הזה ולא למדור "כל הכבוד"

"The Power to Inspire, together"

קבוצת הרובוטיקה של הכפר הירוק גריינבליץ *4590 המורכבת מכ-70 תלמידים, פועלת זו שנה רביעית ברציפות במטרה לקדם ולפתח כמה שיותר את הטכנולוגיה. מהתנדבויות בבית חולים לילדים, דרך הקמת קבוצות רובוטיקה בשכונות מצוקה, ועד קירוב בין יהודים וערבים, הקבוצה מקיימת 12 פעילויות התנדבותיות בשבוע במסגרתן ילדים לומדים, חווים, נהנים, ובעיקר מרגישים את החדשנות בידיים שלהם. אנו מאמינים, שלכל ילד מגיעה הזדמנות להיחשף לעולם המרשים, המלא באפשרויות והרחב של המדע שבו יוכלו להשתלב אם ירצו, ילמדו ויתאמצו. תלמידי המגמה משקיעים שעות רבות בעבודה גם לאחר סיום הלימודים ולעתים גם בשבתות ובחגים. העבודה רבה ומאתגרת אך גם מאוד מתגמלת, וחברי קבוצה משכבות שונות נהנים לעבוד בשיתוף פעולה יחד. אפילו תלמידי רובוטיקה משנים קודמות, שכבר סיימו את לימודיהם ומתגעגעים, באים לבקר ולעזור. יהודה אור, מנטור ומורה בכפר: "הרובוטיקה,

פיסת גן עדן ירוקה

בילי בסרגליק, עיתונאית, מגישת רדיו ובוגרת הכפר הירוק, חושבת שהמקום הזה עיצב את אישיותה • הדגש על חיי חברה, על חברות, על תרבות וטבע וספורט הם לדעתה המפתח לחברה ישראלית טובה יותר, גם היום וגם אם היום קשה לראות זאת • ראיון עם בוגרת

המקום הכי טוב שהיה ללמוד בו. הכפר הירוק הוא בועה ארץ ישראלית, יפה וירוקה, שהיא אור בארץ, במיוחד לנוכח מצב. כל תלמיד שלומד בכפר, כשיהיה גדול, אני מקווה שייזכר, כמה הכפר נתן לו מבחינת ערך החברות, כפי שנתן לי, ואני מקווה שהנושא של החברות נותנים לו דגש גם היום, ובכלל אין כמו ללמוד בטבע.

הכפר שבילי מתארת, שונה מאוד מהכפר שאנחנו חיים היום. עבור דות המשק כבר נעלמו, התפקידים הנחשקים הם פריווילגיה ששמורה לפנימיסטים בלבד, ולגבי מספר החוצניקים הגדל אין עוררין. אבל יש משהו מרכזי באווירה שהיה מאז ויימשך לתמיד. "אני רוצה לומר לתלמידי הכפר של היום: זה הזמן ליהנות. זה הזמן לחוות. זה הזמן שבו יש יחסית לחיים בהמשך מעט חובות והרבה מקום למה שאתם רוצים. תזכרו ליהנות מהתקופה הזו. בגיל ההתבגרות מתעסקים במה אין לי ומה אני רוצה שיהיה, לא שמים לב לכמה יש. אתם לא צריכים לעבוד ולהתפרנס אלא רק ללמוד את החיים וללמוד בבית הספר. יחסית מטלות קטנות בהמשך לחיים. תיהנו מזה. חברות היא בעיני ערך עליון, להתייחס לאחר כפי שהיית רוצה שיתייחסו אליך, גם למי שלא חבב. הכי חשוב לכבד את האחר, לקבל גם את מי ששונה מאיתנו, ולהקשיב, לגלות רגישות למצוקות ולצרכים של אחרים ולעזור למי שזקוק".

ומה היא מאחלת לעצמה? "להמשיך לצמוח, להמשיך לעשות דברים למי עזר, הכלל, לשנות את הדרוש שינוי בארץ הזו, להמשיך להיות אמה קרוב בה ואוהבת, ולהפיץ אהבה בסביבתי ואת העובדה שאם מתמקדים ביש הוא גדל". ערכים, רעיונות ועשייה חברתית, אכן מובילים את בילי, וכמו שהם דוחפים אותה, כך גם חשוב לה להקשיב וללמוד מאחרים: "אני חושבת שאפשר ללמוד מכל אדם, גם מבני הנוער. לכל אחד יש סיפור וזווית הסתכלות ייחודית שלו על החיים. בעניין תלמידים שהיו רוצים להיכנס לעולם התקשורת, שכן רבים פונים אלי בשאלות והתייעצות על העולם הזה, אומר: זה אפשרי בהחלט. אם אתה רוצה משהו ופועל למענו, אתה משיג אותו. אם אתה לא נותן לאי הצלחה לעצור אותך מעשייה, זה יקרה. כשלוונות הם רק חלק מהדרך, הם לא סוף פסוק, והם חלק טבעי מההליכה קדימה והעשייה בדרך להשגת המטרות שלנו.

אם תרצו משהו, אל תתביישו להגשים, אל תגידו לעצמכם שאי אפשר או לא תצליחו כי זה חוסם. להתגבר על פחדים זה חלק מהחיים. פחד יכול לשתק אמנם אבל הוא בדרך כלל רק מחשבה פנימית וניתן לפרוץ אותה באמצעות עשייה והליכה קדימה. אני מאמינה שהכול אפשרי. תזכרו לאהוב את עצמכם, זה הכי חשוב. להפסיק לבקר את העצמי אלא פשוט לעשות ולהאמין שאתם יכולים. זהו מסלול בטוח להצלחה, ועם זאת זכרו לא לפגוע לעולם בדרך באחרים. הצלחה איננה שווה אם השגתם אותה בלהעליב או לא להתייחס לאחרים, מה גם שזה חוזר במורנו.

"אם יש לכם רעיונות או יוזמות, תיגשו למורים, תבקשו מהם לעזור לכם לפתח אותם, הרי המורים הגיעו לכפר לא רק כדי ללמד אלא לעזור לכם להיות מי שאתם ולעזור לכם חברתית. "להנהלת הכפר אני רוצה לומר תודה, על מה שנתתם לי בעבר, ונשמר עימי עד היום. מקום קסום באמצע האורבני. זה לא מובן מאליו. מקווה שהכפר הירוק יהיה תמיד כי מדובר בפיסת גן עדן ירוקה".

אסף שרף, י"ב/8

תרבות וספורט כערך עליון

נעצור לרגע. היא אמנם אשת תקשורת מובילה אבל המשפחה חשובה לה יותר. לפני הכל בילי היא אמה של שחר הלומד בכפר. שחר הוא מוזיקאי, מתופף וגם מצייר. הוא כבר הופיע על מספר במות עם הלהקות שלו, וגם בכפר הוא בהרכב ובתזמורת הנשפנים. "היה לי חשוב ששחר, שהוא נער סופר-מוכשר בעל מספר כשרונות וילד מיוחד וחכם במיוחד, ילמד בכפר הירוק. מהסיבה שהזיכרונות והחוויות מתקופת הכפר שלי הן מדהימות, והם הולכים איתי עד היום. חברי מהשכבה בכפר בקשר טוב גם היום. יש לנו קבוצת ווטסאפ פעילה, אנחנו נפגשים כל כמה חודשים וגם מתקשקים בפייסבוק. "בכפר הירוק התודעתי לכל מיני אנשים ותלמידים מדהימים שאני מעריכה שאילולא הכפר לא הייתי פוגשת. זו לא רק אני, זו חוויה שמשותפת לכל חבריי מהכפר. תקופת הכפר הירוק זכורה לי כאחת הטובות והיפות בחיים, והיו לי הרבה תקופות יפות בחיי. זו תקופה שעיצבה ונתנה לי כלים להתמודדות בעולם. כתלמידה גם נבחרתי להיות מוזכרת ועדת משק, זה נחשב בין התפקידים היחידים ויקרתיים וזה עשה לי טוב.

כבר אז הסתובבתי עם פנקס ונהגתי לכתוב כחלק מהתפקיד. הרמטכ"ל לשעבר, בני גנץ, היה חבר בוועדה הזו גם, למרות שהיה בוגר ממני כמובן. בתקופה שלי 95 אחוז מהלומדים בכפר היו פנימיסטים, שזה הפוך מהיום. כמעט ולא היו חוצניקים מלבד ילדי העובדים. השקענו המון בחברים ובליהנות, בתרבות ואמנות. הייתי חלק מלהקת הריקודים, והופעתיה בהרבה הופעות ותוכניות 10. הכי זכורה לי היא האווירה המדהימה של קרבה, חום וכיף של קבוצה גדולה ומגובשת, ותרבות וספורט כערך עליון. היתה השקעה עצומה בתלמידים".

לא רק את התלמידים בילי זוכרת. גם מורים. "אני זוכרת מורה מטורף שהיה לי לבילוגיה", היא אומרת וצוחקת. "הוא היה מעיף לתלמידים ילקוטים מהכיתה למדרכה למטה, כולם זוכרים אותו, בעיקר בשל טירופו". אך בניגוד למורה המטורף לבילוגיה היתה גם מורה אגדית לספרות: "המורה שרה רן. מורה מיתולוגית. היא הכניסה אותי עמוק ללימודי הספרות, הרחיבה את אהבתי לספרים ושירה. אני מודה לה עד היום על הדרך שבה לימדה - בתשוקה גדולה".

לשרה רן, המורה, יש חלק משמעותי באהבתה לכתביה וקריאתה: "תמיד אהבתי לכתוב אבל לא ידעתי אז אם זה טוב, וזה בעיקר נותר במגירה הפרטית שלי. בשיעורים שלה, היא העשירה אותנו בנושא של ספרים, סיפורים וטקסטים. היא היתה זאת שזיהתה את הכישרון שלי וראתה להגיד לי זאת". שרה רן, לימדה דורות של תלמידים, כולם מאוד התרשמו ממנה. באירוע שנערך לפני כמה שנים בכפר, הזמינו את בילי כעיתונאית לסקר. באירוע פגשה את מורתה אחרי שנים. "הודיתי לה על מה ואיך שהיא נתנה, היא התרגשה מאוד. היא אמנם אמרה לי שהתלמידה עלתה על המורה, אבל אמרתי לה שלא, שהיא מה שנקרא מורה לחיים, והיבתי אותה חזק".

מסלול בטוח להצלחה

את העבר היא לא משאירה בעבר, וכפי שכבר אמרנו, החיבור של בילי לכפר חי ונושם עד היום. "להגיע לכפר הירוק, זו תמיד חוויה מרגשת עבורי. הטווסים שמופיעים בכל מקום, מוזכרים לי את ימי כתלמידה, ולא רק הם, אלא כל פינה בכפר מעוררת זיכרון מתוק. זה

עיתונאית, העורכת והשדרנית, בילי בסרגליק, היא בוגרת הכפר הירוק. היא כותבת ב"גלובס", וכן ברשת המקומונים של אזור השרון, עורכת ומגישה את תוכניתה ברדיו "רק דברים טובים" בשידור חי, ובכל יום חמישי בקול ישראל, ובקול רמת השרון על התדר 103.6.

תוכניתה "רק דברים טובים" משודרת גם בחי באינטרנט, בסלולר ובפייסבוק. היא מפיקה ומנחה סדרות של ראיונות תוכן, בהן היא מארחת ומראיינת אנשי עשייה מהמובילים בישראל. בסרגליק, היא גם אימו של שחר בסרגליק, הלומד בכפר הירוק בכיתה ח' / 7, כלומר דור שני לכפר. היא פועלת בעולם התקשורת מזה 22 שנה. עברה כבר בכל אמצעי התקשורת המובילים כדוגמת "ידיעות אחרונות", "הארץ", "פורבס", ערוץ 2, ערוץ 1, ערוץ 8 והטלוויזיה החינוכית. היא נחשבת לאשת תקשורת מובילה בישראל.

"כאשר סיימתי את לימודי התקשורת", היא אומרת, "לא חשבתי שאהיה עיתונאית אלא פרסומאית. עם זאת תמיד כתבת. היה לי תחביב בנעורי, לכתוב מכתבים לשירי ממשלה, לחברי כנסת, ולאמנים מובילים, מכולם קיבלתי בחזרה מכתבים אישיים מקסימים. זה היה כיף גדול.

"יום אחד, בהיותי בת 12, צלצל הטלפון בבית, אמרו שמדברים מקול ישראל. הם סיפרו לי ששמעו על המכתבים שכתבתי, ששמעם יצא למרחוק, וביקשו לארח אותי בתוכנית מיוחדת של ילדים כותבים. זה די הדהים אותי. בעבורי זה היה תחביב אישי, הופתעתי שזה הגיע עד לרדיו. אבל אז הבנתי שכנראה יש כאן משהו מיוחד".

מאסטרית בשינוי

את דרכה העיתונאית היא החלה ככתבת פלילים בשטח, אחר כך עברה לטלוויזיה כמנחה, היתה שותפה לעשיית שלל סרטים דוקומנטריים, ששודרו בערוץ 2 ובערוץ הראשון. אחרי הסרטים וההנחיה, היא עברה בתוכניות טלוויזיה כמו: "ערב חדש" בערוץ הראשון, תוכנית מיוחדת על רצח רבין בערוץ 2, תוכנית התחקירים "חשיפה". בתוכנית "מבט נשי", בערוץ 2, היא עברה ארבע שנים כתחקירנית וכעורכת, והרומומה שלה עמוס בתוכניות שהיא יצרה להן את התוכן והקונספט. אחרי שנים היא חזרה לעיתונות הכתובה, אותה היא מאוד אוהבת, והחלה גם את דרכה ברדיו לפני שש שנים.

בעולם התקשורת ישנם תחומים רבים שניתן לעסוק בהם. אם תשאלו את בילי, הכי קרוב לליבה הוא נושא של שינוי. "כאשת תקשורת יש לי יכולת להשפיע, ואני מאמינה שתקשורת היא לא רק חשובה ומיידיעת את הציבור, אלא היא יכולה גם להשפיע לכיוונים שונים. אני לוקחת את הצד החיובי. נותנת במה מלבד לכל מיני נושאים חשובים ואקטואליים, גם לנושא השינוי. זאת באמצעות אנשים שעשו זאת, משתפים אותי ואת קוראי ומאזיניי או שהם עצמם מאסטרית בתחום".

הפבריקה? "אני עוסקת בנושא השינוי בכל הרבדים של החברה: אישי, כלכלי, חברתי. שינוי והתפתחות זהו תהליך שמתחולל אצל אנשים בחיים כל הזמן, אבל ניתן לכוונן אותו לטובת הרבדים האנושיים כולם. החשיבות של הנושא היא, שתהליך שמתחיל בפנים, גורם גם להשתנות חיצונית, משפיע על תהליכים שמתרחשים ועל אנשים. בתוכנית ברדיו "רק דברים טובים", אני עוסקת בזאת רבות, גם בראיונות בעיתונים ועל הבמה". העיסוק של בסרגליק בשינוי, מתחבר גם לתפיסת עולמה: "אני מאמינה גדולה באהבה. אהבה היא המפתח לכל דבר, והיא בכל דבר, כמובן לצערנו גם העדרה. אני שמחה וטוב לי במקום שבו אני נמצאת בעשייה לטובת כולם. זה מרחיב את ליבי לתת, להרחיב ידע ולפתוח צוהר. הראש שלי תמיד חושב על רעיונות חדשים. אני חשה חובה וזכות להתחדש ולפתוח את הראש לאנשים, כשהבמות שלי הן עיתונות, רדיו, טלוויזיה, במות וכנסים".

על יפן של המזרח התיכון

המצב של ישראל מצויץ. בכל התחומים. כך תיאר לנו בהרצאה יועץ בכיר של שגריר יפן בישראל ● היה מאתגר (כי לא תמיד הסכמנו איתו)

גיא ברזל הוא יועץ מדיני בכיר לשגריר יפן בישראל בחודש ספטמבר הוא בא להרצות לשכבה י' על מקומה הגיאופוליטי של ישראל בעולם. ברזל השתמש במדרג התמו"ג (תוצר גולמי מקומי לנפש) על מנת להראות לנו את מצבה הכלכלי של ישראל ביחס לעולם, העלויות והירידות במדרג של המדינות השונות והכול ביחס לישראל כמוכן.

בנוסף, הוא סיפר לנו על 8 ניסים שקרו לישראל בשנים האחרונות, כאשר המטרה העיקרית היתה להראות שישראל עומדת איתנה עם כלכלתה המבוססת והחזקה. במישור הפוליטי, הסביר ברזל שישראל לא עומדת בפני שום איום קיומי אמיתי מאחר שכל המדינות הסובבות עסוקות במלחמת אזרחים, או במקרה של ירדן ומצרים, אנו נמצאות בהסכם שלום עם ישראל.

ברזל תיאר את המצב במידה מסוימת של גלורייפיקציה, והרגיש את הצדדים החיוביים של ישראל כלי המורכבות שלהם. הוא הראה לנו שה"טרור" לא נורא כמו שחשבנו, ושמצבנו ביחס לעולם המערבי לא רע בכלל.

יש כאלה שהשתכנעו ולא רואים צורך בתקציבי ענק למשרד הביטחון, ואחרים חשבו שצריך תקציבים מנופחים למרות המצב שתיאר ברזל.

למדתי רבות מן ההרצאה ונקודת המבט ה"וורודה" חידדה את מחשבותי, אך באותה העת גם גרמה לי לא להסכים איתו מאחר שצריך להגדיר את הבעיה ולתקן אותה, לא לייפות בעיות שכבר נפתרו. למרות זאת, אין ספק שלמדתי רבות מן ההרצאה.

דור סוקי, י/9

"חגנו בחנוכה"

צילום: shutterstock

הפיצה נכונה

אבי תירוש ממלא כמה תפקידים בחדר משאבים, אבל חשוב לו מאוד לשים דגש על מרכז ההפצה: "אנחנו מפיצים את המודל החינוכי של הכפר לא רק פנימה אל התלמידים אלא גם לבתי ספר ולמוסדות אחרים שמעוניינים בו" * כתבה על פרויקט שנמצא לנו מול העיניים

אבי תירוש במרכז משאבים

תוח מנהיגות סביבתית. בתוך התהליך הזה הבנו שבשביל לפתח כישורי מנהיגות סביבתית חשוב לאפשר לתלמידים לגבש תפיסה עצמית והשקפת עולם. לפני שהם יכולים להשפיע על אנשים לזוז למקום אחר הם צריכים לדעת בעצמם לאן הם רוצים לקחת אותם. אתה לא יכול לקחת אנשים למקום שאתה בעצמך לא יודע מהו."

פחות בעיות משמעת

העידן הנוכחי הוא משהו שמערכת החינוך לא יכולה להתעלם ממנו. אנחנו חיים בתקופה של שינויים טכנולוגיים, טשטוש גבולות, גישה לידע אינסופי. "מערכת החינוך מנסה להתמודד עם כל אלה. לכן, התפיסה החינוכית היא לא משהו שמיועד להישאר בגבולות הכפר. להפך, אנחנו רוצים להפיץ את המתודולוגיה והגישה. אנחנו מקיימים קשר רציף עם מוסדות אקדמיה

"אני עובר בהנחיה של מורים לצורך הטמעת הגישה במקצועות הלימוד השונים. אני נפגש עם המורה ומתכנן איתו תוכניות חינוכיות לשיעורים. לאחר מכן, בהסכמת המורה והתלמידים, אנחנו מצלמים שיעורים, מנתחים אותם ויחד עם המורה צופים בחלקים מהשיעורים ודנים על אופן היישום של הגישה. מה עבר ואיך נכון להמשיך הלאה."

את הגישה שמקדם מרכז ההפצה כבר אפשר למצוא בפניות רבות בכפר. שיעורים ומורים רבים עובדים יחד עם המרכז להטמעתה ופיתוחה. למשל, בשיעורי המתמטיקה. ביום רגיל לא היינו משערים ששיעור מתמטיקה יכול לעזור לנו לגלות דברים חדשים על עצמנו ולהיות רלוונטי לחיים האמיתיים: "בשיעור מתמטיקה אחד בכיתות ז' למדו התלמידים על משפחת המרובעים. המורה הציגה לתלמידים טבלה שבה הגדרות לריבוע שיצאו מנקודות מוצא שונות - הגדרה אחת דרך 'ענין'

וגם החוצה. הוא מפיץ את המודל החינוכי של הכפר או חלקים ממנו לבתי ספר אחרים ומוסדות אחרים שמעוניינים."

ובמילים פשוטות יותר, מרכז ההפצה הוא צוות שמפתח גישה חדשה לכל המוסד הזה שאנו קוראים לו בית הספר. חלק מרכזי בגישה זו מתבסס על פעולות הקשורות בחיפוש, חקירה וגילוי והכוונתה לחקור ולגלות את עצמך ואת הסביבה החיצונית לך. מטרת הגישה היא להעמיק ולשפר את יכרות הלמידה של תלמידי בית הספר בכל תחומי הדעת. בעזרת העמקה ולמידה של החומר, בצורה שרלוונטית יותר לתלמיד, התלמיד לומד ומכיר את עצמו ומגבש תפיסות, ערכים, תובנות ודעות על עצמו ועל העולם. "בדרך זו", אומר תירוש, "אנחנו מאמינים שאנחנו מכינים את התלמידים טוב יותר לקראת העתיד הקרוב אך הבלתי צפוי במגוון התחומים שבהם אדם מתמודד - בצבא, באורחות, במשפחה ובקריירה."

ותירוש ממשיך: "מרכז ההפצה מפתח פדגוגיה שעוסקת בתהליכים של הבניית זהות אישית בתוך הקשר של בית הספר. הכוונה היא למתודי לוגיה (שיטה, דרך) של למידה והוראה שמאפשרת למידה הרבה יותר חווייתית שיוצרת עניין ומעורבות של התלמידים בחומר הנלמד על ידי קישור חומר הלימוד לעולם התלמיד והפיתוח לרלוונטיות. במקביל, הגישה תומכת בתהליכים של הבניית זהות בגיל ההתבגרות."

או איך כל זה מתבטא ביומיום? מול תלמידים, מורים?

רבה פעמים אנחנו מפספסים מה שערך מד לנו מול העיניים. הדברים שהכי קל לשכוח הם הדברים שרואים כל הזמן. התכונה הזאת שנשארת רדומה רוב הזמן היא כושר גילוי וחקירה עצמית שמכונה "אקספלורציה של זהות". אקספלורציה, במילים אחרות, היא יכולת שלא מפותחת אצלנו כמעט בכלל באופן מודע. ככל זאת, בין אם שמי עתם ובין אם לא, צוות מרכז ההפצה של הכפר מפתח ומקדם בריוק את זה.

כמה פעמים נכנסנו כתלמידים לחדר משאבים ומרוב לחץ לתפוס מחשב טוב שכחנו לראות מי יושב שם בכניסה. לא שמנו לב לאבי תירוש.

אבי עובר בכפר, בכמה תפקידים, כבר תקופה ארוכה. הוא מנהל מרכז משאבים, מפתח את אתר האינטרנט של הכפר, מנהל משאבים מתור קשבים ואחראי על מערכת הרישום לכפר. אבל אם נשאל אותו ניווכח שיש לו תפקיד מאוד מרכזי ומאוד מיוחד נוסף: "אני עובר במרכז ההפצה". יחד עם גילי רומן, מורה לאזרחות והיסטוריה, שמנהל את מרכז ההפצה, הם המיניעים של המרכז.

בגישה של העמקה

מהו מרכז ההפצה?

"מרכז ההפצה הוא למעשה מעין מו"פ ארגוני. תפקידו לפתח, להטמיע ולהפיץ את הפדגוגיה הייחודית של בית הספר. מכאן - התפקיד של המרכז מכוון פנימה אל תוך ארגון הכפר הירוק

"אנחנו רוצים להפיץ את המתודולוגיה והגישה. אנחנו מקיימים קשר רציף עם מוסדות אקדמיה ובמסגרת זו מגיעים אלינו סטודנטים ופרחי הוראה שבאים להתנסות ולראות"

ובמסגרת זו מגיעים אלינו סטודנטים ופרחי הוראה שבאים להתנסות ולראות. זו דרך אחת להפיץ את הגישה."

ויש כבר תוצאות. "הניסיון שלנו מראה שמורים ווחים שהיגיו התלמידים עולים, יש פחות בעיות משמעת והמוטיבציה ללמידה גדלה. התלמידים עצמם מרגישים שהם נתרמים מבחינה לימודית ואישית. מה שחשוב שהטמעת הגישה נעשית בשי" תוף ובמודעות של התלמידים. אנחנו רוצים שהתלמידים יהיו מודעים למטרות ולחשיבות הנושאים שאנחנו עובדים עליהם. אנחנו מציגים לכיתות שאנחנו עובדים איתן את כל הרציונל של הגישה ומקיימים דיון פתוח. זו גישה חדשה ואין מספיק ניסיון איך ליישם אותה הלכה למעשה. לכן אנחנו עושים מחקר פעולה ותוך כדי עשייה חוקרים כיצד ניתן ליישם את הגישה."

או אחרי שגילינו את אבי תירוש ואת מרכז ההפצה הגיע הזמן לגלות את העולם שלנו. אם דרך הפרויקטים הרבים שמתנהלים בבית ספר או לכה. השאיפה היא שנוכל לפתוח את העיניים שלנו ולזכור שתמיד יש עוד מה לראות, תמיד יש עוד מה ללמוד. במיוחד אם אנחנו רוצים להנהיג אחרים וגם אם רק את עצמנו, כדי שנוכל ללכת בדרך נכונה לנו אנחנו צריכים באמת לגלות מהי לחקור ולא לנחש.

אסף שרף, י"ב/8

המקבילית, אחרת ממלבן, נוספת ממעין וכו'. כל נקודת מוצא מגדירה מהו ריבוע מושווית אחרת. לאחר מכן, המורה ביקשה מהתלמידים להקביל את זה לחיים שלהם. התלמידים העלו הרבה מאוד רעיונות במהלך התהליך ('אבולוציה', 'הנדסה גנטית', 'משפחה', 'סיפורי התנ"ך' ועוד) ובצורה כזאת הם גם למדו מה השונה ומה הדומה בין תהליכים מתמטיים לתהליכים בחיים שלהם. הם הבינו מה חשוב להם ולמה בחרו דווקא מושגים כאלה או זויות ראייה מסוימת ולא אחרת. בסופו של דבר הם זכרו והבינו הרבה יותר טוב את תהליך הגדרת המרובע, וגם הפיקו המון לעצמם."

דוגמאות כאלה יש בשפע. משיעור תגליתנות של דפנה מגור בכיתות ז', דרך פרויקט זהות ישראלית בשכבה י"א בו הפיקו התלמידים יומן אקספלורטיבי ("ממש ספרון כזה שנקרא זהות ישראלית ומלווה את כל התהליך שהתלמידים עברו במשך השנה. המטרה שלו היא לגבש ולברר לתלמידים מהי הזהות הישראלית והזהות האישית של כל אחד מהם").

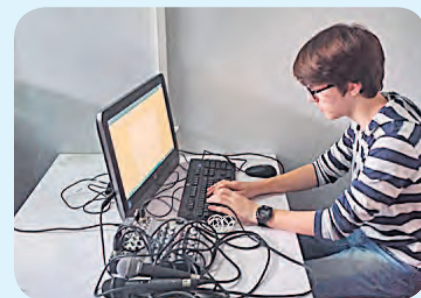
לפי תירוש, החידוש הגדול בגישה הוא המיקוד על תהליכים המאפשרים הכרה עצמית והבניית זהות אבל בצורה אינטגרטיבית כחלק מלימוד המ"קצועות השונים ולא רק במסגרת שיעור חינוך או תוכניות חברתיות. זה חשוב במיוחד בכפר, שהוא כפר נוער ניסויי למנהיגות סביבתית.

"במשך הזמן הפכנו להיות כפר נוער לפי"

קול העולם מהכפר

ללכת בגדול ולהרים את התחנה שלנו לרמה בינלאומית ולשרד בכל העולם. וכיום אנחנו מנהלים ארבע תחנות ברחבי העולם: בארץ, בסין, בווייטנאם ובאקוודור.

טל קובלר, י"ב/6

טל קובלר באולפן הרדיו בכפר

בשנה שעברה, בעקבות פרויקט התנדבות, ניסיתי להקים רדיו אינ"ט רנטי לבית הספר, אך לאחר מספר נסיונות הפרויקט נפל. לקראת הקיץ נחשפתי לבית הספר לסטארטאפים ולקהילה מדהימה של אנשים שאוהבים ליצור ולעזור לאחרים להגשים את חלומם.

הבנתי שזה המקום שיכול לעזור לרעיון שלי לקרום עור וגידים. ולאט לאט עם הרבה תמיכה מבית הספר לסטארטאפים ויורה אור, גיבשנו צוות מדהים שמזיז את הפרויקט קדימה.

בחודשיים האחרונים היינו עסוקים בבניית אולפן הקלטות ייחודי והפקת תוכן ראשוני לשידור. ובעזרת יורה אור ואנשים מדהימים מבית הספר הבינלאומי אמיס העלנו רעיון

הפרינט לא מת

סיור מרתק בכניין ידיעות אחרונות בתל אביב הדגיש את החשיבות והצורך במקצוע העיתונות כמו גם את הבעיות העומדות לפתחם של העיתונאים • מי אמר תחקיר ולא קיבל?

כתבי עיתון הכפר ותלמידי אמיס עם המורה ורדה קרין והעורך אסף שרף

כתבי ידיעות הכפר יחד עם תלמידי אמיס בביקור במערכת ידיעות אחרונות בחדר העורך רון ירון

עיתונאים לא יכולים לחזות מה עתיד להתרחש ולכן יכולים למצוא עצמם עובדים על אירוע שנראה כבעל משמעות עמוקה כאשר חמש דקות אחר כך האירוע כבר לא רלוונטי

התראה של "Ynet" בנייה הביקור סיפק הצצה בלעדית לאינטנסיביות ולבעיות שמולן עומדים עיתונאים. נפגשנו עם עיתונאים, עובדים ועם עורך העיתון. נהינתי מאוד מהביקור. הוא גרם לי להבין הרבה יותר לעומק את המשמעות של עיתונות וסיקור חדשות. לראות מקרוב מה זה באמת אומר להיות עורך או כתב.

אסף שרף, י"ב/8

יש בידה מידע חשוב המציב לפניה דילמה. כל עוד לא בישרו למשפחה את הבשורה היא לא יכולה לפרסם. אז היא חיכתה. כל מערכת "ידיעות" חיכו עם פרסום הידיעה. לאחר זמן נוסף הרופאים בישרו למשפחה הקרובה. הנה, עכשיו אפשר כבר לפרסם נכון? אז זהו, שלא. צריך לחכות עד שהמשפחה הרחוקה וזו שלא נמצאת בבית החולים תשמע. אי אפשר שהמשפחה תשמע על מות החייל דרך

מדינת ישראל. ישבנו עם רון ירון, שאלנו והקשבנו. רון הסביר על תהליך העבודה בעיתון, על העיתונות הישראלית בכלל ועל מערכת ידיעות אחרונות בפרט.

אינטנסיביות לצד דילמות

בסיוע, מה שבולט הוא הלחץ, האינטנסיביות, הדינמיות. עיתונאות היא לא מקצוע רגוע. בכלל לא. חייבים להיות כל הזמן עם היד על הדופק. עיתונאות היא מקצוע שמספק דיווחים בזמן אמת על אירועי אמת. אירועי אמת הם אירועים שבעצם הגדרתם הם כאלו שמתרחשים עכשיו. בתקופות מתוחות או עמוסות או בישראל, גם שגרתיות, אירועים כאלה יכולים לבוא אחד אחרי השני, ללא כל התחשבות בעיתונאים שאחראים על הסיקור.

עיתונאים לא יכולים לחזות מה עתיד להתרחש ולכן יכולים למצוא עצמם עובדים על אירוע שני-ראה כבעל משמעות עמוקה כאשר חמש דקות אחר כך האירוע כבר לא רלוונטי ויש התפתחות חדשה. לכן הכתבים חייבים כל הזמן, עד הרגע האחרון להיות בעניינים. עד שהאות האחרונה לא הורפסה, עוד יש מקום לשינויים.

גם דילמות מוסריות ואתיות יש במקצוע. אתי אברמוב, המדריכה, שיתפה אותנו בסיפור אישי שלה. באחת מהמלחמות נשלחה לבית חולים לסקר פציעה של חייל. לאחר נסיונות להציל את חייו הוא נפטר. היא שמעה על כך לפני שלרופאים היה זמן לערכן את משפחתו. זו סיטואציה קשה מנשוא.

עיתון הכפר, הנייר הזה שאתם מחזיקים ביד, עובר דרך ארוכה עד שאתם זוכים לקרוא אותו. תלמידי בית הספר אמנם מכינים את הכתבות לעיתון, אך את העריכה והעיצוב הסופיים, כמו גם את ההדפסה, עושים עובדי מערכת "ידיעות אחרונות". עורכות שפועלות בשיטת תוף פעולה עם הכפר עוזרות לנו להביא לכם עיתון מודפס, חם מהתנור, שחודר וצבעוני על גבי לבן. בימים האחרונים שנתרו לסגירת עיתון הכפר, הוזמנתי להתלוות לסיוע עם תלמידי אמיס שלומדים במגמת עיתונות בבית ספר הבינלאומי. היכן התקיים הסיוע? במוסד עיתונאי מרכזי - בית ידיעות אחרונות.

בהדרכת אתי אברמוב, עיתונאית שכותבת כתבות מגזין, סיירנו בכניין שבו עורכים את העיתון המוכר והמשפיע. על הקירות במסדרונות תלויים שערים מוגדלים מעיתונים קודמים או תמונות שפורסמו בעיתונים. כל שער או תמונה כזאת מזכירים אירוע היסטורי אחר. כזה שקרה לפני שנולדנו ובכל זאת שמענו עליו. הטלפונים לא מפסיקים לצלצל וזאת למרות שביקרנו שם בשעות שלפני הלחץ, שהרי את רוב העבודה עושים בשעות הערב והלילה, לפני הורדת העיתון לרפוס.

שיא הביקור היה מפגש עם רון ירון, העורך הראשי של ידיעות אחרונות. אנחנו יושבים מקורבנים במשרדו, כשעל הקיר תלוי עמוד שער מוגדל של מהדורת העיתון מכ"ט בנובמבר 1947, שבישרה על אישור האו"ם את תוכנית החלוקה והקמת

A Visit to Yedioth Ahronot

On the 9th of November, a group of students from BlogEMIS and the Hakfar HaYarok high school went to visit the headquarters of Yedioth Ahronot in Tel Aviv. What looked like a normal office was actually the meeting point of many stories happening in Israel. Around us, journalists were walking and running around trying to cope with the high pace of events that they need to report on. It was impacting to see pictures of the most relevant happenings since 1939 when the

newspaper was created surrounding us constantly. We did not only observe the facility, but, as amateur journalists we desired to ask several questions to the chief editor. He told us about how the newspaper source balances the wide range of political opinions and interests that are held by Israel's population. He told us about how each day they strive to reach their goal and create the newspaper both for the minister and his driver

Aina de Lapparent, Edited: Hannah Cook

גם ד"ר רוס היה פעם תלמיד

קורס "עולם הכימיה" במסגרת תוכנית "קדם רפואה" באוניברסיטה הוא צעד ראשון של תלמידי נעל"ה בדרך לקבלת תואר ראשון • נרשמה התרגשות

תלמידי נעל"ה עם המחנכת אורית רוזן זמרו בשיעור הראשון באוניברסיטה הפתוחה

אהבתי את ההרצאה. יש לנו מזל גדול עם המרצה שמסביר ממש יפה והבנתי הכל. אני מחכה פגישה הבאה. אני גם רוצה להודות לאנשים שעזרו, עוזרים ומעודדים אותנו בדרך לא קלה. תודה לסיסקו, נעמי, אריה, אורית טלמור, ויקטוריה, איגור, ולמחנכת שלנו אורית רוזן-זמרו!

אנחנו מצטרפים למלים של דניל ובאמת אומרים תודה ענקית לכל מי שאירגן את התוכנית ועזר לנו. אנחנו מקווים שנצליח בלימודינו ונמשיך בהצלחה את הדרך שהתחלנו בכפר הירוק!

אלינה קוזיצ'ינה

אינטראקטיבי. נהניתי מההרצאה בכימיה ואני מחכה למפגשים הבאים כדי ללמוד משהו חדש בתחום מדעי החיים.

מילנה: "השיעור הראשון באוניברסיטה היה מדהים. היה מאוד מעניין ומרתק. אני מבינה את החומר בקלות למרות שהוא בעברית. מחכה להרצאה הבאה."

דניל: "ביום הזה כולנו קצת התרגשנו, הגיעו לברך אותנו להצלחה סיקסו, איגור, נעמי ואריה, כדי להגיד לנו בהצלחה. חשבתי שהפגישה הראשונה תהיה קשה, אבל הכול היה טוב ובאמת

במסגרת התוכנית "קדם רפואה" לכיתת נעל"ה התחלנו ללמוד באוניברסיטה הפתוחה. הקורס הראשון נקרא "עולם הכימיה". המטרה היא קבלת תואר ראשון במדעי החיים. כיתה נעל"ה היא הראשונה בכפר שלומרת לפי תוכנית זאת.

נדיה, אחת מתלמידות הכיתה, אומרת שבה תחלה היה מפחיד: "היה נעים שכולם דאגו וליוו אותנו לשיעור הראשון. חשבתי שיהיה קשה להבין את המרצה, אבל השיעור היה קל ומעניין". אלכס, גם היא תלמידה, מוסיפה: "הפגישה הראשונה היתה לא כל כך מפחידה כמו שציפיתי. המרצה אדם מאוד חכם ואינטליגנטי. הוא מסביר את החומר באופן ברור. נושאי הלימוד קצת שונים מהחומר בבית הספר. בשיעור הראשון הכול היה קל ומוכן. בהחלט בעתיד יהיה קשה יותר אבל אני בטוחה שנסתדר".

ליזה: "הפעם הראשונה באוניברסיטה היתה מדהימה ומעניינת. זו הזדמנות חשובה לחיינו. אני לא כל כך אוהבת כימיה כמקצוע, אבל ההרצה היתה מרתקת גם בשבילי. גם אני התרגשתי שכולם דאגו לנו דיברו איתנו ושאלו מה מצב וכדומה. תשומת הלב היתה הפתעה. זה נתן לי כוח כדי להצליח".

איליה: "אהבתי את הפגישה הראשונה. ההרצה היתה מאוד מעניינת. המרצה שלנו דובר רוסית וזה עוזר לנו לשכור את מחסום השפה". נסטייה: "מאוד אהבתי את הפגישה הראשונה באוניברסיטה. הכול היה מוכן ומוסבר באופן

"הנוף של ישראל לא אותו דבר... אני חושבת שאני נשארת"

נכתב במרץ 2016 (שישה חודשים בישראל).

אני אלינה ואני בת 15. אני מאוקראינה. עכשיו אני בישראל, בכפר הירוק, ליד רמת השרון. אמא שלי שמעה על תוכנית נעל"ה והיא סיפרה לי. אני חשבתי שזה רעיון טוב, ואנחנו חשבנו שזאת הזדמנות טובה לחיים. היו לנו הרבה מבחני מיון קשים של פסיכולוגיה, מתמטיקה, אנגלית והשכלה כללית. כל המבחנים היו ביום אחד במשך 9 שעות. אנחנו חיכינו חודשיים לתשובה. ואז התקשרו לאמא שלי ואמרו שאני עברתי את המבחנים. אנחנו שמחנו מאוד.

היום אני בכפר וזה מצוין, כי זה מקום טוב עם הרבה דברים טובים. אני אוהבת את בית הספר כי יש הרבה כיתות ומרכז למידה גדול ומורים טובים. גם אני אוהבת את השיעורים כי הם מעניינים וזה כיף! המורים גם נותנים תגבורים אם אנחנו צריכים. אנחנו לומדים עכשיו מתמטיקה, כימיה, ביולוגיה, ספורט, אנגלית. והרבה הרבה עברית. יש גם עבודה במשק, ואני עובדת בכפר אוכל.

הכפר הירוק הוא לא רק בית ספר. בכפר יש מקומות כמו בית רינה, בית ריושקה, מעבדות, אודיטוריום גדול, חדר אוכל, אמפי, אורווה של סוסים, פרות ברפת, שדות, מגרש כדורגל, קרקס, בריכה ופנימייה גדולה עם הרבה חדרים של תלמידים. בבית ריושקה אני מנגנת בגיטרה קלאסית, ביום ראשון אחרי בית הספר. בבית ריושקה יש גם חוגים: פילאטיס, טיס, ריקודים, ציור ומוזיקה, אבל בבית רינה יש רק מוזיקה.

בכיתה יש לי חברים טובים, ואנחנו עוזרים אחד לשני בשיעורי בית, בבעיות. אנחנו לומדים יחד למבחנים, אנחנו לא כועסים על חברים בכיתה, אנחנו מדברים וצוחקים, ובפנימייה אנחנו משחקים כדורגל, פינג-פונג, כדורעף וכדורסל. בהתחלה הגעתי לישראל והכרתי חברים חדשים, ועכשיו יש לי הרבה חברים בכיתות י'-א'-ב'. אבל עכשיו אין לי קשר טוב עם החברים מאוקראינה.

ישראל מדינה קטנה. הנוף של ישראל לא אותו דבר, כי בנגב יש הרבה חול. זה מדבר, והצבע של המדבר צהוב. אבל יש גם נוף ירוק בצפון: יש שם נחלים ויש גם הרים. בישראל יש גם ימים: הים התיכון, הים האדום ליד אילת, וים המלח.

אני אוהבת את הנופים של ישראל. אני אוהבת את תל אביב כי זאת עיר גדולה, ובתל אביב יש הרבה בתי קפה, מסעדות, מוזיאונים, מקומות גדולים, קניונים והוף ים, שם אנשים מטיילים.

אני חושבת שאני נשארת אחרי י"ב בישראל, כי זאת מדינה טובה.

דבר נעל"ה אלינה סבלובה, ט'10/

כבר לא סיניית בשבילנו

לכבוד ראש השנה הסיני פגשנו תלמידים סינים מאמיס שהסבירו על החג, ניגנו בכלי מסורתי, והדגימו את מסורת התה המיוחדת להם • שתהיה שנה טובה!

סיפרה על התה הירוק והתה השחור, היא הראתה לנו את כל התהליך. זה היה מאוד מעניין לראות, איך היא לאט לאט שופכת מים קודם לכוס אחת ואחר כך לכוס שנייה.

אחרי זה שמענו הסבר על הבגדים הסינים. שם למדנו שבחגים סינים לובשים בגדים מסורתיים, וככה הם שומרים על התרבות שלהם.

אחר כך למדנו על תכשיטים סינים שאנשים מכינים לבתים לשנה החדשה. כל תכשיט יכול לספר לנו על משהו או לעזור לקבל משהו. בנוסף, הם מאוד יפים ולרוב הם אדומים. זה קשור להיסטוריה הסינית.

הילדים מאמיס הכינו מתנה בשבילנו - הם כתבו את השמות שלנו בסינית על דפים לבנים. אנחנו לא הבנו שום דבר ממה שהיה כתוב שם, אבל זה היה מאוד מאוד נעים.

בסוף הסיור הצטלמנו יחד לתמונה עם כל הכיתה ועם כל הילדים מאמיס.

תודה רבה על הסיור הזה, ושנה טובה!

נסטיה גריגורובה, ט'10/ (5 חודשים בישראל)

ורגועה.

אחר כך ילדים אחרים מסין הראו לנו מצגת שממנה למדנו על האוכל שיש על השולחן בחג הזה, על הבגדים שאנשים לובשים, על ההיסטוריה של החג, על השפה הסינית ועוד הרבה דברים.

התחנה הבאה היתה עם תה סיני. הילדה לא רק

תלמידי אמיס ותלמידי נעל"ה עם המחנכת עופרי שובל מציגים בראש השנה הסיני

אתמול היתה שנה סינית חדשה. אף אחד בכיתה שלנו לא יודע מה עושים בחג הזה. אבל היום הילדים מאמיס סיפרו לנו על היום המיוחד הזה לאנשים הסינים, וסיפרו לנו על המסורות שלהם.

תלמידה ניגנה לנו על ה"גוצ'דג'אן" - כלי ניגנה מסורתי סיני. המוזיקה היתה מאוד עדינה

שומר היערות

במסגרת פרויקט "השומר החדש" יצאו תלמידי נעל"ה לשלושה ימים של עבודה חקלאית ביער ● היה קשה אבל מאתגר, יפה ומגבש

כחלק מהיעד של שכבה י"א בנו שא מעורבות חברתית ונתינה לחברה, יצאה השכבה למחנה של שלושה ימים ביער לביא, באזור צומת גולני. במחנה זה נכרכו יחדיו עבודה חקלאית ותוכנית חינוכית-ערכית: עבודה התנדבותית בשטחים חקלאיים, סדנאות ובמעגלי שיח, טיולים ברחבי האזור וחוויות חיים משותפים ועצמאיים בשטח.

תלמידי כיתת נעל"ה (י"א/10) ביקשו לשתף את הקוראים בחוויותיהם:

סשה קולפקוב: "מאוד אהבתי את הפעילות במסגרת השומר החדש. הרגשתי גיבוש עם השכבה ומצאתי חברים חדשים. חבל שהשכבה נאלצה להתחלק ולצאת בשני גושים. הלוואי שיכולנו לצאת כל השכבה יחד. היה לי ממש קר אבל השירים והריקודים חיממו אותי. מאוד אהבתי גם להתנדב, ולשוחח על נושאים שונים. אהבתי גם את הטיול והרגשתי איך בדרך אנשים עוזרים אחד לשני, בחלקים בהם המסלול היה קשה או מסוכן."

פולינה מוסטובה: "בהתחלה לא רציתי לצאת לפעילות. הרגשתי לא טוב כל השבוע שקדם ליציאה, אבל חבריי לכיתה ביקשו שאצטרף. לקחתי את כל הבגדים החמים שלי במזוודה גדולה. מסי לול הטיול היה מלא בוץ מהגשם, ובלילה באוהל היה קר יותר מאשר בחוץ. בערב השני היה כיף, כי רקדנו ושרנו."

אוליגנה אוסטפנקו: "הנוף שראינו היה מדהים! במשך היום מוג האוויר הרגיש כמו בקיץ. בלילה היה מאוד קר. תרמנו ועזרנו לנקות עצים מקוצים, כדי לאפשר לפרות לעבור, וכדי שניתן יהיה למסוק את הזיתים שהצטברו על העצים." רשה קליצ'ניקובה: "ביום הראשון היה כיף. הנוף היה ממש יפה. כשהגענו ליער לביא בישלנו לעצמנו ארוחת ערב. למחרת, במסיק הזיתים ראינו שועל. היה כיף."

רדיה לטובה: "בשבילי השומר החדש היתה חוויה של שלושה ימים מדהימים. אני אישית אוהבת טבע. זה היה בשבילי חשוב לנשמה, למחשבות. עם כל הרברים שחוויתי הבנת, שלא פשוט להיות חקלאי. למרות שלא הוכנסתי לתורנות השמירה בלילה שמרתי בכל זאת והיה כיף. הייתי רוצה עוד חוויות כאלה."

ולנטיינה איבנוב: "ציפיתי שהפעילות תהיה משעממת, ולא התכוונתי לעבוד, אבל כשהסבירו לנו את מטרת העבודה שמחתי להשתתף. את מסלולי הטיול לא כל כך אהבתי כי היה בוץ ופחדתי להחליק. שמחתי להכיר אנשים משהשכבה והיה לי מאוד מעניין לשמוע אותם."

תלמידי י"א/10

מארינה מקסימיליאן בלומין הזמרת והמלחינה עם תלמידי מוזיקה ותלמידי נעל"ה

מקסימה!

הזמרת מרינה מקסימיליאן בלומין נפגשה עם נעל"ה, סיפרה להם שגם היא עלתה לישראל בילדותה, שהיא מודה להוריה על כך כל יום, ושרה להם המון שירים בעברית, ברוסית וגם באוקראינית ● היה מגניב

לשיר עם מרינה

בבית ריושקה נפגשנו עם זמרת מפורסמת: מרינה מקסימיליאן בלומין. היום היא בת 28. כשהיא היתה בת שלוש היא עלתה עם המשפחה שלה מאוקראינה לישראל. מאז, היא כל יום אומרת תודה להורים שלה, כי הם שינו את התרבות ואת השפה, וגם נתנו לה חיים חדשים וטובים בישראל.

בשנים הראשונות היא שרה עם אמא שלה שירי עם ליריים. אמא שלה לימדה אותה לנגן בפסנתר ולשיר במקלה, אבל הקריירה האמיתית שלה החלה אחרי שהגיעה למקום השני ב"כוכב נולד 5".

יש למרינה הרבה שירים בעברית. השיר האחרון שכתבה מדבר על העלייה שלה לישראל. יש בשיר שלוש מילים ברוסית: סבובודה, סצ'אסטי וסולנצה (חופש, אושר ושמש)

ביום ראשון היתה לנו פגישה עם זמרת מפורסמת בישראל – מרינה מקסימיליאן בלומין. היא נולדה באוקראינה ועלתה לישראל כשהיתה בת שלוש. אמא שלה מורה למוזיקה, אז היא לימדה אותה לנגן בפסנתר ולשיר.

המחנכת שלנו, עפרי, הזמינה אותה וסיפרה לה עלינו. זה היה מאוד מעניין למרינה לראות אותנו, והיא באה לבית הספר, סיפרה על עצמה ושרה לנו במשך שעותיים וחצי (!).

אני חושבת שהיא מאוד חמודה ואשה מיוחדת. היא שרה מאוד יפה, וגם לימדה אותנו איך היא כותבת את השירים שלה. היא שרה לנו בעברית, באנגלית, ואחר כך גם ברוסית ובאוקראינית. היא שרה שירים מפורסמים וזה היה מאוד נעים לנו.

בסוף הפגישה הצטלמנו כולם יחד, היא חתמה וכתבה לנו במחברות, ואמרה שהיא כיף לה להיות איתנו, והיא יכולה לבוא אלינו עוד פעם.

ניקול קילימיניק, ט'10

ביצוע נעל"ה

שכבה י"ב העלתה את "הגברת עם הקמליות" ● הסיפור הוא טרגדיה גדולה, ההצגה – הצלחה מסחררת

הצד הטוב ביותר, הפגינו כשרון אדיה, במשחק, בריקוד ובשירה. כל התפאורה הנהדרת נבנתה על ידי התלמידים עצמם. כבוד. התלמידים התקבלו בסוף ההצגה במחאות כפיים סוערות מקהל הצופים, והתגובות לאחר מכן היו רק חיוביות.

ו.ש.

רגדיה מגיעה לשיאה כאשר ביום האחרון לחייה, המאהב ואביו מגיעים להתנצל בפניה על היחס המחפיר כלפיה ואז היא מתמוטטת ומתה. ויקטוריה רדנוב, מורה לספרות רוסית, הכינה וליוותה את תלמידי שכבה י"ב נעל"ה. כל הקיבוצה השתתפה במופע ולא נשאר תלמיד אחד ללא תפקיד. התלמידים ביצעו את תפקידם על

"הגברת עם הקמליות" היתה ההצגה האחרונה של י"ב/10 נעל"ה. זהו סיפור מרגש על בחורה אביונה מצרפת, מהמעמד הנמוך, שהתאהבה בבחור מהמעמד הגבוה והוא התאהב בה למרות סירובו של אביו לאפשר את היחסים ביניהם. הבחורה המוכשרת חלתה במחלה סופנית. הט'

שלא ייגמר לעולם (ההפק, שיתרחב)

שנת שירות הוא מפעל מפואר שתורם לחברה הישראלית מהרבה כיוונים • אז מה הבעיה? תלמידי י"ב באזרחות יצאו לברוק • כנסו כנסו

אורן ביברמן מידען הכפר מספר על חוק הנגישות

להנגיש להנגיש להנגיש

אורן ביברמן, שהוא נכה ועובד בכפר, סיפר על בעיות הנגישות שהוא מתמודד איתן • היה חשוב מאוד להבנה שלנו

נייה. אורן מצא פתרון יצירתי מפאת חוסר ברירה. הוא מזמין מוניות כדי להקל על עצמו. בכפר הירוק הוא עובד בבית בנימין בשל מעלת שהתקנה על ידי סיסקו המנכ"ל והוא עושה כל מאמץ להיות מעורב בחיי התרבות. לסיכום, אמנם יש הבנה מצד הרשויות והחברה לצורכי הנכה אך לא מספיק. ההרצאה היתה מרתקת ומרגשת ופתחה לנו חלון להבנה של בעיות שברדך כלל אנחנו לא רואים.

נעמה חבר, ט' 1/

בשיעור אזרחות למדנו על חוק הנגישות לנכים. נפגשנו עם אורן ביברמן, מידען הכפר, שמתמודד יומיום עם מגבלותיו, בסביבה שלא תמיד מתאימה לצורכי הנכה. אורן נולד עם בעיה מוטורית ובעזרת כוח נפש, מסירות המשפחה והבית החם של הכפר הירוק הוא מסתדר ומתמודד למרות הקשיים. זה סיפור לא תמיד פשוט. אורן הציג לנו את בעיית הנגישות במסע דות, בבתי דואר, בסופרמרקטים ובאוטובוסים שבהם הפתחים צרים מדי וקשה מאוד להת-

לפי נתוני משרד החינוך, רק 5,000 מתוך 20 אלף מתנדבים מתקבלים לשנות שירות ומכינות קדם צבאיות כל שנה. אנחנו סבורים שהבעיה די ברורה - 75 אחוז מהאנשים שרוצים להתנדב ולתרום למדינה לאחר התיכון מוצאים את עצמם נדחים על ידי המערכת ולא יכולים לפעול למען החברה ולתרום לה בשנה זו כפי שרצו.

אנחנו, כתלמידי כיתה י"ב בשיעורי אזרחות, למדנו על הדמוקרטיה, עקרונותיה וערכיה השונים. בעקבות כך, נדרשנו לעבודת חקר קטנה על נושא שנראה לנו חשוב ועקרוני לחברה הישראלית. הנחתה אותנו שרית רג'ניאנו, מורתנו. בחרנו לעסוק בשנת שירות, שהיא מסגרת הקיימת במדינת ישראל עבור נערים ונערות שעומדים להתגייס לצה"ל, ומעוניינים לדרות את השירות הצבאי שלהם בשנה, ולתרום לקהילה - כל אחד בדרכו. בין אם זה בעיסוק עם נוער בסיכון, התנדבות בתנועות נוער, בחברה להגנת הטבע, בפיתוח הארץ מבחינה התיישבותית או בדרכים מגוונות אחרות. בחרנו בנושא זה משום שאנו צריכים להחליט לאן פנינו לאחר סיום י"ב. אז מה הבעיה בכלל? זה נשמע מעולה. כאשר התחלנו את המחקר, חשבנו שהבעיות שיעלו לנו יתייחסו למחסור בתקנים או בתקציב. בחלק התיאורטי, סקרנו את הנושא, קראנו פרוטוקולים מישיבות הכנסת, מאמרים, כתבות ועוד מסמכים קשורים.

בחלק המעשי, ראינו מתנדבים שנמצאים בשנת שירות, נערים שנדרו במהלך תהליך המיון ולא התקבלו למפעל, אחראיות על מתנדבים מגופים שונים ולבסוף את ארית ברוק - האחראית על אגף תנועות הנוער ושנות שירות במשרד החינוך.

להגדיל מכסות

הבעיה המרכזית שעלתה קשורה למכסות.

למען החברה ולתרום לה בשנה זו כפי שרצו. בעקבות הראיונות הבנו גם כי הפתרון הטוב ביותר לבעיה יהיה להעלות את המודעות לנושא בקרב הדרגים הבכירים, כי נושא זה של המכסות, שמטופל על ידי משרד הביטחון, לא ישתנה אלא אם כן נתקבל החלטה בדרגות הגבוהות. אז למה כתבנו את הטור הזה בכלל? קודם כול, כדי להעלות את המודעות שלכם הקוראים לנושא. לרעתנו, מפעל שנת שירות הוא חשוב ומשמעותי ותורם לכל המעורבים בו. רצינו לומר שלא רק שהעבודה הזו באזרחות יכולה להיות מעניינת, היא יכולה גם לעסוק בנושא חשוב שקרוב ללכם ואם תרצו - אפילו להשפיע על החברה שסביבכם.

יש להניח שרבים מהקוראים ירצו בעתיד להיגמר לשנת שירות, ולכן, כדי שלא יהיה מחסור בתקנים - סרקו עם הטלפון הנייד שלכם את הברקוד המופיע כאן (או חפשו ביוטיוב): "אז מה הבעיה בשנות שירות", צפו בסרטון, חתמו על העצומה שהקישור אליה נמצא בתיאור הסרטון ושתפו את המסר.

עופר אריאן, יהב גל, ניב בן זאב, י"ב/7

ט' 5 ביום המעשים הטובים

מתקנים וחיוכים לפורים

ט' 5 יצאה לארוז חבילות ממתקים לילדים חולים. על הדרך הם עשו שמח עם קטנים מכיתה ד' וגדולים מבית משען

הופעות הפתיחה הסתיימו ומיד כולם התחילו לעבוד. למשלוחי המנות שארוז היה יעד מיוחד: בית החולים לילדים דנה. בנוסף לכל המתקנים נכנסו למשלוחי המנות ברכות שקושטו מראש על ידי הדיירים במשען ונכתבו בזמן האריזה על ידי כל המתנדבים. אחרי פחות משעה כל משלוחי המנות היו ארוזים ומוכנים. יום ההתנדבות היה הזדמנות מצוינת לעזור לקהילה ובנוסף לחזק את הקשר הבין-דורי. כל זה באווירה טובה ורוח חג. תודה לתלמידים שנתרמו ותרמו ולמחנכת לירון כהן.

כיתה ט' 5/

לקראת פורים, מחופשים ומצוידים במצב רוח טוב, יצאנו מהכפר אל בית דוד מוגן משען שבתל אביב. כשהגענו מצאנו מאות ממתקים שהונחו בקופסאות, עגלות ושקיות שנועדו כדי שנארוז אותם ל-120 משלוחי מנות. ארוזנו את המשלוחים בעזרתם של דיירי משען ותילמידי כיתה ד' מבית הספר נעמי שמר שבתל אביב. עוד לפני האריזה התחלנו את היום במופע אמנותי קטן של נציגים מכל קבוצה: דיירת במשען ביצעה מונולוג בתור ושתי, תלמידי כיתה ט' הופיעו עם הצגה של מגילת אסתר, ותלמידי כיתה ד' עלו כולם לבמה ושרו את השיר "חיוכים" של חווה אלברשטיין.

פנימייה עם ערך

אחראים על ערכי תרבות, עושים הכול באהבה ורגישים להיסטוריה • תלמידי הפנימייה מובילים את ערכי הכפר הירוק ותורמים לחיי החברה

7/ט מפעילה את תלמידי כפר עופרים

תרבות מבפנים

ערבי התרבות מתקיימים אחת לארבעה שבועות, באופן קבוע, במוצאי שבת כשהחניכים בכפר. כל פעם נבחר נושא אחר וכל השירים באותו ערב קשורים לנושא הנבחר. מטרת הערב היא לתת במה לתלמידים שרוצים ליצור ולכתוב. אחת לשבוע יש מפגש עם נציגים קבועים מהחניכים מכל קבוצה בפנימייה, בפגישה שנקראת "ועדת תרבות". בוועדה, הצוות מתכנן את הערב הבא, מי יופיע, איך תיראה התפאורה, נושא הערב וכד'. בכל ערב יש לפחות שיר אחד של להקת הבית שמורכבת מבני שירות לאומי וש"ש. מלבד להקת הבית, מופיעים בעיקר חניכי הפנימייה לבד או עם הרכבים נוספים שמתחברים לצד המוזיקלי. תודה לצוות שירות לאומי, לש"ש ולכל מי שלוקח חלק בעשייה. צפייה מהנה.

שירז איפרגן, מזכירות הכפר

משימות עם אהבה

שישי האחרון היה לכבי במיוחד, הגגנו בפנימייה ערב בהשראת יום האהבה - היו הפעלות ומשימות, פרסים ומתנות, כיבוד ועוד. תודה לצוות השינשנים של הפנימייה על הארגון וההפקה.

שירז איפרגן, מזכירות הכפר

תלמידי הפנימייה ביום האהבה

יום שכול חיים

7/ט נפגשה עם 25 מבוגרים אוטיסטים מכפר עופרים לפעילות משותפת • היה מקסים ומרגש

האם אי פעם דמיינתם כיצד תרגישו במפגש עם 25 אנשים מבוגרים עם אוטיזם? חשש? שמחה? סקרנות? סיפוק? כיתה 7/ט זכתה למפגש מיוחד כזה, שהיה מלא סיפוק ושמחה.

כפר עופרים, מייסודה של אלו"ט, הוא בית לחיים ל-72 אוטיסטים מגיל 21 ומעלה, במטרה להעניק להם איכות חיים וסביבה תומכת ומקדמת. כפר עופרים נמצא בקרבת בית הספר. בסוף מרץ ערכנו יום בילוי מלא בפעילויות שכתתנו הכינה עם כ-25 מהדיירים. האירוע המשותף הראשון שערכנו התקיים בימי ההורים בסיום מחצית א', בו מכרנו מוצרים המיוצרים על ידי דיירי כפר עופרים, שחלקם מוכשרים בציור באופן יוצא דופן. המכירה הצליחה ונהנינו מאוד, אך רצינו לדעת - עבור מי ערכנו את המכירה ולהכירם באופן אישי.

וכך, הגענו למפגש איתם. התרגשנו אך גם חששנו שלא נסדר או שלא ייהנו מהפעילות. ברגע שראינו אותם צועדים לקראתנו, חששותינו נעלמו. מיד התחלקנו לקבוצות שאורגנו מראש, וכל קבוצה, שכללה דיירים ותלמידים כאחד, ערכה פעילויות מגוונות.

הפעילות כללה 6 תחנות: תיפוף על הגוף, טיפול אלטרנטיבי, פיתות על טאבון, נסיעה בט"רקטור, שירה בציבור וקונצרט מוזיקה קלאסית. הקבוצות עברו בתחנות, התחברו זה עם זה, ונוצרו קשרים עמוקים שלא דמיינו שיווצרו. התחנות היו מהנות, כולם השתתפו והרגישו שותפים. בסיום הפעילות חשנו מרוצים. תחושת חמימות מילאה אותנו. הרגשנו שהפעילות עשתה טוב והעלתה חיוך על פני כולנו. היום הזה נתן לנו הזדמנות להכיר עולמות של אנשים אחרים, שונים מאיתנו.

לסיום, הפעילות השאירה לנו חומר רב למחשבה, והרגשנו שהצלחנו במטרה שהצבנו לעצמנו, ושנרצה לעשות זאת עוד פעמים רבות בשמחה, לקחת אתנחתא מהלימודים ולהקדיש רגע לחיים.

מיכאלה מרקוביץ', דפנה לוקאץ', רותם וולקו, 7/ט

אשכול של תבונה

שנים היה נהוג לומר שכראש ממשלה היה חלש. דווקא לאחרונה נרשמת התרפקות על מנהיגותו השקולה והחכמה • תלמידי הפנימייה השתתפו באזכרה לראש הממשלה השלישי לוי אשכול (שעל שמו נקרא בית הספר שלנו)

משרד ראש הממשלה שלקחו אותנו להר הרצל שם התקיים טקס האזכרה. הטקס המרגש התקיים בנוכחות קהל מצומצם ובהשתתפותם של ראש הממשלה בנימין נתניהו ורעייתו ואישים נוספים.

זאת היתה נסיעה מרתקת עמוסה בחוויות שלא אשכח במהרה, ללא ספק למדתי הרבה מאוד על ההיסטוריה של המדינה, על האנשים שהנהיגו את המדינה בעיקר על פועלו של ראש הממשלה השלישי של מדינת ישראל לוי אשכול.

מתן זוגייר, י"א/1

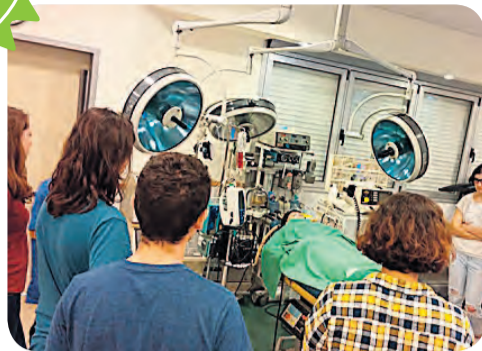

כידוע לכם, הכפר הירוק נקרא על שמו של ראש ממשלת ישראל השלישי לוי אשכול ז"ל. בסוף פברואר יצאה משלחת של תלמידי פנימייה משכבה י"א, בליווי מרדכי ושינשין, כנציגי הכפר לאזכרה של לוי אשכול.

לפני טקס האזכרה ביקרנו בביתה של מרים אשכול, אלמנתו של לוי אשכול בירושלים, היא ספרה לנו על חייה עם לוי אשכול וערכה לנו סיור בבית שם ראינו את חדרו שנשמר כפי שהיה. כמובן שגם הראתה לנו תמונות מהעבר והבנו שאנחנו מתבוננים בהיסטוריה של המדינה. בתום הביקור בבית מרים אשכול, הגיעו אנשים מטעם

בלנים בריאים

תלמידי י'3 בבית החולים מאיר

מאסטר בבריאות

לימודי תזונה אינטנסיביים הסתיימו בערב בלתי נשכח

במהלך המחצית, שכבה ט' למדה באופן נרחב על תזונה, על חלבונים, פחמימות, שומנים, מינרלים וויטמינים. בסוף, צוות החינוך הגיש עבודה מסכמת הידועה בשמה "מאסטר הבריאות".

במהלך העבודה, כל קבוצה בחרה מחלה או תופעה כגון תזונת ספורטאים, סוכרת, רגישות ללקטוז, עצי-רות, השמנת יתר וכולסטרול גבוה, והייתה צריכה להרחיב עליה ולהכין מאכל העונה על הדרישות שלה, לרוב גמה פנקייקים מחלב סויה לרגישים ללקטוז. את המאכל הציגה הקבוצה לכיתה, כולל סלוגן/מצגת/דף מידע ואפילו טעימה מן המאכל עצמו.

בכיתתי הובאו מגוון מאכלים במגוון דרכים שונות, מהצגה המדגימה את הכולסטרול הגבוה עד ארוחת ספורטאים המוגשת יפה עם סלט לצידה. את התהליך ליוונו כמו בגמר "מאסטר שף", עם ארבעה שופטים, צלם "מקצור עי" וכמובן קהל מתלהב (אפילו יותר מדי). באירוע השכבתי הוצגו כל סרטי הכיתות יחד עם חידון אמריקאי וסרט שגרם למחצית מהחברות שלי להישבע שהן לא אוכלות בשר יותר.

שירה קנדל, ט'5/

יש רופא בכיתה!?

קורס אינטנסיבי של מד"א וצפייה בצנתור אמיתי בבית החולים מאיר הם חלק מהפעילויות של מגמת קדם רפואה • מגשימים חלומות

"התרגשנו מאוד. לכמה רגעים הרגשנו רופאים של ממש".

לאחר שבוע התקיים הסיור הראשון בבית החולים לים שבמהלכו שמעו התלמידים הרצאה מפיו של קרדילוג מוסמך, ואף זכו לצפות בצנתור ברגעי אמת. כמו כן שמעו הרצאה מאת רופאה מהמעבדה, ולאחר מכן ביקרו במעבדת הרם. תלמידות המגמה מספרות: "הרגשנו כאילו היינו 'מאחורי הקלעים' של המערכת הרפואית, היינו חלק מהמתרחש, התייחסו אלינו כאל רופאי העתיד".

בעיניים נוצצות הן לא הפסיקו לדבר על סיון ועל תרומתה: "היא תמיד מוכנה ויודעת לענות על כל שאלה, היא מקדישה מזמנה הפנוי בשבילנו". אין ספק, שהדרך שבה סיון מצליחה לנהל ולהתנהל, ראוי להערצה. המגמה מהווה חלק בלתי נפרד מחיי התלמידים הלומדים בה. אם אצטרך לסכם זאת בשתי מילים אצטט את תלמידות המגמה ואומר בפשטות: "הגשמת חלום".

יהב ישי, י'3/

60". בקורס הם למדו בין היתר על מקרי טראומה, ביצוע החייאה וקיבוע. התלמידות מספרות: "במהלך הקורס עלינו על אמבולנס ובחנו אותו מבפנים, והבנו כיצד יש להתנהל בזמן אמת".

לאחר הקורס כמה מהתלמידים מתנדבים בתחנות מד"א באזור מגוריהם. במחצית הראשונה, במסגרת העיסוק במערכת הלב (קרדילוגיה), מלבד הלמידה בכיתה והניתוח שנערך בין כותלי בית הספר, יצאו תלמידי רפואה לטכנודע וביצעו צנתור בעזרת תוכנת הדמיה אלקטרונית וכן צפו בניתוח לב פתוח דרך אותה תוכנה: "הרגשנו ממש כמו בחדר ניתוח אמיתי, כל אחד קיבל תפקיד".

בנוסף, בית חולים מאיר "מאמץ" את תלמידי די המגמה ובחודש דצמבר התקיים טקס פתיחה רשמי שסימן את תחילת המסע בבית החולים ועל הסיוורים שעתידים להיערך. הטקס התקיים בשעות הערב, והגיעו אליו תלמידי המגמה והוריהם, סיון, ענת המחנכת והדר, רכות השכבה. פרופ' דני נמט, סגן מנהל בית החולים, הרצה בנושא תזונה ופעילות גופנית, והתלמידים קיבלו בגדי מנתחים:

בין הדברים המיוחדים את הכפר הירוק אפשר למצוא את מסלול קדם-רפואה ומגמת רפואה שאותה מרכות סיון הוד, וטרינרית ומורה מקצועית. קדם-רפואה מיועדת לתלמידי המסלול אשר מעוניינים להעמיק בתחום ולפסוע צעד נוסף אל עבר החלום "להיות רופא". תלמידות המגמה מכיתה י'3/ דנה לזה, גפן סלודובניק ונועה גרינברג, מספרות שידעו מראש שזה הכיוון שאליה יפנו, ולכן בחרו מלכתחילה במסלול זה: "אנחנו מגיעות מבתים ש'נושמים' ו'מדברים' רפואה. ידענו שכשתהיה לנו הזדמנות לדבר באותה השפה, ננצל אותה".

במסגרת המגמה לומדים על המערכות העיקריות בגוף הן באופן עיוני והן באופן מעשי. בכל מערכת לומדים אנטומיה (מבנה), פיזיולוגיה (תפקוד) וקליניקה (טיפול ומחלות). בנוסף לכך ישנם סיוורים בבית החולים מאיר בכפר-סבא ובטכנודע בחררה.

בתחילת השנה עברו תלמידי המגמה במשך שבועיים קורס אינטנסיבי של מד"א (הנקרא "קורס

חוכמת הפרפר

תלמידי ביולוגיה צפו בבעלי חיים ובצמחים וחיקו אותם. מתברר שלשיטה הזאת יש שם והיא גם מאוד חדשנית

השנה ערכו תלמידי שכבה ז' פרויקט בנושא ביומימיקרי. לפני שנתחיל לספר לכם על תהליך העבודה, כדאי שתבינו מהו ביומימיקרי.

זוהי גישה חדשנית לפיה מחפשים פתרונות לבעיות היומיום על ידי חיקוי דפוסים ותופעות קיימות בטבע. אנחנו בני האדם מזהים בעלי חיים שפתרו בעיה כלשהי שקיימת גם אצלנו ומחקים את הפתרון. במסגרת הפרויקט התלמידים קיבלו תכונה של חומר (כגון צבע, אלסטיות, מצב צבירה, קשיות) והתבקשו למצוא יישום או פיתוח בביומימיקרי המבוסס על תכונת החומר.

אחת הקבוצות, לדוגמה, ערכה את עבודתה על פרפר המורפו - פרפר שכנפיו מורכבות ממבנה של אלפי שברים זעירים שבעזרת השתקפות האור משוות להן צבע כחול יפהפה. את הרעיון יישמו במסכים ובבדים - כפי שניתן לראות בתמונה: חולצת ספיידרמן שמשנה את צבעה בהתאם לחשיפה לשמש. העבודה התבצעה בצוותים והייתה מהנה מאוד. למדנו המון וביצענו חקר מעמיק שגרם לנו אף להמשיך לחקור את הנושא ולגלות מושגים ונושאים חדשים, גם אחרי שכבר הגשנו את העבודה. אין ספק שהתהליך היה מיוחד ובלתי שגרתי.

אביגיל מנור שוס, אילי גוסרסקי, ז'4/

זיווגים חדשים

סיור ברפת

שותפת בכל תחומי החיים, התלמידים הבינו כיצד מתבטאים בחיי היומיום מושגים כמו נפח, מסה, משקל, טמפרטורה, קיבוי לת, מעבר בין יחידות מידה שונות דרך מכשירים ומכלים שונים במחלבה, שקתות המים וקיבות הפרה. זו ההזדמנות להודות לדני שהדריך בסבלנות ובנועם את כל 9 כיתות ז' (כ-340 תלמידים) וכן לצוות ביולוגיה של שיתוף הפעולה והלבביות.

מיה מורג וענת גרוס, מורות לביולוגיה

מוזו בא לבקר?

כיתות ז' בסיוור לימודי ברפת הכפר

למרות שהתלמידים מכירים את ענפי המשק בכפר רק מכיתות ט' הרי שבמסגרת שיעורי המ' דעים בכיתה ז', כחלק מנושא המידות והמדירות (ההבדל בין מסה למשקל? כיצד מודדים נפח? מה זה קוב? ועל מנת להבין בצורה מוחשית וטובה כיצד מושגים אלו שימושיים בחיי היומיום,

יצאה כל השכבה לסיור לימודי ברפת הכפר, בהדרכתו של דני אשר הרפתן. מטרת הסיור הלימודי הייתה כפולה: הרפת ככלי עזר בהוראת המדעים ופגישה עם ענף משק מרכזי בכפר שבו יבואו לעבוד בעוד שנתיים.

כך הכירו התלמידים מקום חדש בכפר, ראו את הפרות מקרוב והבינו את חשיבותן למשק האדם, האכילו וליטפו את העגלות הצעירות. מההיבט המדעי, מלבד חשיבות השפה המדעית המ-

זה לא מאסטר שף, זאת אולימפיאדה!

עבודת חקר על הקשר בין חתיכת בננה לוויטמין C במיץ תפוזים נשמעת יותר כמו ניסיון להתקבל ל"מאסטר שף" אבל למעשה זכתה במקום שני באולימפיאדת הביולוגיה • נועה ברנע מספרת על החוויה

מצטבר מכל השלבים של התחרות. מאיה ואני היינו בלחץ ובהתרגשות, וציפינו בקוצר רוח לשמוע את החלטת השופטים. בסופו של דבר, כאשר הכריזו על המקומות, לא היה לנו מושג מה הולך לקרות. כל המתמודדים היו מעניינים ומבריקים, ולכן לא ידענו איך השופטים יבחרו ומה המיקום שלנו. לבסוף, כאשר הכריזו על מאיה כמקום חמישי מכל הארץ ועליי כשני היינו בעננים! מהם הסיכויים שנגיע לכוזה מעמד? זה היה אחד הרגעים המפתיעים והמספקים. כל העבודה הקשה השתלמה בסוף! כל תלמידי המגמה והמשפחות שלנו שהגיעו תמכו בלי סוף, אבל מי שתמכה בי הכי הרבה, ולא רק בגמר אלא לאורך כל התהליך הייתה חגית. היא דירבנה אותי לחקור, לגלות, להשתפר ולהצליח. בלעדיה לא הייתי מצליחה ולכן אסכם זאת במילה אחת: תודה.

אני מאוד ממליצה לכל תלמידי י"א במגמת ביולוגיה לנסות להיבחן בשנה הבאה לאולימפיאדה, זה שווה את המאמץ.

נועה ברנע, י"ב/7

המתמודדים הוצגו בתערוכה והתלמידים בחרו את הפוסטרים שהכי מצאו חן בעיניהם. בזמן שהאורחים שמעו הרצאות בנושאי ביולוגיה, הלכנו המתמודדים לבחינת המעבדה שבה ביצענו מעבדה מעשית קצרה ולאחר מכן ענינו על שאלות שנוגעות אליה ואל נושאי הליבה בביולוגיה.

כאשר כולם סיימו את הבחינה, התכנסנו באולם הרצאות ובו כל מתמודד הציג את המצגת שלו, והשופטים שאלו שתי שאלות הנוגעות לנושא. לעלות על הבמה מול 300 אנשים ובהם שישה שופטים היה אחד הדברים הכי מלחיצים שנאלצתי לעשות, אבל למרבה ההפתעה כשהייתי תחלתי לדבר הרגשתי פתאום רגועה ולהוטה להסביר על המחקר שלי.

רגע מפתיע

גם מאיה עלתה לבמה ודיברה על הנושא שלה בלהט. אחרי ההרצאות של המתמודדים השופטים הלכו להתדיין ואנחנו חיכינו לתוצאות. הם חישבו את המקומות לפי ניקוד

תלמידות הכפר נועה ברנע ומאיה מצגת בין הזוכים באולימפיאדת הביולוגיה

הביולוגיה נדרשים לעשות, הכולל שאלת חקר ביצוע ניסוי והסקת מסקנות. רז ואני עסקנו בקשר שבין שטח הפנים של חתיכות בננה לשיעור חמצון חומצה אסקורבית (ויטמין C) במיץ תפוזים. כל תהליך המחקר היה מרתק ולימד אותי המון על מיומנויות חקר ועל התמדה למרות רגעי משבר וקושי, אבל מה שהרווחתי הוא עבודת צוות נפלאה בזכות רז וסקרנות שהובילה לידע נרחב ושאלות נוספות. בעזרת ליזיו צמוד ותמיכה אינסופית מחגית והמון השקעה ותמיכה מצד אלון כרמי מהכיתה שלי, הרכבנו מהמחקר מצגת ופוסטר וניגשתי לבחינה בעל פה מול שופטים. בבחינה שאלו אותי שאלות רבות על המחקר ובדקו את מיומנויות החקר שלי. את השלב הזה מאיה ואני עברנו ולכן הגענו לגמר. כל מי שלא עבר לשלב הגמר מתחרה בתחרות נפרדת שבה בוחרים השופטים את הפוסטר היפה ביותר – ובתחרות זו ניב זכה במקום הראשון!

לדבר מול 300 איש

לגמר הגיעו 7 תלמידים, ולקראתו כל מתמודד קיבל מאמר שרלוונטי לנושא המחקר שלו. אני קיבלתי מאמר שעסק בוויטמין C ובגילוי שלו עקב הופעת מחלת הצפדינה אצל מלחים ביים. הכנו מצגת הכוללת הסבר קצר על המחקר שלנו ועל המאמר, ותיאור הקשר בין המאמר למחקר. נדרשנו להתאמן על הצגת המצגת בשלוש דקות בלבד. בזכות עינה, המורה של מאיה, מאיה ואני עברנו בין הכיתות והתאמנו על ההצגה. בנוסף, נדרשנו להתאמן לקראת מעבדת פתע שתהיה חלק משלב הגמר. עינה וחגית אימנו אותנו ותמכו בנו באופן יוצא דופן. בכל האימונים מאיה ואני עברנו בצוות, הערנו זו לזו והשתפרנו יחד. בסוף פברואר התקיים הגמר באוניברסיטת בר-אילן, וכל מגמת ביולוגיה הגיעה. הפוסטרים של

מאז שהייתי קטנה כל נושאי הרפואה והביולוגיה משכו אותי, ולכן בחרתי במגמת ביולוגיה. בתחילת השנה חגית ברגמן, המורה שלי, הציגה בפנינו את האולימפיאדה והציעה לכולם לנסות להיבחן. החלטנו כמה חברים לנסות ועשינו את הבחינה הראשונה. הבחינה כללה מאמר על אלצהיימר ועליו שאנו לות. עברנו את השלב הראשון ארבעה תלמידים מהכפר: רז מגנס וניב בן זאב מהכיתה שלי, ומאיה מצגת מ"ב/4. היינו 4 מתוך 23 שעברו, מתוך כ-600 תלמידים שנבחנו. לאחר מכן, נדרשנו להכין מצגת ופוסטר הכו"ל ללים פרטים על המחקר שהיינו צריכים לבצע. המחקר הוא במסגרת ה"ביוחקר" שכל תלמידי

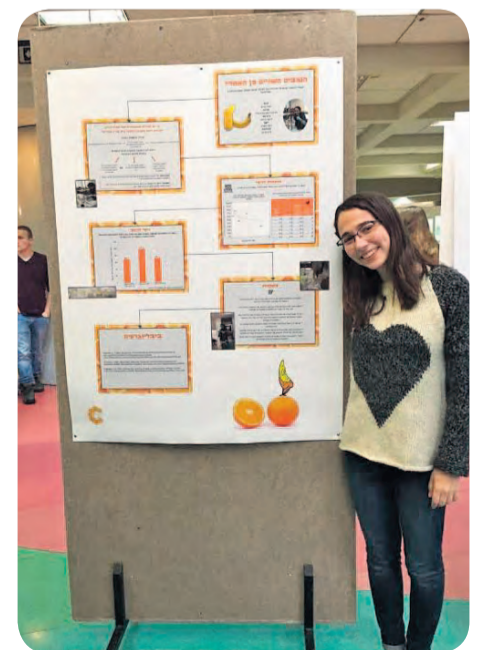

להשתחרר בסטודיו

שם מאפרת מקצועית. ואז מול המצלמה פרצנו החוצה. אילן הצליח לשלוף אותנו מבפנים. היה כל כך כיף להשתחרר. בלחיצת כפתור הוא הצליח להשכיח מאיתנו את היומיום ופשוט להיות אנחנו. החוויה היתה מדהימה, לעמוד מול המצלמה, להתבונן מהצד בחברינו לצוות. רגע הקסם מונצחים. לא רצינו ללכת, הסוללה התמלאה. דרך נפלאה להיטען. תודה לעליזה שאירגנה ויזמה ותודה לאילן בשנה.

צוות מדעי החיים

לו ניתן היה לעצור את הזמן. ללכוד רגע אושר, לנצור זיכרונות. אילן בשור עוצר רגעים, אוצר תמונות. יום חמישי, סוף היום, סוף השבוע, הבטרייה שלנו כמעט ריקה, צוות מדעי החיים נחת במכונית הזמן של אילן. בסטודיו לצילום. הגענו עמוסים באוכל. אכלנו, שבענו, הביטרייה התחילה להתמלא. שמענו הרצאה מרתקת על תולדות הצילום, ראינו צילומים, הסוללה המשיכה להתמלא. ואז הגיע תורנו לעמוד מאחורי העדשה. העייפות, הפגמים וכל הקמטים כוסו בעזרת איפור. כן כן היתה

אך החיטה צומחת שוב

● טקס החיטה כבר נהפך למסורת בכפר ● היודביתניקים לובשים לבן ויוצאים לזרוע את השדה ● אחר כך צופים בהצגה של מגמת תיאטרון על דיוניסוס אל הפריזון ● טקס עם חיוך

אל היין, התיאטרון והחיטה. ההצגה מסורתית אך השחקנים כבר התחלפו וכך גם המילים. הכוונה אותה כוונה – האדמה פוריה, האל בא, בואו נתחיל כולם בזריעה. הטקס מסתיים וכמובן שגומרים כולם בשירה המסורתית והנרגשת: "זה הכפר שבו גדלתי הידוק כל השנה.../ זה הכפר שבו מצאתי, בו מצאתי את ביתי./ גם אם עוד אמשיך ללכת את רוחו אשא איתי/ הכפר הידוק. הכפר הידוק."

את הכפר אעזוב בסוף השנה אך את הזיכרונות הללו לא. רק מלכתוב על היום הזה אני מחייך. אוכזר אותו לטובה להרבה שנים ואני מקווה שיש עוד הרבה כמוני. אז תזכירו לי שוב, מי לא אוהב את שדה החיטה?

אסף שרף, י"ב/8

ובליווי מנגינה הולכים לאמפי. שם תלמידי מגמת תיאטרון מחכים לקבלת הפנים המיתולוגית. צעי קותיהם נשמעות למרחקים ונישאות לכל תלמיד ותלמיד שלא יפספס לשמוע את קריאת ה"הריעו כולם הנה זה בא כאן תהיה הזריעה הבאה". לאחר שקפצו עליכם מספר מספק של תיאטרונים, עוברים לתוך האמפי ומתיישבים על המדשאה הגדולה בקבוצות, בכיתות או בשכיבות. הטקס נפתח במחאות סוערות ועולים נציגי השכבות אחד אחרי השני. עם שלטים מחושבים ומקוריים (או בני שלוש שנים במקרה של שכבה י"ב) מציגה כל קבוצה את המוטו השכבתי. שרים, רוקדים או מריעים הם מפיצים את תחושת הפיטריוטיות השכבתית עד שעולה קבוצת התיאטרון המכובדת שלנו עם ההצגה המסורתית על דיוניסוס

וגרמות לי להתרגש. אולי בגלל שהרגשתי מוקף חברים אוהבים בשדה ואני פשוט אוהב לראות אנשים מחייכים. בכל מקרה, אני בטוח שגם לכם יש סיבות משלכם. כי מי לא אוהב את טקס החיטה?

בואו נתחיל בזריעה

מתחילים בהתכנסות בכיתה שהופכת להיות התכנסות שכבתית. כל שכבה מקבלת צבע ומ' פגינה פטריוטית בלבישת סרט על הראש, הזרוע, או הצוואר. כולם לובשים לבן והולכים תמימים ונרגשים אל השדה, במורל ובאחוזה. כשמגיעים לשדה יש חופשיות מוחלטת לזרוק ולזרוע זרעים לכל עבר. תלמידים מפורים זרעים כרצונם בכל פינות השדה וכמובן גם על חבריהם. בתום הזריעה עוזבים קבוצה אחת את השדה

תורו שהתגעגעתם. עברה כבר כמעט שנה מטקס שנת השמיטה של שנה שעברה ובעצם שנתיים מטקס שדה החיטה תשע"ה, הטקס הראשון שאי פעם נערך בכפר. מי לא זוכר את ההרגשה כשמכניסים יד לתוך השקית חומה, מרופטת, ומרגישים את הגרעינים? מי לא זוכר את המראה של הנקודות הלבנות המאושרות בשדה החיטה החום והעצום? מי לא זוכר איך הוא ניסה לקשור את הסרט השכבתי שלו בצורה הכי מקורית, כי כולנו תמיד הכי מקוריים.

אני לפחות יכול להעיד ששדה החיטה השנה היה חוויה בלתי נשכחת. אולי בגלל שחוויתי את הזריעה כתלמיד י"ב, שזרוע בפעם האחרונה. אולי בגלל החוויות שאני יודע שאני הולך לעבור

רכז השכבה נתי פס יחד עם המחנכת נורית שלם ותלמידי שכבה י"א בשדה החיטה

סיירת צב

מרכז איקלום לצבי בר הוקם בכפר. ממנו משחררים אותם לטבע • לאט לאט

והגנים הוברר לנו שישנו צורך גדול בחשיפת הקהילה לנוקים הגדולים שנגרמים לצבים עקב איסופם מהבר, והאיום שהתופעה מהווה על המין. לצורך זה נבנתה תוכנית חינוכית המושתתת על המסרים החינוכיים של הכפר. התוכנית משלבת את המשאלה לטפח בקרב תלמידים זיקה סביבתית-חברתית חזקה ופעיי לה ולעודד את התלמיד לפתח עמדות יוצרות מציאות, תוך מימוש יכולות אישיות הכרוכות ביזמות, במנהיגות ובהתנסות בפעולה מתוררי לוגית.

רוני שושן, מורה לשטח בכפר

עקב הפגיעה הקשה באוכלוסיית צבי היבשה כבר והגדרת המין כבעל חיים בסיכון, הוקם בכפר מרכז אקלום והשבה לצבי יבשה. אל הכפר מגיעים צבים שהוחרמו מאנשים, וצבים שעברו תהליך שיקום רפואי בבית החולים לחיות בר בספארי, הפרטים עור-ברים מהלך של אקלום לתזונה טבעית, נבדק מצב בריאותם לאורך זמן ובסוף התהליך הם משוחררים לטבע, הפרויקט משמש קרקע ענפה לפעילות פדגוגית וזכה לתשבות מבעלי מקצוע בתחום שיקום ושימור חיות בר. בפגישה עם האקולוג הראשי של רשות הטבע

שגריר ארה"ב בארץ דן שפירו עם תלמידי הכפר בנושא גן מקלט למינים נדירים בכפר

צועדים קדימה "הצעדה אמנם לא יצאה לפועל, אך הדבר לא מנע מהפנימיסטים לצאת לטייל..."

חשוב לשמור את הקשר אל האדמה

דווקא בתקופה של מודרניזציה והתרחקות מחקלאות חשוב לשמור על המסורת והשורשים • לטקס החיטה ויש תפקיד חשוב בכך

ובשנה שלפניה רק התחלנו את דרכנו בכפר, אני מרגיש שבשביל השכבה שלי, שכבה ט', זהו טקס הזריעה הראשון.

אני חושב שזוהי חוויה מדהימה – הזריעה של חלק מסוים של השדה בכפר נותנת לך להרגיש שייך, שאתה תורם לכפר בדרך מסוימת ומחזיר תמורה על ההשקעה של הכפר בנו. הטקס עצמו גם מתבצע בצורה מאוד ססגונית על ידי מגמת תיאטרון, ולכן הוא נשאר בזיכרון שלנו. אני בטוח שכולנו כבר זוכרים את שיר הזריעה בעל פה.

לסיכום, במדינה שלנו לעיבוד האדמה הייתה ועדיין יש חשיבות רבה, ובלי השטחים הירוקים לא היינו יכולים להתקיים פה. לכן אני חושב שמיותר לציין שדווקא כיום, כאשר מכונות ומח"שבים תופסים חלק ניכר מחיינו, חשוב לשמור על הקשר של האדם, ושל הכפר שלנו, אל האדמה. אני מקווה לראות את כולם בטקס שדה החיטה בשנה הבאה.

שחר שפה, ט'1/

הטקס בשדה החיטה הוא טקס שנתי, המצוין כל שנה בכפר. הכפר הוקם בשנות החמישים כבית ספר חקלאי, שבמרכזו – עבודת האדמה, ובצורה זו התקיים שנים רבות. אולם, נאלצנו להתאים את עצמנו לרוח הזמן, ולאט-לאט הכפר שינה את אופיו – מפנימייה חקלאית קטנה ומשפחתית לבית ספר מודרני, יותר "המוני".

במסגרת המאמץ המיוחד של הנהלת הכפר לחי בר את תלמידי הכפר עם השורשים שלנו, הכפר יוזם מספר פרויקטים כדי להראות לתלמידים מה היה פה פעם, ולתת להם להתנסות קצת בחיים בכפר חקלאי. במסגרת פעולות אלה אפשר למינות את שיעורי השטח לכל הגילים ואת שיעורי העבודות בכיתה ט' – אבל בראש ובראשונה, את טקס שדה החיטה.

הטקס מתקיים כל שנה, עם "שנת שמיטה" אחת לשבע שנים, בהתאם למסורת היהודית (סוג נוסף של שורשים, שכמובן חשוב גם הוא לכפר). מכיוון ששנת השמיטה התרחשה בשנה שעברה,

העץ שלנו

י"א/11 שתלה עץ פרי כדי להדק את הקשר לטבע ולהעמיק את השורשים עם בית הספר

עומר אחראי הנוי בכפר. העץ הינו סמל לקשר שאנו יוצרים עם הכפר הירוק כבית שני שלנו מעתה ולכל החיים. שתלנו עץ פרי שיתרום גם לסביבה ירוקה וגם יניב פרי מתוק בדיוק כמונו. חוץ מעץ יפה גם הרווחנו גיבוש כיתתי ופעילות חווייתית בלתי נשכחת.

נועם טלמור, י"א/11

שתילת עצים ושמירה על הטבע הינם דבי רים נדירים בחברה המודרנית, בעיקר בכיתה י"א כשהעומס הלימודי והטכנולוגיה המקיפים אותנו מונעים מאיתנו לראות את מה שסביבנו. לכן החלטנו, כיתה י"א/11, יחד עם המחנכת נורית שלם, לעשות מעשה ולכבוד ט"ו בשבט שתלנו עץ ליר בית רינה בעזרתו האדיבה של

זינה בינלאומי

ביקור אמיס בבית הספר האמריקאי באבן יהודה

Don't miss EMIS

אפילו מחוצה לו – ופה החל החלק המעניין. מתוך המשתתפים במועדון, נבחרת קבוצה מצומצמת שמייצגת את בית הספר בתחרויות ארציות ואפילו בינלאומיות.

בחורש פברואר נבחרתי לייצג את בית הספר בתחרות הארצית של מודל האו"ם בישראל בבית הספר האמריקאי באור יהודה, דבר הכרוך בהכנות רבות מצידנו. כחלק מההכנות, עלינו להכין נאומים שונים שאותם אנו עומדים לשאת יחד עם ידע בסיסי אודות המדינות אותן אנו מייצגים בכל אחת מהוועדות במודל. כמו כן, שלחנו נבחרת ייצוגית של 10 תלמידים לכנס כזה בליסבון והיתה חוויה והצלחה מיוחדת ומדהימה, מפגש עם תלמידים זרים ממדינות שונות בעולם, הכנס כלל תלמידים מכל נציגויות האו"ם, כ-500 תלמידים.

המשלחת שלנו נפגשה עם השגרירה הישראלית בליסבון והיתה חוויה מעשירה ומעצימה. מאז שהצטרפתי למועדון, אני מרגיש שחל שיפור ענק ביכולת ההתנסחות שלי באנגלית, יחד עם יכולת העמידה מול קהל רב. אני מקווה להמשיך להפיק את המיטב מהמועדון מבחינה אישית, וכן להגדיל אף יותר את תרומתי האישית למועדון ההולך וגדל בבית הספר.

עומר מלי, תלמיד אמיס

כמו זכויות נשים או התחממות גלובלית. על כל אחד מהמשתתפים לפני הסימולציה לחפש מידע מעמיק אודות המדינה שלו/ה – בדגש על המדיניות של הממשלה הנוכחית בנושא, דבר שמעמיק מאוד את הידע הכללי של כולנו.

עם הצטרפתי למועדון בתחילת השנה, יחד עם שאר התלמידים שלא היו במודל האו"ם לפני כן,

כחלק מההכנות, עלינו להכין נאומים שונים שאותם אנו עומדים לשאת יחד עם ידע בסיסי אודות המדינות אותן אנו מייצגים בכל אחת מהוועדות

משתתפי השנה שעברה לימדו אותנו במשך מספר שבועות את כל הליכי הבסיס של הארגון. הרי כל ההליכים במודל מתבצעים בדיוק כמו בהתנסחות רשמית של האו"ם "האמיתי". באנגלית רשמית ובתבניות דיבור מסוימות מאוד.

כל זאת, נעשה במטרה להכין אותנו לסימולציות פנימיות של ועדות האו"ם במועדון עצמו, או

אמיס משתתפים במודל האו"ם

מוכת של מודל

ברכות לחניכות ולחניכי מועדון מודל האו"ם של תיכון הכפר הירוק, שנפתח לראשונה בשנת הלימודים הנוכחית. התוכנית מופעלת ומנוהלת על ידי ProMUNers – בית הספר הרב תחומי למנהיגות וניהול, והיא ייחודית ומעניקה לתלמידי התיכון המשתתפים בה ידע תיאורטי וכלים מע"י שיים ביחס לעבודת האו"ם; הבנה של הפוליטיקה הבינלאומית ועולם הדיפלומטיה; שיפור יכולות הדיון, הניתוח וההתבטאות; שיפור ניכר ומשמעותי בשימוש בשפה האנגלית; חשיפה לקשת רחבה של תחומים אשר תסייע רבות לתלמידים בהמשך התיכון. פתוחות האישית והמקצועית, כגון אמנות הדיבור בפני קהל, רטוריקה, שימוש בשפת גוף, כתיבה וארגון של טיעונים, ניהול משא ומתן, הבנה של תהליכי קבלת החלטות ועוד. בקבוצה יש 31 חניכות וחניכים משכבות ה' ו'–א.

בדרך לאו"ם האמיתי עוברים במודל האו"ם

כחלק מתוכנית הבגרות הבינלאומית שנלמדת באמיס, בדומה לחובת המחויבות האישית במערכת הבגרות הישראלית, עלינו להשתתף באופן קבוע בשלושה מועדונים לפחות – כל אחד מתחום פעילות שונה מצירוף האותיות C.CAS – ליצירתיות, A – לפעילות גופנית, ו-S – לשירות קהילתי.

אחד המועדונים היותר מעניינים שבחרתי להשתתף בהם בשנה הנוכחית במסגרת פעילות ה"יצירתיות" שלי, הוא מועדון מודל האומות המאוחדות. מועדון מודל האו"ם הוא מהנפוצים והיוקרתיים ביותר בכתי ספר דוברי אנגלית בעולם כולו. הרעיון הכללי של המודל, הוא לדמות בצורה המקצועית והדומה ביותר לאו"ם עצמו, הן בדיונים בוועדות שונות של הארגון, והן בנושאים אקטואליים או בנושאים שכבר נידונו באו"ם בעבר. כל אחד מהמשתתפים במודל מקבל נציגות של מדינה מסוימת תחת ועדת או"ם שבודקת נושא כלשהו

אמנויות לחימה למען השלום

או זה נכון, תוכנית ה-IB (International Baccalaureate) היא אינטנסיבית ומאתגרת ודורשת השקעה רבה ולפעמים רבה מדי. לכן מול שחלק ממנה יש שבוע אחד בשנה שבו התלמידים צריכים ללכת ולחקור את הארץ שבה הם נמצאים. בין השאר המשתתפים מתנדבים ומטיילים בארץ. קוראים לזה "שבוע של פרויקטים" (Project Week). במסגרת תוכנית זו, התלמידים מתחילים לקבוצות על פי בחירותיהם ובעצם מקימים פרויקט.

הפרויקט שאני וחברי לקבוצה בחרנו לעשות היה מטעם "Budo for peace", שהוא ארגון שמטרתו העיקרית היא להשכין שלום דרך אמנויות לחימה. במהלך ההתנדבות, ביקרנו במקומות שונים ומעניינים מאוד. ראשית, הלכנו למרכז קליטה "שושנה" ליהודים שעלו מאתיופיה בקריית גת, שם לימדנו במשך כשעה את הילדים אנגלית, ביקרנו במקום וקיבלנו גם שיעור מהיר בקרטה.

לאחר מכאן באותו היום המשכנו את דרכנו לכיוון הכפר הברואי "אבו קוידר", כפר בדואי שלא מוכר על ידי המדינה. כשהגענו חיכתה לנו קבלת פנים מדהימה בביתו של מורה הקרטה וחבר בבדור למען השלום, חזם קוידר. לאחר שבילינו את הלילה בביתם, ביום שלמחרת (לאחר שאכלנו ארוחת בוקר מסורתית) הלכנו לבית הספר "נווה מדבר" שממוקם בכפר ומונה כ-900 תלמידים. בבית הספר זכינו להכיר ילדים מקסימים ונעימים, שערכים כמו כבוד, חברות, עזרה הם ערכים נעלים אצלם ומושרשים באופן קבוע בבית הספר. שם, סירנו וכן ערכנו שיעור לקבוצת ילדים באנגלית.

ימים אלו היו בין החוויות היותר מהנות ומלמדות שעברתי בחיי. זכיתי ללמוד, ללמוד ולתקשר עם ילדים שלא מדברים את אותה שפה כמוני, להתחבר לכל אחד ואחד מהם ולהצליח ללמד אותם וכן לתת להם מוטיבציה להמשיך ללמוד ולנסות להתפתח. **אמילי חי**

היוקופאס הראשון שלי

● תלמידי אמיס אירגנו כנס ראשון מסוגו לתלמידים שמטרתו לקדם ערכים של שלום ושוויון ●
סדנאות על מקומן של נשים בחברה, או על הדרך ליישוב סכסוכים, תרמו לאווירה המצוינת שנתנה טעם של עוד

בסיום פאנל הפתיחה, חולקו משתתפי הכנס לכ-12 סדנאות בנושאים שונים. בין היתר, נרשמו שאי ההרצאות היו: Seeds of Peace – יישוב סכסוכים בדיון בין קצוות חברה שונות, עיצוב ומחזור בגדים באופנה, אמנות הגראפיטי, ארבעה משקיפים מהאוויר שהסבירו על תפקידם באזור וכיצד בוצעו. אחר כך התקיים מופע אופנה עם דוגמנים ממשתתפי הכנס, אשר השתתפו בסדנה "עיצוב ומחזור בגדים באופנה". הכנס הסתיים בהצלחה רבה ובטעם של עוד. עצם העובדה שהוא נוצר ואורגן על ידי תלמידי אמיס, ישאיר חותם חיובי. בימים אלה, נועדים תלמידי אמיס עם תלמידי בתי הספר השונים אשר השתתפו בכנס היוקופאס, על מנת לקדם תכניות לכנס שיתקיים בשנה הבאה. ומי יודע, אולי אף יזכה להצלחה גדולה יותר.

יואב בר-נס תלמיד אמיס

לוסי אהריש ומנכ"ל בית הספר

הנושאים אשר עלו מקהל המשתתפים, נגעו להצלחת נשים בחברה בתחומים השונים, וכן ליכולת ההצלחה של בני נוער אשר גדלים באזורי פריפריה חברתיים. ללא ספק, תשורת משתתפות הפאנל היו מעניינות ומלאות השראה.

בילות מועדון ה"כתיבה היצירתית" באמיס, ערכו את טקס הענקת הפרסים לזוכים בתחרות הכתיבה היצירתית של שנת 2015. בתחרות זו, השתתפו למעלה מ-50 תלמידים ומכ-12 לאומים שונים מסביב לעולם.

היום השני התחיל באסיפה בנושא "נשים מובילות ויזמות בחברה", בהובלה של לוסי אהריש, אשת תקשורת ערבית-ישראלית, אשר משמשת כדמות מובילה בעיתונות הישראלית, בין היתר בחדשות רשת וכן ערוץ התקשורת הבינלאומי i24. בפאנל השתתפו ראם יוניס, ערבית-ישראלית, פורצת דרך בתחום ההייטק, אשר ידועה בהשקעתה הטכנולוגית הרבה בערים ערביות בישראל. עדי אלטשולר, יוזמת תנועת הנוער "כנפים של קרמבו" בישראל, וכיום מנהלת אגף החינוך של גוגל ישראל. ופרופ' הפנה יואל, יושבת ראש מגמת פסיכוביולוגיה באוניברסיטת תל אביב, הידועה במחקרה המדעי הנרחב.

באמצע דצמבר אירח בית הספר הבינלאומי של המזרח התיכון את כנס ה"יוקופאס" הראשון. "יוקופאס" הוא כנס אזורי שמתמקד בערכי השלום, הקיימות והיזמות. במחזור הראשון, בית הספר אמיס אירח את הכנס.

מלבד תלמידי אמיס, השתתפו בכנס תלמידים משער הנגב, ממזרח ירושלים, מהגדה המערבית, וכן מרצועת עזה. לאחר ההרשמה התקיים טקס פתיחה חגיגי, אותו פתח בנאום עורך רוח, מייסד אמיס. לאחר נאומו של רוח, עלה לכמה המרכזיות דה ג'יי רוטמן, שנאם על ה"כוח של עשיית שלום". רוטמן סיפר על עברו כמנחה סדנאות משא ומתן בין ישראלים ופלסטינים, על הקשיים הכרוכים במשא ומתן, וכן, על היותו ממקימי תחום הלימוד "ניהול ויישוב סכסוכים" באוניברסיטאות שונות בעולם. לקראת סיום הטקס וארוחת הערב, ורוניקה דבורניק מפולין, ורלוקה צ'יבורטרי מרומניה, מר

TEDEx EMIS

I decided to initiate and organize TEDxYouth@EMIS, after attending TEDxRio in 2014 and getting truly engaged by TEDx community and idea.

TEDExYouth@EMIS was independently organized by EMIS students, happening on the 20th of January at Tel Aviv University.

It was the first time I could sense the impact and power young students can have when working as a community towards a certain goal.

A small, half-day event was just a little demonstration of the power we can have when working together; the power to leave ideas, experiences and perspectives in peoples minds. Power to create inspiration and a fertile environment for innovation and action.

One of my main goals was to initiate a TEDx community in my school, which is in its first year. I'd like students to identify with the vision of voicing and staging relevant ideas on diverse areas of knowledge. That is why we had speakers from Musical expertise, Political Background, Scientific Research, Theater and Production, Education and etc.

I would like to share information about the event itself, and the final result will be uploaded as TEDx Talks to Youtube, our official website and TEDx Library.

About TED: ted.com
About TEDxYouth@EMIS: www.tedxouthemis.com; www.facebook.com/TEDxYouthEMIS
Yasmim Franceschi

Yocopas Interview with Lucy Aharish

What made you decide to come to YOCOPAS? Is it because of our school's mission?

"Your school mission and the fact that there are students here from all over the world, a mix of societies, who are here to exchange ideas."

You are the only "distinguished guest" here who holds a profession in journalism. What do you think it takes to be a good journalist?

"To be fair. Each and everyone is coming with his ideas, the way that he is looking at the world and his perspective, but the most important thing is to be fair, and to always think and always to know how to ask what the other side wants you to ask, to be the devil advocate. To think always, not only about your own perspective but also about the perspective of the other side."

When was the point in your life you knew you wanted to be a journalist?

"I wanted to be an actress, and basically my father told me 'you won't get any money from this'. So I went to study political science and journalism."

What have been your greatest struggles as an Arab-Israeli broadcaster on Israeli TV?

"I think in my job, in my profession,

like the way that I'm working and how I'm working, I didn't get to experience anything that's hard. The hard things that I experienced came from the society. The lack of fairness in the society, the lack of ability to see the other side, and to know that there is another side, to know that there is somebody else who is listening to you, somebody else who is part in your society. The problems and obstacles that I have faced have been connected to work but not directly. Most of the hard things that I have faced are basically coming from the society, not from the work. The work, I love being a journalist, for me it's a privilege being a journalist".

What's the most special event or thing you ever got to do because you are a journalist?

"Meeting Hilary Clinton, meeting Dr. Gershowtitz, meeting the former president of Brazil. Meeting amazing, amazing, amazing people. Oh, and being in Azerbaijan, that's a place that I never ever, ever thought I would be, and I went there just to do some reports".

Thank you so much, it was a pleasure!

Interview and write-up by Hannah Cook

משלחת לשנת כותנו

משלחת לאיטליה
שכבה י"א

Our trip to Italy

→ During the Hanukkah vacation, we took part in the Youth Exchange program, traveling to Italy with 12 other students from the 11th grade, and 2 English teachers: Zafi and Nicole. We were hosted by a school in Busto Arsizio, a city in north Italy, about an hour from Milano. This was the 3rd exchange of this school and ours. The school, I.T.C Tosi, has around 2000 high school students, from all over Busto Arsizio and the surrounding cities. The students have the option to study numerous subjects such as a variety of languages, computers, exc.

Over the course of the week, we met a wonderful group of kids our age, which welcomed us into their homes, and they were very excited to hear about Israel and Hakfar Hayarok. We were exposed to the Italian culture, as well as their daily lives in Italy. We visited many beautiful places in North Italy such as Milano, Venice and Lake Como. Visiting Italy around Christmas time, showed us a different perspective of the country, with lots of holiday decorations, Christmas flea markets, and the Christmas spirit in the air.

One of our personal highlights from the trip was going with our hosts to the center of Busto Arsizio. Lail and I went with our hosts to the shopping center and then to a coffee shop to drink hot chocolate. Personally, we felt a very strong connection with both of our hosts individually, and there we had the opportunity to get to know both of them together.

During our visit, we had a lot of fun experiences and we created unforgettable memories. We feel so fortunate that we had the opportunity to take part in this exchange. With such a wonderful group of both Israelis and Italians, that always helped and supported each other, our trip couldn't have been better. We can't wait to host the Italians in Israel in March and show them what our wonderful country has to offer.

Lail Solotorevsky, Maya Lender

משלחת לאוסטריה
שכבה י"א

גרמנית, איטלקית, צ'כית ועוד הן רק כמה מן השפות הנשמעות בשבילי הכפר • מפעל חילופי הנוער מקדמם ערכים של פתיחות, דמוקרטיה ואמונה באפשרות של שינוי • חדוה אפשטיין הרכזת מספרת

אוסטריה למתחילים

אירוח מושלם ואווירת חג מולד עשו לנו את הביקור באוסטריה לחוויית

קצת לפני חנוכה יצאנו 18 תלמידי י"א למשלחת לאוסטריה לעיירה קרמס. לאחר הטיסה לווינה ונסיעה לעיירה פגשנו את המארחים שלנו והתיישבנו לאכול איתם. אחר כך יצאנו להסתובב בעיירה שלהם. בשבעה ימים לאחר מכן ביקרנו בווינה, בזלצבורג, בשוקי חג מולד מקומיים וכמה מאיתנו אפילו יצאו לראות שלג בהרים קרובים לקרמס. בזמן הקצר ששהינו שם התחברנו מאוד עם המארחים ועם התלמידים הישראליים שאיתם טסנו. אני שמח לומר שאני ושאר הישראליים מחכים בצפייה שידידנו האוסטרים יגיעו לביקור בישראל.

אור ביאמנטה, י"א/8

איטליה למתשיכים

משלחת של תלמידים מבוסטו ארסיוזו הגיעו אלינו מאיטליה ושהו כאורחים של תלמידי הכפר הירוק במשך שבוע ימים. הם השתתפו באירועים לימודיים ותרבותיים וסיירו בערים מיוחדות לשם הכרת ארץ ישראל.

התלמידים המארחים הקדישו יום אחד לסיור והכרת הכפר ובימים האחרים נסעו לסיור לימודי בירושלים, בקיסריה ובכפר הדרוני דליית אל כרמל.

היה כיף ואנו כבר מחכים לביקור הבא.

מאיה לנדר י"א/8

← הכפר הירוק הפך לכפר גלובלי לתקופה של חודשיים. בני נוער גרמנים, צ'כים, איטלקים, הולנדים ואוסטרים כבשו את השבילים, טיילו בפיינות החי ובשדותיו, ביקרו בכיתות הלימוד, השתתפו בשיעורים ונהנו ממטעמי המטבח של שרה וצוותה, וזאת מתוך רצון להיחשף לחיים בכפר הירוק.

כ-150 נערים ונערות מלוויים במורים מבית ספרם התארחו ביקור גומלין במסגרת פרויקט קשרי חוץ וחילופי נוער.

הרעיון המרכזי המנחה את מפעל חילופי הנוער בעולם מושתת על כך שהכרות בין התרבויות השונות תאפשר, בקלות יתר, מציאת מבנה ערכי משותף ותוביל לכבוד הדדי. האפשרות להיחשף אל העולם הרחב, מסייעת לבני הנוער לחוש כחלק ממשפחת העמים, ולקשור קשרים המעשירים בידע, פתיחות, חשיבה ועשייה.

מפעל החילופין מחנך להעמקת הסובלנות, לדחיקת סימני הגזענות והדעות הקדומות, לתודעה של חשיבות הדמוקרטיה וזכויות האדם ולטיפוח קשר הידידות בין בני הדור הצעיר במדינות העולם.

- מטרת המפעל לחילופי הנוער מבוסס על הכרה בחשיבותם ותומתם של בני הנוער לביסוס מעמדה של ישראל בין מדינות העולם.

- פיתוח יחסים בין לאומיים.

- חשיפת ישראל, על התפתחותה התרבותית, מדעית וטכנולוגית, לשאר מדינות העולם.

האורחים התארחו בבתי תלמידינו ונחשפו למשך שבוע למנהגים, לתרבות ולאורח החיים של משפחות בישראל. הם סיירו ברחבי הארץ ולמדו על ההיסטוריה, והתרבות של ישראל, על אתריה ונופיה. זאת חוויה בלתי נשכחת. בני הנוער רכשו חברים חדשים.

חדוה אפשטיין, רכזת קשרי חוץ וחילופי נוער

עולה

50 Years to German-Israeli Diplomatic Relations

→ We fly to Israel. The young people and their careers couldn't say that with

determination at the beginning of their journey. Unsettled by the attacks in the old city of Jerusalem two weeks previously, the girl choir from Weimar traveled on the 27.10.2015 to Israel. However, they experienced a very different Israel: 33°C in November, palm trees, beach and sun, great people with an open, relaxed mentality, a very modern city image of Tel Aviv, in some places security and a wonderful old town.

Their home was the educational center of Hakfar Hayarok. The school has very special characteristics: the school not only places importance on school education as we do it in Germany, but especially on the development of the students from their own free will and the experience when working in agriculture.

The ground of the school houses for example 200 cows, also pigs, horses, chickens and peacocks. For the young people of Weimar a particularly interesting experience. The next day, the young people met with members of the Earth People Ensemble to give the first concert in Israel in Hakfar Hayarok in front of 300 students of the educational center together with them.

Roni Sidon violin was a particular instrument. It was a "violin of hope" and she talked about the project "violins of hope: "The violins are used in concerts held in Jerusalem, Istanbul, London, Berlin and more, where they were exhibited and played in synagogues, churches and symphony concert halls. I would like to share with you an amazing story, which was told me by Wienstien. One violin was thrown out of a train that left Drancy, near Paris, going east to Auschwitz. While the train stopped and the rail has been fixed, a Jew imprisoned in the cattle car called out to the workers: "Take this violin. I may get to my death but the violin should live". Weinstein got the violin from a French maker who heard about

the project and told him the story he heard from descendants of the original train laborer. This violin is part of the collection of "violins of hope". The violin was built in a small workshop in Czechoslovakia circa 1840. According to the Star of David, we know the violin was built for Jews who probably played Klezmer. This violin is dedicated to the memory of Klezmers. It is an honor for me, as a third generation to holocaust survivors, to play this violin. Hakfar Hayarok A highlight: It was the concert on the beach of Tel Aviv (Jaffa Cassis Hall). There was the Earth People Ensemble at the scene at 4 pm. The concert of "Acting friends - 50 years of german - Israeli relationship". started at 7 pm. It was a great honor that the concert in Israel could take place in presence of the Minister President of Thuringia Mr Bodo Ramelow, the Minister of Economic Affairs Mr Wolfgang Tiefensee and the Lord Mayor of Erfurt Mr. Andreas Bausewein. Young people from Israel with classical music have started. It was a short program of Classical, Gospel, Jazz and Pop, accompanied by the rushing waves. Mr. Minister President Bodo Ramelow and Mr. Minister Wolfgang Tiefensee were very impressed. As usual, the last song was „Imagine“ and everyone was very excited. Photos: TSK | Omri Meron On Thursday, we directly went to Akko. There, the young people gave a concert at the Jewish school "Ort Darsky". Originally, it was planned that the young people of the Arab Muslim School "Ort Hilmi Shafie School" should come, but due to the special political situation the guests didn't come to this concert. For this we went after the concert to the Arab school, where we have been received very warmly. From Akko we directly went to Tel Aviv. There, the Earth People Ensemble gave a concert at the exhibition opening "50 years of German - Israeli diplomatic relations", which was opened by the Lord Mayor of Tel Aviv, at the old train station of Tel Aviv.

Hedva Epstein

משלחת לגרמניה שכבה י"א

Wilkomenn in Israel! (ברוכים הבאים לישראל)

שנת היובל ליחסים בין ישראל לגרמניה רק העצימה את תחושת החשיבות והמשמעות של יצירת קשרים אישיים בין בני נוער משתי המדינות ● גל מאור עם רשמים מהביקורים ההדדיים

וראו כמו עיניהם את החומר התיעודי ההיסטורי שנאסף על מלחמת העולם השנייה. אחת השיחות שזכורות לי לטובה מהביקור של שרלוט בזיטי היתה זו שהתקיימה לאחר הביקור ב"יד ושם". כששאלתי אותה כיצד הרגישו חברי המשלחת הגרמנית לאחר הביקור, אמרה לי כי הרגישו כולם כי היתה זו חוויה מעשירה ועוצמתית, וכי הצליחו לדרת לעומקה של ההיסטוריה וללמוד פרטים רבים שלא ידעו קודם לכן. התגובה שלה הפתיעה אותי. במיוחד משום שמראש לא הייתי בטוחה כי הביקור ב"יד ושם" הוא הכרחי למשלחת שבאה מגרמניה. אולם, הופתעתי לגלות עד כמה זו היתה חוויה חיובית ומעשירה לאורחים שגרמה לשני הצדדים להבין כמה חשוב לשמור על יחסים טובים בהווה.

אחרי הכול וקודם כול - בני נוער

בנוסף לביקור ב"יד ושם", במהלך השבוע טיילו הגרמנים יחד עם מדריך טיולים צמוד לאתרים תיירותיים רבים בארץ: קיסריה, כפר דרוזי, ואפילו הרחיקו עד מצדה וים המלח. עם שלחת הישראלית והגרמנית, והסתובבנו בעיקר ברחבי תל אביב. ובסוף השבוע, התכנסנו כולנו בכיתו של ניצן יוקל (י"א/11), וערכנו ברביקו, שיחקנו כדורסל ושמענו מוזיקה. אני חושבת שזה היה הערב הכי מהנה בביקור המשלחת. מעבר להיותנו "הגרמנים" וה"ישראלים", אנחנו קודם כל בני נוער שנהנים מתחומי עניין משותפים. וזה מה שאיפשר לנו להיות פתוחים אחד עם השני, ליהנות, לצחוק ולרכוש חברים שלא היינו פוגשים במסגרת אחרת. חוויית המשלחת קירבה מאוד ביני לבין תלמידים ישראלים שלא הכרתי כמו גם ביני לבין חברים גרמנים ובמיוחד ביני לשרלוט שאיתה התחברתי עוד בביקור שלי בגרמניה.

← בסוכות האחרון יצאה משלחת של תלמידי י"א לעיר קלן שבגרמניה. למרבה מזלי, זכיתי להשתתף במש"לחת ולחוות חוויות יוצאות דופן, במדינה זרה, שופעת תרבות ולהיסטוריה רחבה הקשורה קשר הדוק לזו שלנו. במסגרת הביקור, התארח כל חבר מהמשלחת הישראלית אצל נציג מהמשלחת הגרמנית. אני התארחתי אצל שרלוט, תלמידה בת גילי, הכרתי את משפחתה וחוויתי את שגרת חייהם היומיומית. היותם ספורטיביים ומלאי מרץ איפשר לי, בתור נערה ספורטיבית, לייצר עם המשפחה (ובפרט עם שרלוט שהתגלתה כשחקנית טניס מעולה) שפה משותפת. עוד ביום הראשון לשהותי בגרמניה הלכתי עם שרלוט לשחק טניס במגרש השכונתי שבו היא משחקת באופן קבוע, שם נוכחתי לגלות לראשונה עד כמה, למרות הפערים התרבותיים הנרחבים בינינו, ישנן נקודות דמיון רבות שגרמו לי להרגיש שייכת.

עייפה ומרוצה חזרתי לביתה של שרלוט באותו היום, שהיה רק תחילתו של טיול מרתק ומעשיר בו הצלחנו בתור משלחת גם ללמוד רבות על גרמניה ועל אורח החיים הגרמני הטיפוסי, וגם לייצג את ישראל כראוי - עם הרבה חום ורגש שהפשיר במקצת את החזות האירופאית הקלאסית. טיילנו במקומות רבים, וביקרנו במוזיאונים שהעשירו את הידע ההיסטורי שלנו בנוגע לקשר בין ישראל לגרמניה. ביקורנו בגרמניה התקיים בדיוק בשנה שבה ציינו 50 שנה ליחסים בין גרמניה וישראל, ולכן הוספנו לדבר על חשיבות הקשר בין המדינות ועל הדרכים בהן יש לשמר אותו. עם הגיעה של המשלחת הגרמנית לישראל בפברואר, קיבלנו את פני חברינו בברכת שלום וברוכים הבאים כפי שרק ישראלים יודעים. במהלך השבוע, זכו אורחנו לבקר בכל קצוות הארץ ולחוות בעצמם את מגוון התרבויות וסוגי האוכל השונים המאפיינים את ישראל. המשי"לחת אף נסעה לביקור ב"יד ושם", שם שמעו

גל מאור, י"א/4

השוואר אחיך? ...

השומר החדש שכבה י"א

עיני באותו הרגע. כנראה שבאמת אין דבר העומד בפני הרצון, כי שום דבר לא משתווה לסיפוק המגיע לאחר ההגעה לפסגה. לאחר שכל חברי הקבוצה עמדו במשימה בהצלחה, ישבנו כמעגל ודיברנו על התחושות שליוו אותנו בע"ל, ובכלל - איך אנחנו מתמודדים עם קשיים ומכשולים בחיים שלנו? ולאן אנחנו בכלל שואפים להגיע? אלו רק חלק מהנקודות שהמשיכו ללוות אותי כל הדרך חזרה ועם הגעתנו למחנה ביער לביא הסמוך לצומת גולני.

עם ההגעה למחנה, כל קבוצה התחילה להכין אוכל לארוחת ערב. כל אחד מחברי הקבוצה תרם בצורה כזו או אחרת, והיות ואינני בשלנית רגולה, התמקדתי בהבאת המצרכים. לאחר שתמה ארוחת הערב, נתבקשנו להגיע לפעילות עם הקבוצה מלווים בכיסוי עיניים, פעילות שדרשה שיתוף פעולה.

כשכולנו היינו מכוסים עיניים נדרשנו ללכת ב"רכבת" אחד אחרי השני לאורך מספר דקות בלתי מבוטל ביער. שם עשינו מספר פעילויות כשאנו חסרי יכולת לראות, מה שקירב בין חברי הקבוצה אף יותר וגרם לנו לסמוך איש על רעהו "בעיניים עצומות".

הגיע סוף היום הראשון וכך נפל גם החושך על המחנה, בעוד שאני נותרתי מלאת אדרנלין מרצף אירועי היום. ללכת לישון לא הייתה אופציה, ובעודי משחזרת את סצנות היום החולף נזכרתי שלא לחינם הבאתי את הגיטרה שלי. ומה מחבר בין אנשים יותר מאשר מוזיקה? הסיום הטוב ביותר ליום מלא החוויות היה לשיר ולנגן עם חברים שלא שרתי או אפילו דיברתי איתם מעולם, למי רות שכולנו באותה שכבה וכולנו מסתובבים באותם המסדרונות.

כוחה של קבוצה

בוקר היום השני: ואיך יכול להיות זה בוקר טוב ללא שיר ה"בוקר טוב" מההצגה של "עוץ לי גוץ לי"? לאחר שהתעוררנו והתארגנו, שמענו מפי נעה המדריכה שהיום יעסוק בעיקר בקשר וביחס שלנו לחברינו, ולסובבים: "שומר אחי", על פי הכיתוב הרשום על חולצות "השומר החדש". ההגדרה הזו של "שומר אחי" התבררה לי רק מאוחר יותר אולם

הארץ, נערוך דיונים בקבוצות על מגוון נושאים המקשרים אותנו למדינה, לחברים, למשפחה ול- עצמנו, נעבוד בשטח וכך נעזור לחקלאים לתחזק את האדמות, ובעיקר נקשיב אחד לשני, נהיה פתוחים לראות מעבר לחיי היומיום שלנו. עד מהרה הבנתי שהטיול שלי הפך לקצת יותר מרק "בריחה מהמציאות".

השכבה התחלקה לשני "גושים", שיצאו לסדרת שטח. כל "גוש" התחלק לקבוצות קטנות יותר, שהכילו מספר נציגים מכל כיתה. כך נוצר ערבוב בין ילדי השכבה, מה שגרם להיווצרות קשרים בין ילדים מכיתות שונות, שלא היה ביניהם קשר קודם.

להתמודד עם עצמך

בוקר הטיול: ההתרגשות היתה בשיאה. בייחוד משום שהסכב הראשון של השכבה חזר מסדרת השטח עם שלל חוויות חיוביות, חברויות חדשות, תובנות חשובות ובעיקר סיפוק אישי וקבוצתי גדול.

עלינו לאוטובוסים בחשש שמא מזג האוויר לא יאיר לנו פנים, אולם עם אופטימיות זהירה והרבה ציפייה. הגענו לנחל תבור, התחלנו את הטיול ודבר לא יכול היה להוריד את מצב רוחי המרום. לא-חר פעילות היכרות קצרה המשכנו תוך התחברות עם ילדי הקבוצה במסגרת קצת פחות רשמית, כשהנוף המדהים וכל הירוק שמסביב תורם בהחלט.

מזג האוויר היה מצויץ והכל התנהל כמתוכנן. מעת לעת עצרנו ושמענו מגוון סיפורים או קטעי מידע על המקום שבו אנו מטיילים, ועד מהרה הגענו לישורת האחרונה במסלול - עלייה אימתנית ותלולה. המדריכה ביקשה להשתדל לשמור על השקט בעליה ושכל אחד יתרכז, ויתמקד בעצמו. תחילה, היה נדמה כאילו תהיה זו עלייה קצרה שאינה בעייתית במיוחד, אולם ככל שעבר הזמן התגלה כי לא כך הדבר. אני זוכרת את התחושה הזו, שעם כל צעד קדימה אני מתקרבת יותר לפסגה. ועם כל הקושי, זה מה שעמד לנגד

תמיד אהבתי לטייל. לצאת קצת מהשגרה, לנעול את נעלי הטיולים, לחבוש כובע על הראש ולמלא את הריאות באוויר קצת אחר.

ולכן כששמעתי על הפרויקט של השכבה בשיתוף עם ארגון "השומר החדש", לא היתה מאושרת ממני. שלושה ימים, שינה באוהלים, עבודה בשטח, יציאה מהשגרה צפופת המכונים. חלום. כהכנה לפרויקט, הגיע נציג מהארגון על מנת להסביר לכל כיתה בפני מה אנו עומדים. ומהר מאוד התברר כי הטיול שח"למתי עליו מעט שונה משרמייתי. ארגון "השומר החדש" הוקם ב-2007 על ידי קבוצת פעילים אוהבי הארץ במטרה לסייע לחקלאים, לבוקרים ולכלל אורחי המדינה בשמירה, עבודה חקלאית והחזקת השטחים הפתוחים בנגב ובגליל. הקמת הארגון נבעה בעיקר מהתנכלויות שחוו חקלאים, כמו גם פשעים כגון חיתוך גדרות, הצתת השטחים וגניבת בקר - פשעים שגרמו לנזקים כלכליים קשים לחקלאים, מה שהוביל בהרבה מן המקרים לנטישתם. יש להרגיש כי נטישת השטחים נעשתה בתור מוצא אחרון בהחלט. החקלאים, שהתפרנסו מהעיבוד האדמות, נשארו ללא פרנסה ונאלצו להתחיל מחדש.

אני חייבת להודות שלא הייתי בטוחה למה לצפות מ"שירה בציבור" אך הופתעתי לטובה. כל התלמידים שרו ורקדו והוציאו את כל שארית האנרגיות שלא הוצאו בעבודה מוקדם יותר באותו יום

ארגון "השומר החדש" הוקם מתוך ההבנה כי רק באמצעות עבודה משותפת וערכות הרדית יהיה ניתן לשמור על אדמות המדינה. וכך, מקבוצה קטנה של אנשים שהחלו לערוך תורנויות של שמירות על שטחי החקלאים, נהפך הארגון למשמעותי ותורם ולכוזה שאי אפשר בלעדיו.

ואיך תלמידי תיכון ממרכז הארץ משתלבים בכל הסיפור? במהלך שלושת ימי הפעילות, כך הסביר הנציג, נטייל בצפון

כאן!

לחזק את הקשר אדם-אדמה

היום שבה שכבה י"א מן הסכב של השני בסדרת "השומר החדש", ובכך באה אל סיומה פעילות ערכית ראשונה במעלה. פעילות זו עולה בקנה אחד עם יעד מרכזי שהצבנו לעצמנו - הצוות החינוכי ומנהיגות שכבה - לשלוש השנים בחטיבה העליונה, והוא: מעורבות חברתית ונתינה לחברה.

השנה בחרנו לשתף פעולה עם ארגון "השומר החדש". ארגון זה חרט על רגלו ליצור שינוי תודעתי ואסטרטגי בחברה הישראלית, לחזק את הקשר לאדמה ולהטמיע ערכים של אומץ אזרחי וערכות הדדיות. הארגון פועל למען חקלאים, בוקרים, בעלי ארמות וכלל אזרחי מדינת ישראל ומסייע להם בעבודה החקלאית.

מטרותיו של ארגון זה עולות אפוא בקנה אחד עם ערכיו של הכפר הירוק, בית ספר למנהיגות סביבתית השייך לחינוך ההתיישבותי במשרד החינוך. באמצעות מחנה זה ביקשנו לחזק בקרב תלמידינו את הקשר אדם-אדמה, שאנו מאמינים בו. במחנה זה כרכנו יחד עבודה חקלאית ותוכנית חינוכית-ערכית: חוץ מן העבודה ההתנדבותית בשטחים החקלאיים השתתפו התלמידים בסדנאות ובמעגלי שיח וחוו חיים משותפים ועצמאיים בשטח. פעילות זו זכתה, אם לנקוט לשון המעטה, לתגובות חיוביות ביותר - מצד התלמידים ומצד הצוות החינוכי. ואמנם כבר התרגלנו לשמוע שבחים על תלמידי הכפר, אך גם הפעם נעים היה לשמוע את התשבחות הרבות.

תודה לצוות המסור ולעוד מורים שהתחברו לרעיון וליוו במסירות את הסדרות ותקציר הידיעה מלהרחיב. אנחנו רוצים להודות לצוות המטבח המסור בהובלתה של שרה - שבעקפיץ לימד אותנו פרק במסירות, באכפתיות ובחברות. במוז אוויר חורפי וסוער, עשי רות קילומטרים מן הכפר הוגש לתלמידים אוכל חם, טעים ומזין.

נתי פס, רכז שכבה י"א

המדריכה ביקשה להשתדל לשמור על השקט בעליה ושכל אחד יתמקד בעצמו. תחילה, היה נדמה כאילו תהיה זו עליה קצרה, אולם ככל שעבר הזמן התגלה כי לא כך הדבר

עקב מסה גדולה של עננים שהביאו איתם לילה סוער וגשום. לצערנו, לא די בכך היה לאמא טבע שהחליטה לגרום את ענניה גם ליום המחרת, ובעקבות כך התבטלה העבודה ביום השלישי. אך למרות התנאים הצלחנו לקיים פעילות סיכום בה דנו בקשר שלנו אל המדינה - האם אנו מרגישים קשורים אליה? האם אנו גאים להיות ישראלים? האם היינו רוצים לשנות משהו? האם היינו רוצים לגור במקום אחר לו היתה לנו אפשרות? בדיון עלו דעות רבות ומגוונות שגרמו לי להרהר בחלק שלי בארץ, ובעיקר לחשוב כיצד אוכל להפוך את המקום הזה, שאני קוראת לו בית, למקום טוב יותר.

מהפטי אל הציבורי

עם השאלות הללו, הטיול הסתיים וכך גם פנטזיית ה"בריחה מהמציאות", שהוחלפה בסופו של דבר בחוויה מעשירה ועמוקה הרבה יותר. מעבר לטיול, זאת היתה הזדמנות לצאת מה"בועה" שאנו חיים בה ולחשוב קצת מעבר לדברים המעסיקים אותנו בחיי היומיום.

שמחת להכיר אנשים שלא דיברתי איתם קודם ולחוות איתם חוויות מעשירות שאזכור עוד זמן רב. נהייתי לחלוק איתם תובנות שהגעתי אליהן במהלך המסע הזה, ולראות בעיקר איך הכול נבנה בשלבים: מ"שומר עצמי" (מי אני? מה אני רוצה לעשות ולשנות?), ל"שומר אחי" (עזרה הדדית, אחריות, אהבת האדם) ובסופו של דבר ל"שומר המדינה" (מה אני עושה פה ואיך אני גורמת לשהות שלי במדינה להיות משמעותית ככל האפשר?).

ראיתי עד כמה הטיול הזה קירב בין אנשים, גרם להם ליצור חברויות משמעותיות שלא היו נוצרות בשום סיטואציה אחרת, ולהגיע להבנות ולמטרות שהיו רוצים להגשים יום אחר. ועכשיו? זה כבר לא רק חלום. כי הבנתי שכל מטרות מופרכת כביכול שארצה להגשים, אפשרית לחלוטין. ובאמצעות מספיק כוח רצון, מוטיבציה, ואנשים טובים שיתמכו לאורך הדרך הכול אפשרי. חיפשתי חלום ומצאתי מציאות. ואין מאושרת ממני.

גל מאור, י"א/4

היה ברור שבאותו היום אנו רואים יותר מאשר רק לעצמנו, משמע - מתחילים בעבודה.

הגענו לשטח, שבו ישבנו בקבוצות ונעה סיפרה לנו הכל על הפשעים המתבצעים בשטחי החקלאים ועל נטישת השטחים כתוצאה מכך. הסיפורים וההסברים על המתרחש גרמו לנו להבין את החשיבות שבעבודה ובתרומה שלנו, ועודדו אותנו להתחיל את העבודה עצמה.

לקחנו כלי עבודה ויצאנו לשטח. התחלנו לנקות את העצים מכל העשבים, המטפסים והצמחים המזיקים שצמחו סביבם. זאת על מנת לתחזק את השטח ולגרום לחקלאים להרגיש שיש מי שנותן להם גב. במהלך עבודה אינטנסיבית של כשעתיים וחצי הצלחנו לגרום לשינוי ניכר בשטח. שינוי שנגרם אך ורק כתוצאה מעזרה הדדית, משיתוף פעולה, ומהרבה רצון.

אני חושבת שרק אז הבנתי כמה כוח יש לנו בתור קבוצה. ולא משום שהצלחנו לנקות כמה עצים באיזה שטח בצפון, אלא מפני שהיתה לנו מטרה ועברנו יחד כדי לעשות כל שביכולתנו להשיגה. העצים שלנו (שהחלטנו לקרוא להם יששכר, יחזקאל ויפה) היו נקיים ומסודרים, החקלאי והמדריכים היו מרוצים. אבל אנחנו הרווחנו הרבה יותר מרק טפיחה על השכם. בסוף העבודה כבר הבנתי מה המשמעות של "שומר אחי". חוויתי בעצמי את העוצמה של עבודה משותפת ועזרה איש לאחיו - הדאגה לא רק לעצמך ולעיסוקיך בלבד אלא גם התעניינות בסובבים. וזה היה הערך המרכזי שספגתי בתום העבודה. הידיעה שתרמתי ונתרמתי בעת ובעונה אחת גרמה לי להרגיש טוב.

חזרנו למחנה. שוב התחלנו בהכנות לארוחת הערב, אולם כעת עם איומים רציניים קצת יותר מאמא טבע שהחליטה להראות נוכחות. למזלנו, ארוחת הערב הושלמה בהצלחה ובהמשך הערב התכנסנו לשירה בציבור באולם המחנה. אני חייבת להודות שלא הייתי בטוחה למה לצפות מ"שירה בציבור" אך הופתעתי מאוד לטובה. כל הילדים שרו ורקדו והוציאו את כל שארית האנרגיות שלא הוצאו בעבודה מוקדם יותר באותו יום, והאווירה היתה משחררת ומהנה ביותר. משנסתיימה הפעילות, התפנינו לאוהלים

דעות אחרונות

9.5.2016

• הוויכוח על ההתנחלויות
שירה קנדל, 5/ט'

ימין ושמאל רק חול וחול

בימים אלה, מדברים יותר ויותר על נושא חשוב – ההתנחלויות. גם בכיתתי וגם בכלל הכפר הירוק. אישה אני בצד הימני של המפה, ורואה את ההפרדה בין הפלגים השונים, ימין ושמאל.

ברגע שהתחלתי לכתוב על הנושא החלטתי לפנות לאיתי גלזר, ילד מכיתתי. לאיתי דעות שמאליות, הוא חבר בנוער מרצ, הולך להפגנות באופן שבועי וגם על הטלפון שלו יש מדבקה של מרצ. הוא אומר שאינו קיצוני ותומך בשלום ובמתן זכויות מלאות לערביי השטחים. ההתנחלויות לפי דעתו הן מחוץ לתחום, בזבוז משווע של כספי ציבור והסיבה העיקרית לפילוג העם.

לעומתו, אני כאמור מחזיקה בדעות ימניות, אך לא תומכת עדיין בשום מפלגה. אני מאמינה שההתנחלויות מייצגות את הציונות, את ההגשמה העצמית וההגנה על ארצנו. המתנחלים נאמנים, משרתים בצבא בתפקידים בכירים ובשרה הקרב. גירוש המתנחלים הוא לא חוקי ולא מוסרי מפני שההתנחלויות הוכרו כחוק על ידי מדינת ישראל עוד בשנות השבעים של המאה הקודמת.

יש בכיתתי שלושה תלמידים (אשר מעדיפים לא למסור את שמם) שתומכים במחנה הציוני, בבית היהודי ובמפלגת יש עתיד – אשר עדיין אין להם עמדה מובהקת לגבי ההתנחלויות.

לסיכום, האמת שזה קצת מגוחך כמה תשומת לב אנו מקדישים לדעות שלנו ושל אנשים אחרים, בסופו של דבר אנחנו כולנו לומדים באותה ארץ ובאותו בית ספר אז מה מבדיל בינינו? לרוב אנשים באים לא פתוחים לרעיונות אחרים ואצלנו זה הכי נורא מפני שהשינוי והפתיחות אמורים להתחיל כאן – אצל נוער שמתחיל לגבש את דעותיו וערכיו.

על פשע שנאה וחופש הדיבור • נעם ניזרי, י"ב/2

מערכת שמאפשרת ביקורת מצמיחה אנשים טובים

בין תלמידי אמיס לתלמידי הכפר, אך יותר מכול הראו עד כמה חשובה מערכת שמאפשרת ביקורת עצמית כדי לגרום לאנשים להיות מאושרים וחופשיים יותר. אין ספק שמערכת שלא מטילה הגבלות, שנותנת גב, מקשיבה, מוכנה לשמוע ביקורת ולתקן היא מערכת שמצמיחה אנשים טובים יותר. כן, מה שחופש ביטוי יכול לעשות!

לכן, אמנם החל תהליך אכיפה וניסיון למצוא את הפושע, נפתח תא גאה בכפר הירוק (גם תומכים מוזמנים!) ונערך המפגש הראשון שלו, אך זה לא מוריד מהאחריות של הכפר כמוסד חינוכי ומהאחריות שלנו, התלמידים, על המעשים – ועל כך שאיננו מנסים למנוע אותם.

עלינו להתמודד עם מה שאולי נראה שולי בחומרתו, כי הוא עלול לגרום אחריו דברים גרועים בהרבה, ועלינו ליצור סביבה עוינת. בכפר הירוק אנשים מרגישים בנוח לצאת מה"ארון", זה משהו להתגאות בו! זה הישג חינוכי ואנושי מרשים, ואם לא נשמור עליו, הוא עלול להיעלם.

הכפר הירוק הוא בית ספר המצטיין בחופש הביטוי. על אף הביקורת שהוא סופג לפעמים, אל לנו לשכוח שמדובר במוסד של מערכת החינוך. לכן, אני מאמינה שהכפר הירוק הוא מוסד חינוכי, אשר מנסה ככל יכולתו לאפשר את חופש הביטוי בו, בין אם מדובר במגמות אמנותיות שונות המאפיינות ביטוי עצמי, עיתון הכפר בו רשאים התלמידים לכתוב ולהתבטא כרצונם, ואף במסדרונות בית הספר רשאי כל אחד להחזיק באיזו עמדה שהוא בוחר ואף להציג אותה באמצעות סטיקרים על הלוקר האישי למשל, כל עוד אינו פוגע באיש. למרות כל זאת, נעשה בשבוע האחרון (הכתבה נכתבה ב-23 בפברואר) בכפר מעשה חמור מאוד. אני טוענת שזהו פשע שנאה לכל דבר. כמה מחבריי בכפר החליטו לשים סטיקרים של הקהילה הגאה על הלוקר האישי שלהם – קיי שטו אותו כראות עיניהם, על מנת להביע את תמיכתם, ואת השותפות שלהם במאבק הלהט"בי.

למחרת בבוקר כשהגיעו חבריי לבית הספר, ראו כי הסטיקרים נתלשו. חשוב לציין, שיש עוד סטיקרים על לוקרים נוספים התומכים במגוון דעות בדיונים שונים המעסיקים את החברה שלנו כמו זכויות בעלי חיים ותמיכה במפלגות שונות, ובכל זאת נתלשו דווקא הסטיקרים התומכים בקהילה הגאה, דבר המצביע ללא ספק על כוונה תחילה ועל פשע שנאה מכוון, שנועד להדיר דעה מסוימת משיח הקירות בכפר. הדבר מאכזב במיוחד לאור העובדה שלפני כמה שבועות הגיע הכפר הירוק לשיא חופש הביטוי (הישג חינוכי מרשים בעיני) כאשר קיים מופע "ספוקן וורד" בשבוע האמנויות. ספוקן וורד היא אמנות עכשווית העוסקת בשילוב בין שירה ותיאטרון. דרך ההצגה של השיר היא חלק מהיצירה עצמה. שירה מדוברת משתמשת באמצעים כמו חריזה, מקצב או מצלול. השירה המדוברת תופסת לאחרונה תאוצה, ויש פורומים רבים לנוער העוסקים בה.

צפיתי יחד עם שכבה י"א במופע של קבוצת הספוקנוער שנפתחה בכפר הירוק. קבוצת הנערות והנערים הכישרוניים הללו, עלו לבמה ושפכו את ליבם בפני כל מי שהסכים לשמוע. הם עשו זאת בכנות, נאמנים לעצמם, בשפה בהירה וברורה אך לא נמוכה.

הם לא חששו לבקר גם את המוסד עצמו, את מערכת החינוך, את הנורמות החברתיות, הם הראו עד כמה פורה המפגש

הם לא חששו לבקר גם את המוסד עצמו, את מערכת החינוך, את הנורמות החברתיות, הם הראו עד כמה פורה המפגש בין תלמידי אמיס לתלמידי הכפר, אך יותר מכול הראו עד כמה מערכת שמאפשרת ביקורת עצמית כדי לגרום לאנשים להיות מאושרים וחופשיים יותר. אין ספק שמערכת שלא מטילה הגבלות, שנותנת גב, מקשיבה, מוכנה לשמוע ביקורת ולתקן היא מערכת שמצמיחה אנשים טובים יותר.

• Terror Attacks דנה ווסטמן, י'

Rationalism against fear

Today, I read an article that described what we, as ordinary people, can do against terror organizations like ISIS. Be a rational person, it said.

Each time I hear about another massacre or attack I feel helpless. There is nothing I can do to change the reality, there is nothing I can do to prevent terror organization terrorizing me, or is there?

I was always taught not to take anything in life the way it is - if it doesn't feel right. So why should I do it now?

All of us want to continue enjoying being free. Therefore, we have to take action because we can't ignore our freedom being threatened.

Terror organizations want to implement fear in the society. The intention of the attack on Charlie Hebdo, for example, was to suppress the freedom of speech. Had the magazine stopped publishing, the terrorists would have achieved what they were aiming for. We cannot let this happen.

And therefore, be a rational person and focus on the positive things in life instead of letting yourself being terrorized, it's the only action we can take right now.

Terror organizations want to implement fear in the society. The intention of the attack on Charlie Hebdo, for example, was to suppress the freedom of speech

צילומים: שאול גולן, שאטרסטוק

בין מורים לתלמידים • דורית רוזנפלד, מורה למנהיגות

היום יותר קשה להתבגר מפעם

דרות עם תסכול (נראה לי ששמת פחות מדי שמרים, התחל מהתחלה, לא נורא), איפוק (ענה בנימוס גם לאחרון לקוחותינו), דיוק (מדרת את כמות הסוכר לפני שהוספת לעיסה?), סקרנות (נשאר מעט בצק, חמאה וצימוקים - שננסה לחמניות חדשות?) והתמדה (הלחם שאנו מוכרים חייב להיות טרי, תמיד).

כעת נרחיב את מהות היחסים הללו לחינוך בכלל. תחילה נסי כים כי אכן גוגל יודע הרבה מאוד, נסכים כי תלמידנו הם "ילידי טכנולוגיה", נסכים כי הם גדלים למציאות רבת מימדים (גם כאן ועכשיו באמצעות החושים וגם שם במרחבים הסייבריים), נסכים כי הם מתבגרים במציאות פוסט מודרנית מורכבת עם אינסוף דרגות חופש. אם כך, מה תפקידנו? מה הוא עתיד החינוך? לשם מה נחוץ חינוך? התשובה טמונה במאפיה, במקום חמים ונעים שבו יכול הבצק לתפוח לאיטו ברכות ובו יכול הילד ליהנות מתקופה מורטורית (מלאכותית), מוגן עדיין מהעולם שבחוץ, מוגן בסבלנות של המבוגר, מוגן ביחסים מיטיבים, מכילים, מלמדים בעדינות, ברכות.

מעשה החינוך הוא בעל חשיבות מכרעת בהכנת התלמידים לחיים טובים, המתאימים להווייתם, המאפשרים להם מימוש יכולותיהם הטבעיות. אני יודעת, קראתם כבר משפטים אלה כשתיארת את תפקידו של האופה המכין את השוליה שלו למלאכת האפייה, מלאכת החיים.

שוליה לא במובן של חוסר ערך, שוליה במובן של "חג בשולי החיים", עוד לא אפוי, עוד לא ממש בשל.

עתידי של החינוך בפרידה מתפקידו המצומצם של העברת ידע לתפקיד רחב כחיים עצמם, עתידו של החינוך בעברו, מה שהיה אי פעם ייעודו של החינוך - ישוב ויתממש.

תפקידם של אנשי חינוך לתמוך בתלמידיהם לקראת חייהם כבוגרים. לא יהיה להם פשוט, אם להיות כנים, יהיה להם קשה בהרבה ממה שהיה לנו. לנו היו ודאיות, היתה לנו השכונה, היו מסלולים, היו תנאי "אם" - "או", היו שבילים סלולים שאם פסעת בהם הגעת.

להם יהיו דרגות חופש גלובליות, קהילה רופפת, קשר קלוש בין מאמץ והצלחה, פרידה מוודאויות, פרידה ממבני סמכות, פרידה מביטחון סוציאלי, כלכלי. תפקידנו ואחריותנו הבלעדית כאנשי חינוך הנה לצייד את תלמידנו, מתוך יחסים מכילים ומתווכים, להתמקמות אנושית מערכתית טובה בעולם.

תפקידנו ואחריותנו הבלעדית כאנשי חינוך הנה הענקת הזדמנות הוגנת לתלמידנו לפיתוח אופי ומערכות יחסים מיטיבות עם עצמם ועם הזולת. ונהיה כולנו, בכחינת "נאה דורש - נאה מקיים"

לפני מספר חודשים שאלתי את בני האמצעי, חייל בן 20, שאלה, אם אינני טועה היתה זו שאלה בדבר שעות פתיחה של דוכן אוכל רחוב נחמד שאכלתי בו פעם ורציתי לשוב ולבקרו. הוא התבונן בי מספר שניות וענה בפשטות: "למה את שואלת אותי? אני לא יודע, תשאל את גוגל, הוא יודע הכול".

לפני כשבוע ביקשתי מבני הבכור, בן 25, להעביר קבצים ממשבי העתיק למוחשבה החדש של בתי, עליו קל ונוח לי לעבור גם הוא התבונן בי מספר שניות ואמר: "בכית, אולי באמת הגיע הזמן שתורקי את המחשב הישן שלך, בגלל ההונחה שלך הוא גוסס כבר שנים - באמת, בעצמים שלך את מטפלת טוב יותר".

הצעירה שלי? כמעט בת 16, היא פשוט לא מבינה למה אני מעתיקה לפנקס שם של ספר טוב שממליצה לי עליו חברה או מתכון.

"אמא, מה את בדיוק עושה?" היא פונה אלי בסבלנות, "בש" ביל מה, לדעתך, יש מצלמה ותוכנות בטלפון, בואי אתן לך רמז - כדי לא לרשום ולהרוס את יערות הגשם?"

רבות דובר על טכנולוגיה בעידן החינוך הפוסטמודרני. אומה, בפשטות, עתידו של החינוך בעברו, מה שהיה אי פעם ייעודו של החינוך ישוב ויתממש.

זוכרים את המונח "שוליה"? נתבונן בו לרגע: ביחסים בין מומחה לשוליה, ביחסים בין מלמד ולומד, ביחסים בין חונך וחניך, ביחסים בין זה שצעיר וטרם הבשיל למעשה החיים לבין זה שבקיא בהוויות העולם, נתבונן ביחסים, נתבונן במטרתם.

מטרת יחסים אלו היא גם פשוטה וגם מורכבת לאין ערוך: הכנת הצעיר למלאכת החיים, צידור בכלים שיאפשרו לו לשגשג ולהשיג חיים טובים, המתאימים להווייתו, שיאפשרו לו מימוש יכולותיו ועוצמותיו הטבעיות. מטרת יחסים אלו היתה ללמד מקצוע, כן בהחלט, חלק מרזי המקצוע היה גם מרכיב פיתוח האופי של התלמיד, תמיכה בפיתוח סוג האדם שהתלמיד נועד להיות, פיתוח טיב יחסי הגומלין שלו עם אנשים אחרים ועם עולם החיים כולו.

כדי להעמיד שוליה בעל ערך האופה המומחה לא הסתפק ב"הוראת" רזי הערבוב, הלישה, ההתפחה ואפיית הלחם, זה, אינו מספיק כלל וכלל.

האופה צייד את השוליה שלו גם במתנת הסבלנות (מוג האוויר היום קריר מעט, ההתפחה תימשך זמן ארוך יותר), בה שיבה לטווח ארוך (עשה חישוב לכמה שקי קמח נודק בשבוע הקרוב לפני שאתה נוסע לתחנת הקמח), בתכנון (אם תאחר לשכב לישון, תלמיד יקר שלי, לא תוכל להשכים קום ועיסת השאור לא תספיק לתפוח), האופה לימד את תלמידו התמור

העולם שייך לכמונזים ה-3 עירום

עשר שנים לתחרות שירים וסיפורים של הכפר הירוק • קטעים מהשירים והסיפורים הזוכים

סיפורים בחטיבה

מקום שלישי
יונתן זידלה, ז'6
● קפיצה גדולה

"הרגשתי את הרוח הקרה על הצריכה בגב שלי". "הרגשתי דורות שלמים של קאיוגים סומכים עליי, מחזקים אותי". הגיע הרגע, אפשר היה לשמוע את קול הנפילה והזרימה של המפלים. התופים נשמעו ברקע. הנתזים של המים הקפואים ציננו כמו טל את גופו. שערו החום התנועע ברוח. "לומוס, תיכנס לבקתה!" קראה האישה לבנה. "אני נכנס", הוא השיב. הוא הסתכל על אזור אירוקוויט (מפלי הזעם באינדיאנית/ מפלי הניאגרה) ונכנס לבקתתו. כתמיד הוא ליחשש תפילה מול סמלו של שבט קאיוגה והמשיך לחדרו. הנער בן השבע עשרה נכנס למיטתו. הוא שקע במחשבות ואחרי כמה דקות הוא הצטרף לעולם קסום - עולם החלומות.

מקום שני
יהלי מורד, ט'4 ● הדיאלוג או הילד שהתאהב ברעיונות

"היה שלום, ותודה על הדגים", היא אמרה בברכת פרדה משועשעת וירדה לכיוון הדלת. "אבל היום כבר כולם טבעונים, אז תודה על

הטופו או משהו". חייכתי. נשמעו הצפצוף וההקלטה המבשרים על הגעה לתחנה, הדלי-תות אוושושו ונפתחו. ההורים שלי הם צלמים מסחריים. הם מציינים למים לחברות גדולות, בעיקר מזון. אחד הפחדים הגדולים שלי כילד היה לגלות מאוחר מדי פיגומי סיכות בכריך שלי. איום אחר היה כדורי גלידה מחמאה, והיה גם החלב- שהוא בכלל דבק פלסטיק. היום אני כותב שירה. אני לא קורא לעצמי משורה, אבל מעז לטעון בזהירות שיתכן כי אולי יש ערך מסוים למה שאני כותב. נראה לי

מקום ראשון
ענבל טוויטו, ח'8
● זה לא חייב להיות ככה...

בדירות, רעב וגעגוע. זה מה שהרגיש יוסף רוזנבלום בימים האחרונים, מאז סיפר להוריו שהחליט לעזוב את הדת ולחזור בשאלה. הם לא היו מופתעים במיוחד. כבר כשהיה נער הוא היה שונה מכולם. היה מסתכל ימינה ושאלה, שואל שאלות, מתעניין בבחורות. לכן חיתנו אותו כמה שיותר מהר. שיהיה עסוק במשפחה ובישיבה. שלושה שידוכים פסלו, אחד אחרי השני. רק עם האישה הרביעית הסכים להיפגש, לערב אחד בלבד, והתאהב בה מיד.

← "אפילו כשאני כבר אהיה סבא, אולי בן שמונים שנה, תמיד אני אבקש מאבא שיספר לי לפני השנה" (יהודה אטלס). השנה אנו מציינים עשור לתחרות שירים וסיפורים. בכל שנה משתתפים תלמידים רבים וכותבים מפרי עטם. היצירות מרגשות, מיוחדות, מעניינות ומקוריות. בכל שנה אנו מארחים משורר/ סופר לשיח עם התלמידים. בין האורחים בעבר היו רוני טוויטו, אגני משעול, סביון ליברכט, שמעון ארף, אשכול נבו ורפי וייכרט. השנה הופיעה המשוררת נעם פרתום, שהציגה את תחום השירה המדוברת, וכן הולחנו שירים שזכו בשנה שעברה. כל בוקר כזה הוא חגיגה לכתיבה. אנו נחשפים לכישרון הכתיבה של התלמידים, נהנים ומתרגשים בכל פעם מחדש. אני גאה בכם, תלמידים יקרים, על החשיבות שאתם נותנים לטקסט הכתוב, בעולם שבו הטכנולוגיה תופסת חלק מהותי מחיינו. ניפגש בשנה הבאה עם יצירות חדשות, ואל תפסיקו לכתוב.

עינת פוליטי, רכזת ספרות בתיכון

שירים בחטיבה

מקום שלישי
מורד יהלי, ט'4
● Happy New Year!

תמונה מפרט:
השמש ירדה והחשך עלה והשלוליות נקו
ואנחנו נעצרים זה בזה על זה.

על הספה מטלטלת מפת עיר צפופה
עיר מקלט, שהאקלים בה מוסת בדיוק
וקפדנות.
לכשיתערצה אפנה אתכם לשיר אחר
בינתיים-
אצבעות כהות משתלבות בכחירות
ליצור מעברי חציה.

ורק כותב שורות אלה
כתב שורות אלה
חיה חיה תועה -
ושמת.

מקום שני
רוני בר אור, ט'7 ● ליצור

מתפלת בתוכי אנרגיה
ומתעצמת.
מתפלת מתוך המלים
הפורטות על מיתרי נשמת
הכמיהה לשלמות.
בנגיעה בטוחה של העט
על הדף,
זה קורה.
אני שטה.

מגיעה למקום נמרץ, חמקמק
וסוחרף
פתחה לצלילים והברות,
ובתנועות מהירות של הקשת
על המיתר,
אני עפה.

מקום ראשון
דפנה לוקאץ', ט'7

● יקום של חפים מפשע (בית ראשון בלבד)

פעם לא שמעתי לא.
הייתי אז קטנה יותר
ומה שרציתי פשוט בא
אבל זה כבר לא קורה
וגדול משנה תמיד נמצא
מתחת לעינים העיפות
שרק דורשות רגע אחד של
כז.
כן היא מלת חייב מאד נחמדה.
ותמיד היתה לי חבה אליה
מכיוון שאין לה אף קשר לאכזבה
או לטרטור רגשי
שלהגע לא
נפסק.
אבל אז יבוא אחד,
ויטיל בי "משמעת" חנוקה מרגש
שרק דורשת ממני להיות צבע אחד
ולא מגון
ובלי רגע של דממה.

המורות לספרות נורית שלם, ענת פוליטי וענת שושני

יריד עבודות בספרות ט'7

אמן? אוהב יצירה?

אופן ההבעה של אמנים היה נושא הלימוד בשכבה ט' בספרות • אחר כך הם גם ערכו על כך יריד

בכיתה ט' מתחילים לגבש זהות אישית, להחליט החלטות חשובות ובכלל... להתבגר. במסגרת שיעורי ספרות עסקנו באופן שבו אמנים מביעים ומגבשים את זהותם בעזרת פרי עבודותיהם.

בעקבות השיעורים נערך יריד ספרות, שהציג את פרויקט "זהות אישית" שעליו עבדנו בכיתות. היריד כלל "מוזיאון ספרות", שבו כל תלמיד הציג, כמו במוזיאון, את עבודתו היצירתית המושפעת מהפרייקט. תלמידי השכבה עברו בין הכיתות וראו את היצירות המושקעות של שאר התלמידים.

המוזיאון היה יפה ומרשים, היה ניתן לראות את ההשקעה הרבה, ואת היצירות בעבודות – אף עבודה לא הייתה דומה לשנייה, לכל אחת היה אופי אחר המורים התרשמו מאוד.

בזמן שהתלמידים הסתובבו בכיתות, ברחבה התבצעה החלפת ספרים שהתלמידים הביאו. התלמידים התלהבו מהרעיון והספרים התחלפו במהירות, חלקם נתרם לספריית הכפר.

ברקע היריד ניגנו הרכבים, שנתנו תחושה של מרץ, שהקים את התלמידים להסתובב בין הדוכנים והכיתות, כך שכל השכבה היתה בתנועה ממקום למקום. בנוסף, בהפסקות בין שירי ההרכבים, כדי להוסיף ל"טאץ" הספרותי, הקריאו התלמידים שירים, כמו הופעות קטנות. השכבה נהנתה מאוד גם מהאווירה וגם מסוכריות הטופי.

לסיכום, אנחנו והמורים הצלחנו ללמוד ספרות בדרך מעט אחרת, ולהביע את עצמנו בדרכים מהנות ויצירתיות.

נואי פנחס, דפנה לוקאץ', ט'7

סיפורים בתיכון

מקום שלישי

גבי שטרית, י"ב/5 • צדיק בעל כורחו

בימים שלפני ראש השנה היה יושב במרפסתו תמיד, מוקף עציצים כמושים שכבר מזמן פסק מלהשקות, מספיג ביד רועדת את התיון בנייר המטבח ואו מקרב אותו אל אפו ושואף. בימים ההם היה עברו מתערבל בו ודועך והיה שהספיג את התיון הספוג בנייר נוסף, או פותח תיון חדש, מרקיב בכך את הישן.

צדיק היה בעל כורחו. בפי עמים בהן יצא את פתח הבית והיה קונה לו דברי מאכל, טעה ושילם פעמיים. "צדיק" קרא לו המוכר.

מקום שני

איתי טובץ, י"5 • התקווה בת אלמוות (מתוך משפטי הסיום)

"אני לא מבין", אמר המוות, קולו מאבד את נימת הציווי, "תראה לי למה, למה אתה צריך לחיות?". מארק קם והשאיר את גופו מאחור. הוא הוביל את המוות לפארק והצביע על ילדים משחקים "ילדים הם בני אלי"

המשוררת נעם פרתום בתחרות שירים וסיפורים על שם בני קריאטי (בצילום)

שירים בתיכון

מקום שלישי

פנינית ליבר, י"ב/2 • מעוז שאננים (2 הבתים הראשונים)

כחיה רצה במשתד הייתי משתוללת, מרצה. כעבר משק לביתה הייתי מקרקרת וגועה.

הנח ידה עלי וגע בי כי מעולם לא ידעתי אחרת. הנח ידה עלי ונשך בי כי אני מתרת.

מקום שני

נעם ניזרי, י"ב/2 • חמצצים

את הרגש שאתה נותן לי אקח למפלגת, אקנה לי ספריות חמוצות מתוקות

שעושות בפה טעם של עוד. תטעם אותן מקצה הלשון

בעת שאמר לך מלות אהבה

מקום ראשון

יהונתן צאיג, י"א/4 • לך

בחיקי, בשדותי, בין שבולי, חצבתי לך ריק לך בשבילה מסתור. תוכלי שם לנוח, בשלוחה לנשם את השקט. תוכלי שם לרגע, לא לפחד מדבר.

כי שם אין סגוף ואין מאפים דמה.

נהרות לנפשה, כאבן זקופה. שם תוכלי להתערטל מיומה. לשקע עם לאותה הפשיה. שם משעט השדים לא ינתש צלה.

שגאות לך תרבה, ואת גבו רה.

תהיי שם, רק את לעצמה. תהיי שם –

בחיקי, בשדותי, בין שבולי, בלבבי

גבי שטרית מיי"ב/5 זוכה

8/20
האמנויות

אמנות אלוהים

שבוע אמנויות הוא חגיגה של תיאטרון, העמקה בספרות, ציור ופיסול • כי "חינו מחייבים אמנות"

לשחק זה לא משחק

כל מה שקרה סביב ערב ביכורים של מגמת תיאטרון היה לימוד אחד מאתגר ומרגש

יוצר, וגילינו מהו הכוח האישי שלנו כיוצרים. לאחר עבודה אינסופית ושבוע אינטנסיבי במיוחד של חזרות שבו הכפר הירוק שימש לנו כבית, העלנו את מופע ערב הביכורים. המאמץ והעבודה השתלמו והדמיונות והרעיונות האישיים קמו לתחייה. המופע שהעלנו היה עבורנו מגוון מאוד אבל הכי חשוב – היה שלנו. הרגשנו שהקהל התלהב, נהנה, התרגש בכה וצחק גם יחד. ואנחנו? לפני המופע הרגשנו במיוחד פחד ולחץ. במהלך ההופעות גילינו שהשד לא נורא כל כך, ואנו בהיחלט יכולים להופיע מול קהל של ילדים ומבוגרים, ואף להתגאות ביצירות שלנו. כמו כן, הופענו מול כל שכבות בית הספר בקרקס. ההופעה בקרקס היתה מאתגרת אבל חידרנו את יכולתנו לעמוד מול קהל גדול ועברנו שיעור מצויץ בפרוהקציה – שליחה של הקול לעבר החלל. במבט לאחור, למדנו עד כמה חזק הוא כוח האנסמבל והקבוצה וכמה רחוק יכול להוביל אותנו כוח הרצון. כנראה שהתשובה לשאלה "מהי דרמה" לא תיפתר במלואה לעולם, אבל עבורנו דרמה היא עצם העשייה והפעולה, לקיחת מילים פשוטות והפיכתן למוחשיות בעזרת משחק.

אסף אגא, נועם מנור, י' 7/

במסגרת שבוע האמנויות, כתלמידי מגמת תיאטרון בכיתה י', העלינו את ערב הביכורים, שהוא הופעה במכלול יצירות מפרי עטם של התלמידים. ההופעה כללה 21 קטעים שנכתבו ובימו על ידי תלמידי המגמה ושוחקו על ידי חבריהם לכיתה. הופעת ערב הביכורים אמנם היתה משמעותית ומיוחדת, אך רק סיומו של פרויקט ארוך ומעניין שמטרתו היתה לפצח את השאלה הדרמטית – מהי דרמה? כמו שור זועם בזירה, כך הפתיעו והבהילו אותנו לימודי התיאטרון בתיכון. משום מקום, וללא שום ציפייה קפצנו למים והתנסינו בדבר שמעולם לא התנסינו בו קודם – כתיבה ובימוי. בתחילת נובמבר התחלנו לכתוב קטעים פרי מחשבתנו ודמיוננו. תחילה, נראו לנו הקטעים חסרי כל משמעות ושטחיים מלבד יכולתם לברר את הקהל. הרגשנו כי השאלה "מהי דרמה" עדיין מתנודדת תלויה באוויר ועדיין אין לנו תשובה עליה, אך לא ידענו שוהי רק ההתחלה. עם הזמן, שובצו שחקנים לסצנות השונות והבימים החלו לעבוד במרץ על הקטעים שלהם ולהפיח בהם חיים. אמנם התהליך היה איטי, מאתגר ומדי פעם מייאש, אבל בסופו של דבר החלו הקטעים להתגבש ולקבל צורה. אט אט גילינו מהו כוחו של

ערב ביכורים בשבוע אמנויות, בהנחיית רכז מגמת תיאטרון ומארגן שבוע אמנויות, יונתן עוזיאל

רק על עצמי לספר ידעתי (בשש מילים!)

לסיפור קצה. בסוף השיעור שמענו סיפור קצר שכתב ארז דוה, בנושא צבעים וריחות, ארז הוא סופר עיוור וכדי להמחיש את חוויית המילים ועוצמתן עבורו, כל אחד מהכיתה לקח כרטיס שבו צוין חוש, רגש או צבע ועל ידי מספר משפטים התבקשו לתאר את המילה שהופיעה בכרטיס, גילינו שתיאור מילולי של רגשות וחוויות זה ממש לא פשוט. רוני והרס העבירו את השיעור בצורה מעניינת ומגוונת, השיעור היה מעשיר ומעניין מאוד, והזמן חלף במהירות, ככה זה כשנהנים.

רוני לוי, אלה איסמן, ז' 8/

ביום האחרון של שבוע האמנויות, הגיעו אלינו לכיתה רוני והרס מכיתה ט' והעבירו שיעור בנושא "הספרות העברית". בתחילה, התנסו בתרגיל היכרות, שבו סיפרנו את תולדות חיינו בשש מילים. זה היה משעשע ומאתגר. לאחר מכן, ראינו סרטון על חיים נחמן ביאליק המשווה העברי ואחד מגדולי משוררי ארץ ישראל. בהשראת הסרטון תרגלנו כתיבת סיפור ללא האות ל', זו היתה משימה משעשעת וכמעט בלתי אפשרית, אך הצלחנו לעמוד באתגר. לקראת סיום השיעור ראינו מצגת על התפתחות השפה העברית שבסיומה היינו צריכים להמציא סיומת מעניינת

פורים בכפר

דורגל שהתמלא במתנפחים ופעילויות מהנות. כאשר הגיע הזמן לאכול כולנו שעטנו לעבר חדר האוכל לזלול את המאכלים הטעימים ולהמשיך להסתובב. החוויה הייתה מהנה מאוד וכשהגעתי לביתי היו לי חוויות רבות לספר כך שלא הלכתי לישון עד הבוקה. אני יכולה לסכם את הנשף כחוויה מהנה מאוד וממליצה לכולם להגיע בשנים הבאות.

אור כרמל, ז' 5/

הסיפורים על נשף פורים בכפר רבים מאוד והשמועות על היום ההפוך מתחילות עוד הרבה לפני תחילת הלימודים בכפר. בשבילי זה היה נשף פורים ראשון והגעתי מסוקרנת לקראת ההגיגה והתחפושות. רוב התחפושות היו מושקעות ונראו נהדר, היו לא מעט תחפושות קבוצתיות מדליקות (אני וחב' רותיי התחפשנו לרביעיית M&M). התכנסנו ברחבת השכבה ומשם עברנו לאולם הספורט למסיבת ריקודים ומשם המשכתי למגרש הכ-

הזמר ירמי קפלן ולהקתו יחד עם בניו בשבוע האמנויות באמפיתאטרון

רוקר ואבא

ירמי קפלן נתן אותה בהופעה! בכפר!

שבו נפל על הקהל מתוך מחשבה שיעבירו אותו בין הידיים שלהם וכך הקהל יעשה לו גל והוא למעשה "יגלוש על הקהל", אלא שבמקום זה כל הילדים דחפו אותו חזרה לכמה והוא נראה קצת לא מרוצה. לסיכום, ההופעה לא היתה שגרית אבל בה-חלט נהדרת והשאירה אותי ואת חברותיי עם שאלות על האבא הסטנדרטי.

שירה קנדל, ט' 5/

לומר בכנות, עד ליום רביעי לא ידעתי מי זה ירמי קפלן. שמעתי מדי פעם את השם שלו אבל לא הכרות של ממש. לכן כשישבתי באמפיתאטרון לא ידעתי למה לצפות, והאמת הופתעתי לטובה: קפלן הוא זמר די טוב, שיש לו שירים קצביים ואפילו שניים מילדיו לומדים בכפר. קפלן היה זורם, כריזמטי, נועז ולמספר רגעים אפילו מצחיק. בין הרגעים שאהבתי היה השלב

חנוך לויין של כווןולם

לא רק מגמת תיאטרון למדה ממחזותיו של חנוך לויין. כחלק משבוע אמנויות העבירו תלמידי המגמה שיעורים על מחזותיו בכל השכבות. נרשמה חוויה

שלנו ובהעברת חוויה חיובית לכיתות. באופן אישי למדתי במהלך השבוע, גם תיאטרון וגם כיצד לעבוד עם אנשים. ההדרכה בשבוע אמנויות היתה הזדמנות ליישם את החומר שלמדנו ולהעביר אותו הלאה, לתלמידים שלא נחשפו אליו. מצפה בכיליון עיניים לחזרתו של שבוע האמנויות בשנה הבאה.

שוהם ספרן

מגמת מוזיקה בשבוע אמנויות

עבוד תלמידי מגמת תיאטרון שבוע האמנויות הוא אחד מנקודות השיא. המגמה פועלת בשתי חזיתות: הן בה-צגת ערב הביכורים של שכבה י', והן בהעברת שיעורים פרונטליים לשכבות השונות. לכן, התחלקנו חברי השכבה הבוגרת של המגמה ואנו - שכבה י"א - לקבוצות. התבקשנו ליצור מערך הדרכה בנושא חנוך לויין, שאותו ניישם בכיתות. בשל העובדה שנושא שבוע האמנויות עסק השנה באמנים ישראלים הבחירה היתה מתבקשת. העבודה עם הכיתות והכניסה לנעליהם של המורים היו חוויה מיוחדת. כל קבוצה בחרה דרך ייחודית ושונה להעברת הנושא: מצגת, או התנסות במשחק. כך עברנו בין השכבות לאורך שלושת הימים המרוכזים.

בין לבין, חברנו לכיתות האם שלנו וחוינו מעט מן הפעילויות בעצמנו. צפינו בערב הבי-כורים של שכבה י', שהציבו רף גבוה לתלמידים השנה הבאה. אך בעיקר סבבנו ועסקנו בעשייה

חג של נתינה

את פירות העשייה היצירתיים שלנו עם יל-דים אחרים. קופות חיסכון שהתקבלו כתרומה לשכבה בחנוכה, הוסבו למשלוח מנות יצירתי וחינוכי והכילו עצות לחוסך המתחיל וברכות שכתבו הילדים, יחד עם ממתקים. הנה תגובה שקיבלנו מאיש הקשר: "ילדים קיבלו את הקופות בסקרנות מטורפת. היו ילדים שרשרשו ליד הארון בכדי לזהות מה יש בפנים. הצוות היה המום מהאהבה והשמחה סביב המתנות. ילדים חיבקו את הקופות בדרך הביתה. במבט מהצד היה מאוד מרגש לראות איך הצפון מתקרב לדרום דרך הנתינה". תודה לצוות מורי שכבה ז' ולרכות השכבה.

שירז איפרגן, מזכירות הכפר

השנה הצוות החינוכי של שכבה ז' ביקש לציין את פורים ואת ערך הנ-תינה בדרך שונה, גם בתוך בית הס-פר וגם מחוצה לו. כל כיתה בחרה שלוש מחוות משמחות אותן יבצעו התלמידים לכיתה אחרת בשכבה. נערכה הגרלה לכל השכבה ובה כל כיתה הגרילה שלוש מחוות. כלומר, כל כיתה מעניקה שלוש מחוות ומקבלת שלוש מחוות מכיתות אחרות. בחירת המחוות נעשתה תוך עבודת צוות יצירתית ומחשבה כי יש דרכים נוספות לשמח, לברך ממשלוח המנות הרגיל. גם לאחרים אנחנו יודעים לתת ולכן הכנו משלוחי מנות אישיים לילדי מועדוניות נווה שאנן ויפ ד' בתל אביב. הרעיון היה לשתף

חזקים, ולא רק בראש!

אבל גם... • שחמט, ניווט, וכו', אתלטיקה ושחייה הם רק כמה מהענפים שתלמידי הכפר מצטיינים בהם • כל התוצאות, כל ההישגים

אור זוהר ועדי גל עם נבחרת האתלטיקה

נבחרת הניווט

למאמן עודד רוס ולעדי גל, רכז חינוך גופני.

תחרות אתלטיקה דצמבר '15

נבחרות האתלטיקה (י'-א'-ב) השתתפו באליפות מחוז תל אביב (כנס א') וזכו להישגים מרשימים:

(מצורפת תמונה)

נבחרת הבנות (י'-ב) - מקום ראשון.

נבחרת הבנים (ז'-ט) - מקום השני.

שתי הנבחרות עלו לגמר הארצי שהתקיים בסוף מרץ וזכו שתייהן במקום הראשון!

גם בכנות וגם בכנים היו לנו נציגות ונציגים רבים על הפודיום שזכו במדליות אישיות. ראוי לציון את אלה קליין מ"מ/8 שזכתה ב-3 מדליות זהב (קפיצה לרוחק, קפיצה לגובה והדיפת כדור ברזל) וברכות לכולם על ההישג. ברכות גם לאור זוהר, דודי ושיירה על האימון ליווי הקבוצות!

תחרות ניווט דצמבר '15

לתלמידי הכפר הירוק היתה תחרות מצוינת. צברנו ניקוד רב בקבוצתי ואנחנו מובילים במקום הראשון ברוב הקטגוריות. כל הכבוד לתלמידים ולתלמידות ולמאמן עודד ורביץ.

עלו על הפודיום וזכו במדליה אישית (מבין עשרות משתתפים):

טל זורע, ז'-ח, מקום ראשון.

חן הולנדר, ז'-ח, מקום ראשון.

שחר שפר, ט', מקום ראשון.

נועם מנורה, ט', מקום שלישי.

אלון זורע, ט', מקום ראשון.

אורי צבר, ט', מקום שני.

רוני זהור, ז'-ח, מקום ראשון.

אור ברמל, אור אנגיל, ז'-ח, מקום שני.

מאיה מצנר, י"ב, מקום שני.

טל פרי, ט'/6, מקום שביעי
אור גלובוס, ז'/5 (שיחק עם התיכון), איתי ויסטריק, י"ב/9, מקום ראשון ומקום שני
אלעד גונדרס, י"ב/6, מקום שלישי
תומר פיינמן, ז'/2 (שיחק עם התיכון), מקום רביעי

ברכות למאמן עודד רוס ולשחקנים הנוספים שהיו שותפים לזכייה: אבירם אביב, י"א/11, גיא גלאט, י"ב/2.

תחרות שחמט מרץ '16

ברכות רבות לנבחרות הכפר הירוק על הזכייה בגמר אליפות ישראל לבתי ספר של המנהל לחינוך התיישבותי, האליפות התקיימה בכפר הירוק בהיכל השחמט והשתתפו בה 100 תלמידים מ-14 מוסדות חינוך בארץ. תלמידי הכפר זכו בגביעים ראשונים ובמחמאות רבות.

חט"ב - קבוצתי מקום ראשון.

חטיבה עליונה - קבוצתי מקום ראשון.

כללי - קבוצתי מקום ראשון.

בנוסף, זכו תלמידי הכפר גם בפרסים אישיים:

יואב רוזין, ז'/2, מקום ראשון

יפתח קוטלר, ח'/7, מקום שני

תומר פיינמן, ז'/2, מקום שלישי

רועי צמח, ז'/1, מקום רביעי

טל פרי, ט'/6, מקום חמישי

יאיר גלובוס, ז'/5 (שיחק עם התיכון), מקום ראשון

יונתן ברידו, י"ב/9, מקום שני

איתי ויסטריק, י"ב/9, מקום שלישי

ולשחקנים הנוספים שהיו שותפים לזכייה:

איתמר הרם, ח'/3, איל נוי, ז'/2, גיא גלאט, י"א/2, אלעד גונדרס, י"ב/6, אבירם אביב, י"א/11.

ברכות לתלמידים וברכות לצוות השחמט. תודה

חטיבה עליונה - קבוצתי מקום ראשון.
חט"ב - קבוצתי מקום ראשון.
כללי - קבוצתי מקום ראשון.
בנוסף, זכו תלמידי הכפר גם בפרסים אישיים:
חט"ב - רועי צמח, ז'/1, מקום ראשון
תומר ורטליב, ח'/7, מקום שני
איתמר הרם, ח'/3, מקום שלישי
נימו כספי, ח'/7, מקום רביעי
יפתח קוטלר, ח'/7, מקום שישי

תחרות שחמט נובמבר '15

ברכות חמות לנבחרות הכפר הירוק על הזכייה הרבות.

• חטיבת הביניים (ז'-ט) ותיכון (י'-י"ב) בש"חמט, שזכו באליפות שנערכה במינהל לחינוך התיישבותי לזכר הטייס עפר ברמן. בתחרות השתתפו 141 תלמידים מ-18 מוסדות חינוך. זכינו היום בשלושה גביעים ראשונים ובמחמאות רבות:

נבחרת האתלטיקה

נבחרת השחייה

גמר אליפות תל אביב-ירושלים ומחוז דרום בניווט ספורטיבי פברואר '16

יצאנו עם חמש נבחרות וזכינו בחמישה גביעים. כמו כן, נבחרנו לבית ספר מצטיין וזכינו לשבחים רבים.

שוב ברכות לכל המשתתפים ולמאמן עורך ורבין, תודה רבה לכל המורים ששיתפו פעולה ודחו מבחנים, ויחד הצלחנו להעמיד את הנבחרות הטובות ביותר.

התוצאות הקבוצתיות:

ז'-ח' בנים, מקום ראשון.

ז'-ח' בנות, מקום ראשון.

ט' בנים, מקום ראשון.

י'-י"ב בנים, מקום שני.

י'-י"ב בנות, מקום שני.

תחרות שחייה דצמבר '15

נבחרת הכפר בשחייה השתתפה באליפות המינהל לחינוך התיישבותי וזכתה:

בנות רמה ב', כללי, מקום שני.

בנים, רמה ב', כללי, מקום שני.

ז'-ט', בנות, מקום שני.

י'-י"ב, בנות, מקום שני.

ז'-ט', בנים, מקום שלישי.

י'-י"ב, בנים, מקום ראשון.

עלו לפודיום וזכו במדליות אישיות:

אמרי ברוש, ט'/4, 50 מ' חזה, מקום שלישי. תודה לכל המשתתפים ולמורות לחנ"ג אביטל רוט זיידל, עדינה ברגר ותמר גלנשניג שאספו וריכזו את הנבחרת!

יוסף גולברג, י"ב/10, 50 מ' חתירה, מקום ראשון.

גל רשוק, י"ג/3, 50 מ' חזה, מקום שלישי.

אור אלגה, ט'/5, 50 מ' חתירה, מקום שלישי.

נאור בר, י"9/9, 50 מ' חתירה, מקום שלישי. תומר דגן, ז'/9, 50 מ' חתירה, מקום שלישי.

משה יבלנובה, י"ב/10, 50 מ' חתירה ו-50 מ' חזה, מקום שלישי.

אחרי בריצה! ובלי להתבלבל!

ומעשירה. לסיכום, אני ממליצה גם לכם להצטרף ולקחת חלק בספורט המאתגר המשלב את יכולות הניווט וההתמצאות עם כושר גופני והכרות עם השבילים והטבע בארץ ישראל. חוויה מהנה מאוד שעשויה להתאים לכל אחד לפי יכולתו. אז קדימה לשטח!

אור כרמל, ז'/5

ניווט ספורטיבי הוא ענף ספורט עממי ותחרותי המשלב ניווט באמצעות מפה ומצפן עם ריצת שטח. קבוצות הניווט בכפר פועלות כחלק מחוגי הנבחרת בכיתות ז'-ח' ובמסגרת נבחרת הכפר בכיתות ט'-י"ב. אני בכיתה ז' וזו השנה הראשונה שלי בתחום הניווט הספורטיבי. במהלך השיעורים אנחנו מנווטים בשטח הרב גוני של הכפר ולומדים איך לנווט בצורה טובה לצד לימוד טיפים לריצה וניווט נכונים.

עורך ורבין אשר מוביל את תחום הניווט בכפר נחשב לאושיה בקהילת הניווט בארץ והוא מעורב מאוד באיגוד הניווט הישראלי ובאגודת הניווט אסא תל אביב.

לאורך השנה השתתפנו ב-4 תחרויות לרבות תחרות גמר מחוז דרום. בכל התחרויות גרפו הקבוצות והתלמידים שייצגו את הכפר את המקומות הראשונים בהישגים אישיים וקבוצתיים. בחודש מרץ התקיים הגמר הארצי בהר שאול בצפון הארץ, האווירה היתה מהנה וכולם התרגשו. השגנו הישגים אישיים וקבוצתיים מעולים לרבות המקום הראשון לכיתות ט' בנים, המקום השני לכיתות ז'-ח' בנים ובנות והמקום הרביעי לכיתות י'-י"ב בנים ובנות. חזרנו לבית הספר שמחים ומאושרים עמוסים במדליות, תעודות וחוויות.

חברים בקבוצת הניווט מגיעים גם בסופי שבוע לתחרויות של איגוד הניווט הישראלי הנערכות ברחבי הארץ וזוכים לחוויה ייחודית

לנווט על הגלבוט

התפרסמו התוצאות הראשונות וכך עד שחזרו כל הנווטים. בסיום מסכמים את התוצאות ומכריזים על המקומות הראשונים האישיים והקבוצתיים.

בטקס הסיום הכפר הירוק הגיע לתוצאות יפות מאוד: בתוצאות האישיות חזרנו עם שלושה גביעים, גביע אחד זהב והשניים כסף. לאחר כל היום המטורף חזרנו הביתה. לסיכום, גמר הניווט התחרותי לבית ספר היה מאוד מהנה. זהו גם הניווט האחרון לתלמידי י"ב שמסיימים את דרכם בנבחרת הניווט של הכפר.

אייתי קויאטקה, ח'/6

באמצע מרץ התכנסו בכפר הירוק מספר תלמידים למען מטרה אחת, לנצח בגמר הניווט התחרותי הארצי לשנת 2016.

עלינו על אוטובוס ונסענו לגלבוט. כשהגענו לאזור הניווט התמקמנו עם כל בתי הספר המתחרים ופגשנו חברים. טקס הפתיחה התחיל ובו הודגשו התקנות הרגילות כמו בכל ניווט. כל תלמיד מנווט לקח עימו מפה, מצפן, שעון ומשרוקית ולכל שכבת גיל יש ניווט קשה בהתאם לגיל.

לאחר שמספר תלמידים סיימו את הניווט

טיול סוף

את הטיול השנתי של י"ב לאילת נזכור לעוד שנים רבות • בגלל העצמאות

השאניסטים
(פרגים)

האנשים שעושים את ההבדל

הטיול האחרון שלנו היה מלא בדברים מגניבים – טראקים בהרי אילת ובאזור, שגורקלינג וכמובן נסיעות אוטובוסים ארוכות ומלאות זמן איכות (או שינה!). אבל, הדבר המגניב באמת בטיול היה האנשים. היה פשוט אדיר לראות למה הגענו כשכבה, וזה מה שעשה אותו לטיול השנתי הכי טוב שהיה! היה טיול מעולה – גוף, ים, חברים, אוכל והוא היה אחלה של סיכום לשש שנים של תיכון, שש שנים יחד כשכבה.

תומר שלזינגר, י"ב/2

הקלילה מאפשרת לכולם להתחבר ואפשר פשוט ליהנות אחד מהשני ואחד עם השני. לכל אחד יש את המקום והרגע שהתאימו לו במיוחד. אם זה בשקט התת-מימי של השגורקלים או אם זה ברעש המפוצץ של מוזיקת הריקודים במסיבה. זה יכול להיות במסלול ההליכה או אפילו סתם באוטובוס. אבל יש רגע כזה – שבו פשוט כף, פשוט טוב, הכול פשוט. וזה משהו שמאוד צריך בי"ב. במיוחד לפני הסיום. טיול שנתי אחרון לאילת יש רק אחת. אני אוכור אותו הרבה זמן.

אסף שרף, י"ב/8

הקו המפריד בין נערים שהם חלק משכבה המקי שיבה למורים, לבין בוגרים עם רצונות ומעשים משל עצמם. אמנם יוצאים לטיול עם מורה, מדריך ושכבה אבל בפועל, כולנו הרגשנו שזה הטיול שלנו. אנחנו מובילים אותה, לוקחים הכול ברצוע ופשוט נהנים מהחברה, מהנופים, מהפסקה מהשגרה. באמת – פשוט נהנים. אני מאחל לכל תלמיד ותלמידה שייצאו לטיול הזה בעתיד הקרוב או הרחוק – תהנו ממנו. אל תתכננו ואל תתעמקו. פשוט תיהנו. האווירה

זה היה וזה נגמרה הטיול השנתי מאחוריינו. כשכבה יצאנו לטיול השנתי האחרון שלנו לאילת. וחץ ממדהים – אין הרבה מה לומר עליו. שנים שכולם מחכים בציפייה לטיול האחרון, המיוחד, היוצא מן הכלל, המדהים – טיול הטיולים. יש הרבה ציפייה שנבנית סביבו, ולמי רות שבפועל בשבוע לפני הטיול היינו עסוקים במבחנים ובצינוני מגן ולא היה ממש זמן להתרגש. אז מה הופך אותו לכל כך מיוחד? התשובה שלי: העצמאות. רגע לפני שהשכבה מתפורת, אנחנו עוברים את

איך עוזבים מבלי לאבד את הדעת?

לעזוב. לעזוב קן, חממה, בית. איך עושים זאת מבלי לאבד את הדעת? הלואי ועוד עשרות אנשים יחוו את התיכון כפי שאני חוויתי אותו. הלואי ויבינו, יסתקרנו, יחפשו אחר הלא נודע, ייצרו קשרים ויעשו מה שהם באמת אוהבים. לעד אהיה אסירת תודה לכל האנשים והגורמים שהפכו את שנות התיכון שלי ליפות ביותר. אתגעגע בלי סוף.

נעה בלומר, י"ב/11

מגמת מוזיקה של מחזור ס"א

קשה להאמין שהגיעה שעת לעזוב. רק לפני שנתיים וחצי הגעתי הנה, אחוות פחה, חשש ואי-ודאות. הגעתי למקום חדש, עם כמה חברות בודדות ונדרשתי לבנות לעצמי מעגלים חברתיים מאפס, להתברג במערכת וזה ולא לאבד את הדעת. לא היה לי מושג שההתאקלמות תהיה קצרה וקלה כל כך. אחד המקומות שבזכותם הצלחתי לפרוץ, הוא בית ריושקה. הגעתי לריושקה בתקווה שאחרי כמה שיעורים אפרוש ממגמת המוזיקה ולא תיארתי לי שההפך הוא הנכון. התאהבתי. התאהבתי באנשים, במקום, בבניין, באווירה, במוזיקה.

הייתי יודניקית, הכל קרץ לי כל כך והלהיב אותי. התייחסתי לריושקה כאל הבית שלי. שעות אחרי יום הלימודים הייתי נשארת בו, יושבת עם חברים, מנגנת, מתאמנת וחושבת. התחלתי להרגיש בבית. התחלתי להרגיש שייכת. מצאתי חברים חדשים, בני גילי, צעירים ומבוגרים ממני. בזכות הבניין הזה הבנתי מהו כוחה של מוזיקה. גיליתי את סודותיה היפים ביותר, אגרתי זיכרון נות בלתי נשכחים, הכרתי חברים לחיים, התפתחתי, פרחתי ופיתחתי אישיות ואופי משל עצמי. היום אני, אני בזכות הבניין הזה, בזכות הכפר מילות תודה לא תוכלנה להביע את הערכתי לכפר ולתהליך הבלתי ייאמן שעברתי בזכותו. שינוי של מאה שמונים מעלות, שינוי של בגרות, חוכמה, הבנה ואושר. קשה להאמין שהגיעה שעת

הפקות תיאטרון של מחזור ס"א

רעבים לעוד

בעצמנו פתחו אותנו לרעיונות חדשים ולניסיונות, כך שתמיד נשארו רעבים לעוד. והנה ההצגה נגמרה, התלבשות הורדו, הבמה נוקתה, ופתאום לא צריך להישאר בבית הספר עד אמצע הלילה, לבנות במות, להכין אפים ולחפש עניבות. הכול חזר לקדמותו, ורק בנו נותרו דבר או שניים שלמדנו על עצמנו ועל העולם. ובאוויר עוד מהדהדת השאלה – זה היה או לא היה? אלה לוטן, י"ב/2

עם פתיחת חופשת פורים, הגיע לסימוני תהליך ארוך ומעמיק של הפקות י"ב במגמת תיאטרון. התחלקנו לשלוש קבוצות, כשכל אחת העלתה הצגה שונה ומיוחדת מקודמותיה: "חוות החיות", "בלב ים" ו"החוטם". במשך ארבעה חודשים שיהקנו והתנסינו על הבמה שבפינת בניין המעברות, חקרנו את הגבולות שלנו, וניסינו להרהר ולערער את מה שנראה כברור מאליו. העבודה בקבוצה והחופש ליצור עולם שלם

חיים בסרט

מגמת קולנוע של מחזור ס"א

בצפייה בסרטים מיוחדים, אך בעיקר ביצירה – משהו שלי.

המורים מאוד אכפתיים כלפי כל אחד מאיתנו, ומעודדים אותנו לחשוב עצמאית ולפתח את הרעיונות שלנו לסרטים. השנה אנחנו מחולקים לצוותים, כל צוות מרים הפקת גמר משל עצמו. ההשקעה שלנו בסרטים עצומה, כל צוות הופך עולמות בשביל הסרט שלו, ובלי שום ספק זו חוויה מאוד מעניינת, מגבשת ומלמדת. אני מאוד מקווה שהתוצאות יהיו מספקות, נגלה בערב הקרנות שיתקיים ב-2 ביוני. כולם מוזמנים!

נטע בן ארי, י"ב/7

← השנה האחרונה שלי בכפר היא בסך הכול השנה השנייה שלי בו, ובכל זאת למקום הזה יש השפעה ענקית על מי שאני ועל מי שהפכתי להיות. קיימת בכפר מן אווירה שונה ומיוחדת של אנשים, שנותנת לכל אחד את המקום שלו. האווירה הזאת נותנת לכל אחד להרגיש בנוח ולבטא את עצמו כפי שהוא, בלי לדפוק חשבון לאף אחד.

את המקום שלי מצאתי במגמת קולנוע, אחת מהמגמות שאני מרחיבה. מגמה מיוחדת, מש-פחתית מאוד, שם אני עושה 10 יחידות לימוד ומשקיעה את רוב הזמן שלי. אם זה בלמידה, או

מילים של פרידה

להרים את הכיסא ולשים על השולחן! שחר לוי (י"ב/8), אל תפסיקי לשיר.

וגם כשכבה עשינו לא מעט:

– הקמנו פרויקט "מודל היופי", עירבנו את התקשורת והטלוויזיה והפכנו לסלבריטיו (כמעט).

– קיבלנו מקרנים חדשים בכיתות וגידלנו ציפורים – קן לכל כיתה!

– והספות! היום שבו הביאו את הספות הוא היום שבו למדנו להעריך הרקות היקרות שבין 7:00 ל-7:45.

– ביקרנו חברים חדשים מחו"ל, אירחנו אותם בארץ.

– הגענו לפולין, התרגשנו, חוינו, הכרנו מאבטחים שהיינו שמחים לקחת איתנו עד לכפר, ובנאום תודה לכל המאבטחים, לא נשכח איך תוך כדי מחיאות הכפיים הסוערות, קשיש המאבטח החרוץ שלנו לקח את המיקרופון ושאל: "Somebody Lost a Phone?"

– לא נשכח את גיא, שומר הראש של ראש הממשלה ו"סלב בפני עצמו".

– ולא היינו מחליפים לעולם את אושרי ששומר עלינו בחום ובקור.

שכבה יקרה שלי, אני מאחלת לכם את כל ההצלחה שתחפצו בה! תודה למחנכים, למורים, לרועי אביב הרכו שליווה אותנו לאורך הדרך עם קוקו בשיער.

אני מאחלת הצלחה בחיים, תדעו לא לוותר על רצונות ועל שאיפות, תיישמו את הכלים שקיבלנו, ואם במקרה לא קיבלתם – תמצאו אותם! כי אנחנו שכבה חזקה, וכל אחד ואחת מאיתנו הוא דמות מנהיגה בפני עצמה. כן, גם מופתניקים מחוננים וקרמניקים!

אנחנו יודעים להשיג, אנחנו יודעים לנצח, אנחנו מחזור ס"א – מחזור סיפור אגדה – ושלא תחשבו אחרת!

יאללה, נתראה בפגישת המחזור בעוד 20-15 שנה. תשריינו!

גבי מיצביץ', י"ב/3

← "זה הזמן זה היום זה הרגע, החופש קורא לי לצאת לחיים חדשים"

הרגשה של סוף ושל משהו בלתי ידוע שמחכה לנו מעבר לפינה, אנחנו מתרגשים – אבל מרגישים צביטה קטנה בלב על מה שלא הספקנו ועל מה שייגמר. אני חייבת לציין, סיכומן של שש שנים מדהימות בחיי הוא לא דבר קל. אלו רגשות מעורבים, חשש מהיציאה לחיים חדשים.

אנחנו מסיימים שגרה ארוכה של 12 שנות לימוד, של בית ספר, של מבחנים, של אחריות מוגבלת. אבל לבכות עוד אספיק, אני רוצה להתמקד בחוויות שלי. החלטתי ללמוד בכפר הירוק מבחירה, הלהיב אותי רעיון הטבע שמקיף אותי, צווחות הטווסים שהיו מקפיצות אותי בכל שיעור מחדש, אהבתי את רעיון הרגשת החופש והשטחים האין-סופיים שאפשר להגיע אליהם בלי בעיה.

הגעתי בכיתה ז', ולמדתי להכיר את החברים שעמדו לצדי במשך כל השנים, אני חייבת לומר לכם, הכפר שינה לי את צורת החשיבה. דעות שהיו אצלי בצד אחד ומוחלט – התחילו לקבל צד חדש, החשיבה שלי נפתחה ודינאם שפעם הייתי נועלת ללא אפשרות לחשוב מעבר, צמחו לויכוחים שבהם כולם יכלו להגיד את דעתם. אני רוצה להזכיר ולהיזכר בכמה דברים שנחקקו אצלי, כתלמידה בשכבתנו ובכפר הירוק. אין אחד שלא זוכר כש:

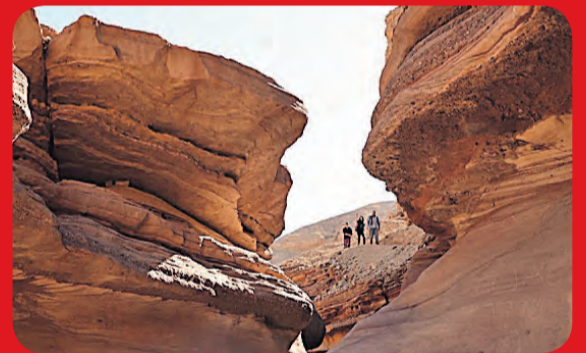
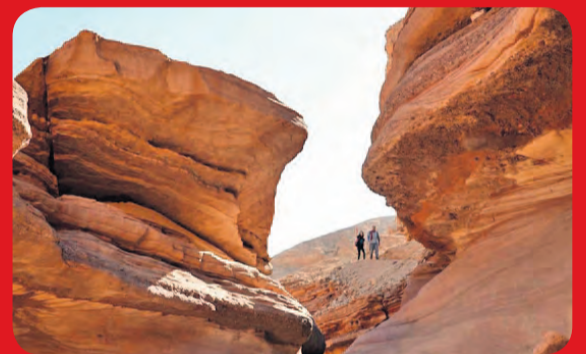
– נחנו בסיסקו־דיסקו, ועשינו תצפית מרתקת על צומת הכפר הירוק מתוך הג'ונגלים.

– היינו עדים לעליית המזכירות לעבר השמיים, עד שהפכה למבצר, ארמון, או פשוט "בית בנימין".

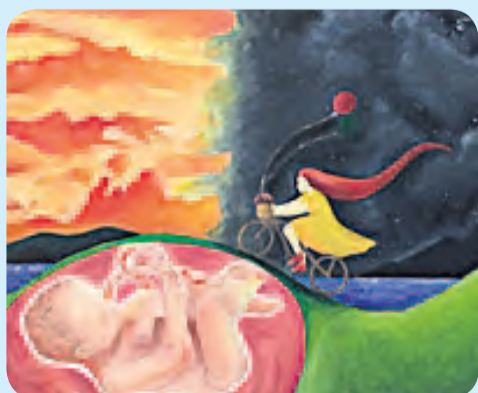
– זרענו חיטה, קטפנו אבטיחים, הגענו לאכול קצת בנשף פורים, לאכול בשבועות, טוב. אנחנו תמיד באנו לאכול, בואו נודה בזה.

– וכשנמאס לנו לרוץ בשיעורי ספורט בעליית המוות פשוט התכנון דרך הרשא.

– שמענו שיר חדש, עוד יהיה להיט ב-MTV שמעורר אותנו

מצא את ההבדלים: לא אנחנו הולכים?

לקט יצירות מתוך תערוכת הגמר של מחזור ס"א

אמנות לבני אדם

ב-10 באפריל הגיעה לסיומה תקופה של 3 שנים במגמת אמנות. ערכנו תערוכה המסכמת את השנים האחרונות, שבה הצגנו את עבודת הגמר שעליה עבדנו בשנה האחרונה. אנו גאים בתוצרים שלנו מאוד ומקדים ויום שהמגמה תמשיך להתקיים ולתת לתלמידים הרבה מעבר לידע גם בשנים הבאות. המגמה נתנה לנו המון, פיתחה לנו את היצירתיות ופיתחה אותנו כבני אדם.

נעם ניזרי, י"ב/2

כל הכבוד

ידיעות אחרונות
הכפר הירוק

כל הכבוד!

מי זכה? מי קיבל פרס? ומי מצטיין? • כאן לוח מודעות

ביולוגיה בראש

כחלק מאולימפיאדת הביולוגיה נערכו שתי תחרויות: תחרות כרוזות ותחרות הגמה. בשלב הגמר עלינו למקום שני עם נועה ברנע, ובמקום חמישי זכתה מאיה מצגה. בתחרות הכרוזות זכה במקום הראשון ניב בן זאב. בנוסף, זכה צוות המורים לביולוגיה בפרס על ייצוג מכבד באולימפיאדה לאורך שנים, ועל חינוך למצוינות. תודה לצוות ביולוגיה ולתלמידים המקסימים שלנו על ההתמדה וההשקעה!

כמעט ראשונים

משלחת הכפר הירוק זכתה במקום השני בתחרות הבינלאומית Beijing Youth Science Creation Competition אשר התקיימה בכייג'ין, סין. גאים בהם על כל המאמץ וההשקעה!

טובעים את חותמם

עידו פרידמן וליאור קרן תלמידי י"ב/3 זכו במקום השלישי על עבודתם בנושא טביעות אצבע. כל שאר התלמידים והמורה קיבלו תעודות הערכה על עבודות מצטיינות.

מזה 8 שנים נערכת על ידי מכון ויצמן והתאחדות תעשיית הכימיה תחרות ארצית בחקירה מטרת התחרות לקרב את התלמידים לנושאים המעסיקים את התעשייה הכימית ולעודד הוראת כימיה. השנה הגשתי חמש עבודות חקר של תלמידי י"ב ברמה 3. כל הקבוצות עברו שני שלבים – מיון והצגת עבודות לפני ועדת שופטים ועלו לשלב הגמה. כל התלמידים מ"ב/3 זכו לשבחים רבים מצד השופטים. מתוך מאות תלמידים נבחרו 14 קבוצות שעלו לגמר ובהן גם ארבע קבוצות שלנו. אנו גאים בהם! ובהצלחה לכל התלמידים!

תודה רבה לתלמידים ארז רוזנבלט, דניאל אליעד, רועי שולמן וטל בורטמן על התנדבותם בפיתוח בניית והקמת אתר האינטרנט של עמותת בוגרי וידידי הכפר הירוק!
ד"ר קובי נווה (סיסקו)

העובד המצטיין הוא...

יהודה אור! אור הוא מורה בכפר הירוק. הוא מכשיר את תלמידי כיתות ט'-י"ב בלימודי מחשב, רובוטיקה וסייבר ובהתלהבותו מצליח להרביק אותם בחיידק הזה. תודה לך על כל ההשקעה והמאמץ, אתה מקור השראה לכולנו.

מאה אחוז

כמה מכם הכירו את הכפר הירוק לפני שהיה ידוע בתור "בית הספר לתלמידים הטובים בישראל"? ובכן, הרשו לי לספר לכם כי הכפר הירוק לא תמיד התהדר בהיותו מוסד חינוכי מהמוכילים במדינה. אולם, בשנים האחרונות, נעשו מאמצים כבירים להפכו לבעל הישגים חינוכיים מרחיקי לכת, כזה שקוטף בזה אחר זה הישגים ותארים מכובדים במיוחד, כגון 100 אחוזי זכאות לבגרות בקרב ילדי הפנימייה. שוחחנו עם בעלי תפקידים שלהם חלק חשוב בהישג זה, על מנת לעמוד על סוד ההצלחה.

היא משלנו

מתוך מאה תלמידים מצטיינים מכל הארץ במתמטיקה – אחת היא משלנו. מאיה וולף תלמידת י"ב/4 היא אחת ממאה המועמדים/ות שקיבלו פרס מטעם מכון דוידסון לחינוך מדעי. הטקס התקיים במכון ויצמן למדע בהשתתפות שר החינוך נפתלי בנט, נשיא מכון ויצמן, דיקן הפקולטה למתמטיקה, מנכ"ל מכון דוידסון וחתן פרס ישראל פרופ' אביעזרי פרנקל. גאוה!

מגדירים מטרה

אידיה ציון, מנהלת מרכז הלמידה, סיפרה מה עושים במרכז כדי לעזור לתלמידים לממש את הפוטנציאל שלהם. מרכז הלמידה נותן מענה ותמיכה לימודית לילדי הפנימייה, תוך שימת דגש על קבוצות לימוד קטנות שמאפשרות לתפור לכל תלמיד "חליפה אישית" בהתאם לצרכיו וליכולותיו. כמו כן, הוא מאפשר למורים לבצע מעקב צמוד אחר הישגי התלמידים ולוודא כי הם מקבלים תגובות במקצועות בהם הם מתקשים ותמיכה ועידוד במקצועות חזקים – כל זאת על מנת ליצור סביבה לימודית רגועה שתסייע לתלמיד לקטוף הישגים גבוהים במיוחד. אידיה ציון הוסיפה כי "ברגע שמגדירים מטרה, אנו שואפים להשיגה". בשנים האחרונות התפייסה היתה להציע את כל הפנימייה לקראת בגרות מלאה ולכן כל המאמצים והמשאבים הופנו להשגת מטרה זו. זאת באמצעות תקציבים רבים שהשקיעה ההנהלה במימון שעות התגבורים, במורים טובים ובשעות לימוד אחר הצהריים.

איגור מוזס, מנהל הפנימייה, הרגיש כי בשנים האחרונות הצוות שם את הלימודים והחינוך בראש סדר העדיפויות. הצוות עוקב אחר התקדמות התלמידים ודואג שלא יתבטלו שיעורי תגבור. כל זאת, נוסף על חינוך מורל התלמידים, והגברת הרצינות הלימודית, נותנים לתלמידים את הסביבה הטובה ביותר ללמידה. תפיסת החינוך שהוביל גם קורמו של איגור מוזס בתפקיד, עודד קדם, ללא ספק מותירה את חותמה בתלמידים הרציניים ששמים את ערך הלמידה בראש מעייניהם.

גל מאור, י"א/4

מקום ראשון עם קימל

ליעם קימל תלמיד י"ב/2 זכה במקום הראשון בתחרות מדענים ומפתחים צעירים בישראל. בטי קס שהתקיים בכנסת לציון היום הלאומי למדע, נכחו גם יו"ר ועדת המדע ושר המדע והטכנולוגיה. קימל זכה במקום הראשון (לצד שני תלמידים מהתיכון הישראלי למדעים ולאמנויות בירושלים) על מחקר בתחום מדעי החיים בנושא "אפיון פונקציונלי של הפאקטור הווירולנטי ExoY". זוהי תחרות ארצית של מוזיאון המדע בירושלים, המתקיימת כבר 19 שנה בשיתוף ובתמיכת משרד החינוך, האקדמיה הלאומית למדעים, האיחוד האירופי וחברת אינטל, ומיועדת לתלמידי תיכון מצטיינים. השנה עלו לשלב הגמר 67 תלמידים, 27 בנות ו-40 בנים. גאים בך מאוד, ליעם!